საქართველოს რესპუბლიკა

დაარსებულია 1918 წელს.

ოთხშაბათი, 2 მაისი, 2007 წელი.

№ 83 (5684)

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@ayety.ge ვებ გვერდი: www.open.ge/sakartvelos-respublika ფასი 50 თეთრი.

იმისთანა წმინდა საქმეში, როგორიც ბუნებრივი სიტყვაა, ცუღლობით და ჯიბრით ბუნების გაცვლა ყველა უკადრისობაზე უსამაგლესია.

ვახტანგის ადგილს იჭერს ხეჩუა!..

9

ფრთხილად, ბატონო პრეზიდენტო, ჩვენი გულარხეინობის გამო შექმნილი დავით გარეჯის ტერიტორიული პრობლემის გადაწყვეტისას, ნავთობსადენს ნუ გადავაყოლებთ ჩვენს სიწმინდეებს!

კომპეტენტური აზრი

გამორიცხულია, ოქრუაშვილის შექმნილი პარტია რეალურად ოპოზიციური იყოს

3

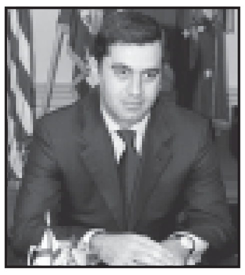

ალტერნატივა

მალე მეორეებიც გამოცხადდებიან

7

სკანდალი

აქა ამბავი შალვა ნათელაშვილის მიერ ინგლისელი მეზღვაურების დახსნისა

4

ყოფა

რად გვწამლავს მთავრობა წვეთ-წვეთად, ბარემ ერთბაშად ამოგვხადოს სული!

9

აფხაზეთის დამოუკიდებლობის მოთხოვნა უსაფუძვლოა

5-6

ახლა, სულ მალე, ცხვარ-ბატკანსაც გამოაშვებინებენ დღევანდელი „მღვდლები“ ბინიდან მომიტინგეებს და ნახეთ მერე, რა კარგად იგრძნობენ თავს „გლეხები“!
თუ მანამდე, ღმერთმა დაიფაროთ და, სულიც არ ამოაშვებინეს ან გამოაშვებინეს სასულედან...

№ 83. ოთხშაბათი. 2 მაისი. 2007 წელი.

ერიჰა!

მთავრობა ნიკოლოზასდროინდელ მღვდელს ბაძავს?!

მალე ცხვარ-ბატკანსაც გამოაშვებინებენ გარეთ „გლეხებს“ და...

ეს სათაურიც და ერთი „წვერიანი“ ანეკდოტიც, ქვემოთ რომ მოგიყვებით, ტელეიმედის გუშინდელ სამსაათიან „ქრონიკაში“ მოსმენილმა ერთმა ფრაზამ მიკარნახა და გამახსენა.
ჩვენაო, ამბობდა პარლამენტის წინ მიმდინარე ომისა და შრომის ვეტერანთა აქციის ერთ-ერთი მონაწილე...
თუმცა მანამდე ნახსენები ანეკდოტი:

ნიკოლოზასდროინდელი ეპოქის შეჭირვებულ გლეხს მღვდლისთვის შეუჩივლია, ჩემს მრავალსულიან ოჯახს საცხოვრებელი ფართი არ ყოფნის და იქნებ რამე გვირჩიო, თორემ უსაშველო ყოფა გვაქვს.
ყურადღებით მოუსმენია მღვდელს და უთქვამს, – ოჯახისთვის სიკეთე თუ გინდა, მარჩენალი ძროხა შემოიყვანე ჭერქვეშო.
დაუჯერა გლეხმა.
როდესაც მღვდელმა მცირე ხნის შემდეგ ჰკითხა, როგორ ხარო, – უფრო ცუდადო, – უპასუხა გლეხმა.
– მაშინ ცხვარიც შეიკედლე თავის ბატკნებიანადო, – ურჩია მღვდელმა.
კვლავ დაუჯერა გლეხმა, მაგრამ – კიდევ უფრო შეჭირვებულად, ლამის აუტანელად ცუდად ვარო, – უთხრა მღვდელს რამდენიმე დღის შემდეგ.
– მაშინ ღორიც გვერდით მოიწვიეო, – უთხრა მამაომ.
– ახლა უკვე სასუნთქი ჰაერიც არა გვაქვსო, – ჩურჩულ-ხრიალითღა შეუჩივლია ამის მერე გლეხს მღვდლისთვის.
– ჰოო, აბა, ძროხა გამოიყვანეო, – უბრძანებია მღვდელს.
ხოლო, როცა შედეგით დაინტერესებულა, – უკეთ ვართო, – უპასუხნია ფერმოსულ გლეხს.
– მაშინ ღორიც გაისტუმრე გარეთო.
– აგაშენოთ, ღმერთმა, ბევრად უკეთ ვართო, – მიუხარებია გლეხს.
– ახლა ცხვარ-ბატკანიც გამოუშვი ბინიდანო, – უთქვამს მღვდელს.
გლეხი ასეც მოქცეულა, სამიოდე დღის შემდეგ კი ლამის დაჩოქილი მიახლებია მღვდელს გახარებულ-ფრთაშესხმული – ასე ლაღად, თავისუფლად და განცხრომით ჯერ არასოდეს მიგრძვნია თავი საკუთარ საცხოვრისში, ღმერთიც აგიშენებს თქვენს ოჯახსო.

აი, სწორედ ეს ანეკდოტი გამახსენა აქციის მონაწილე იმ ვეტერანის გამოსვლამ: **რაც წაგვართვეს, ის დაგვიბრუნონ უკან, ამას ვითხოვთო მხოლოდ,** – სიტყვასიტყვით ასე ბრძანა იმ ვეტერანმა.

არადა, აქამდე, განსაკუთრებით ცხრამაისობისას, ისინი, მართალია მორიდებულად, მაგრამ მაინც სისტემატურად, ითხოვდნენ ხელისუფლებისგან საიმდროოდ ვეტერანთათვის კანონით გათვალისწინებულზე მეტ შეღავათს, ყურადღებასა და დახმარებას.

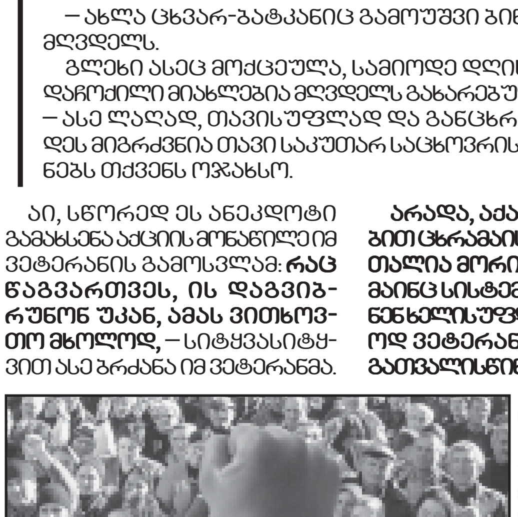

ეკუთვნოდათ და ალალიც იქნებოდა ამ დამსახურებული ადამიანებისთვის, სამწუხაროდ, სულ უფრო ცოტანი რომ რჩებიან, მეტი შეღავათი, ყურადღება და დახმარება.
ახლა კი, ახალი და მომატებული არ გვინდაო, რაც გვქონდა, იმის დაბრუნებასღა ვითხოვთო!
ჰაი, დედასა!
რა კარგად მიუბაძავს ჩვენს მთავრობა-ხელისუფლებას იმ ნიკოლოზასდროინდელი მღვდლისთვის, მისი „გამოცდილების“ გამოყენება-გამრავალფეროვნებით როგორ „მოუჭკვიანებია“ ჩვენი დღევანდელი „გლეხები“ – ამ კონკრეტულ შემთხვევაში, ომისა და შრომის ვეტერანები!
საკმარისია, აქამდე არსებულ შეღავათთაგან ყველა კი არა, ერთი მაინც აღუდგინოს მათ, თუნდაც ტრანსპორტით სარგებლობის შეღავათი ან გაზის ძველი ტარიფი შეუნარჩუნოს და, ბავშვივით მოულბობს ხელს და სიხარულით აატირებს ამ დროულ ხალხს.
ყოჩაღ, ბრავო, ბის!!!
ამას, ცხადია, ჩვენი მთავრობა-ხელისუფლების მისამართით ვამბობ!
ნამეტნავად ჭკვიანები, მოსაზრებულები და ადამიანთა ხასიათ-ფსიქოლოგიის საუცხოოდ მცოდნენი არიან ამ მთავრობა-ხელისუფლების „ოკეანედალეული“ წევრები და იმიტომ.
არადა, როგორი უყურადღებონი და არაადამიანურები არიან, რამდენი ხანია, ეს ხანდაზმული და დამსახურებული ხალხი პარლამენტის წინ იკრიბება, მასთან შესახვედრად კი არც ერთი მაღალჩინოსანი არ გამოსულაო, ამბობს მავანი გულღვარძლიანი ამება მთავრობის წევრებზე.
მარტო გამოსვლა-შეხვედრებით რომ საქმე კეთდებოდეს!...
მთავარი ხომ შედეგია და არა ვითომ თუნდაც საკუთარ გულშემატკივრობა-ყურადღებიანობაზე პიარაქციების აგორება.
ეს ხომ არ უყვარს და არც ეხერხება ჩვენს მთავრობა-ხელისუფლებას.
მათთვის მთავარი შედეგია.
ამიტომაც ახლა, სულ მალე, ცხვარ-ბატკანსაც გამოაშვებინებენ დღევანდელი „მღვდლები“ ბინიდან მომიტინგეებს და ნახეთ მერე, რა კარგად იგრძნობენ თავს „გლეხები“!
თუ მანამდე, ღმერთმა დაიფაროთ და, სულიც არ ამოაშვებინეს ან გამოაშვებინეს სასულედან...

რუსლან რუსია

ოპოზიცია

ოპოზიცია მასშტაბური საპროტესტო აქციისათვის ემზადება. იგი 8 მაისისათვის არის დაგეგმილი. მასში მონაწილეობა უნდა მიიღოს საპარლამენტო და არასაპარლამენტო ოპოზიციამაც.
სწორედ ამ საკითხის შესახებ მსჯელობდნენ 1 მაისს პოლიტიკური მოძრაობა „თავისუფლების“ ოფისში გამართულ შეხვედრაზე. მისი ორგანიზატორები არასამთავრობო ორგანიზაციათა კოალიციის წარმომადგენლები იყვნენ. „თავისუფლების“ ლიდერთან კონსტანტინე გამსახურდიასთან შეხვედრის შემდეგ, შეკრებილნი ლეიბორისტული პარტიის შტაბბინისაკენ გაემართნენ.

კ. გამსახურდია: პოლიტიკოსი, რომელიც ხელისუფლებაში არ აპირებს მოსვლას, მონასტერში უნდა წავიდეს!

მაინც რა გადაწყდა ამ შეხვედრაზე, რას აპირებს პოლიტიკური მოძრაობა „თავისუფლება?“ – ვკითხეთ ბატონ კონსტანტინე გამსახურდიას.
– შეხვედრა არასამთავრობო ორგანიზაციათა წარმომადგენლების ინიციატივით გაიმართა. 8 მაისის აქცია ძირითადად სოციალურ საკითხებს მიეძღვნება. თუმცა, არ არის გამორიცხული, პოლიტიკური მოთხოვნებიც წამოაყენონ. მზად ვარ, მხარში ამოვუდგე ჩემს ხალხს. ოღონდ ეს არ ნიშნავს იმას, რომ რომელიმე პარტიის გვერდით ვაპირებ დადგომას. ჩვენი მოძრაობა აქციას დამოუკიდებელ ერთეულად შეუერთდება.
– მაინც რას ფიქრობთ ოპოზიციის გაერთიანებაზე?
– ოპოზიციის გაერთიანება მხოლოდ იმ შემთხვევაში წარმოგვიდგენია, თუ ჩვენში ლიდერის არჩევის ევროპული წესი დაინერგება, თუ საერთო კანდიდატი არ აირჩიეს, ვერანაირი გაერთიანება შედეგს ვერ გამოიღებს. ასე მოხდა შარშან, ზაფხულის აქციების დროს. მაშინ ოპოზიციურმა პარტიებმა ვერც ერთი საერთო გადაწყვეტილება ვერ მიიღეს. არჩევნების ბოიკოტიც კი ვერ მოხერხდა. ასეა ყოველთვის, როდესაც სათავეში ხუთი, ექვსი, ან მეტი ლიდერია.
– აპირებთ თუ არა ხელისუფლებაში მოსვლას და რომელ ადგილს დასჯერდებით?
– ბუნებრივია... პოლიტიკოსი, რომელიც არ აპირებს ხელისუფლებაში მოსვლას, არც შეიძლება პოლიტიკოსად მივიჩნიოთ. ის ან მონასტერში უნდა წავიდეს, ან კულტურულ-საგანმანათლებლო სფეროში გადაბარგდეს. ადგილი კი... რა მნიშვნელობა აქვს, მეორე ადგილზე ვიქნებით, მესამეზე, ან თუნდაც – მეოთხეზე? თუმცა, დღევანდელი საარჩევნო სისტემისას ოპოზიციური პარტიებისთვის ხელისუფლებაში მოსვლა ნამდვილად რთული იქნება, თუ არ შეიცვალა კანონი, თუ არ შეამცირეს 7-პროცენტიანი ბარიერი, ჩვენს მოძრაობასაც გაუძნელდება არჩევნებში გამარჯვება...
ოპოზიციამ 8 მაისის აქციისთვის მაინც მოახერხა ერთჯერადად გაერთიანება...

ხათუნა ჩიგოგიძე

ფაქტი

დამნაშავე პოლიციელებს სასჯელი მოუხსნეს

2006 წლის 2 მაისს კორტებთან ჩატარებული სპეცოპერაციისას დაღუპული ზურაბ ვაზაგაშვილის ოჯახის წევრები, ადვოკატები და „ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია“ ქალაქ თბილისის პროკურატურის იმ გადაწყვეტილებას აპროტესტებენ, რომლითაც სპეცოპერაციაში მონაწილე პოლიციელების მიმართ სისხლის სამართლებრივი დევნა შეწყდა.
როგორც გუშინ გამართულ პრესკონფერენციაზე „ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის“ თავმჯდომარემ გიორგი ჩხეიძემ განაცხადა, ადვოკატებს გუშინ ჩაბარდათ ქალაქის პროკურატურის 19 აპრილით დათარიღებული დადგენილება, სადაც განმარტებულია, რომ სპეცოპერაციაში მონაწილე პოლიციელების მიმართ დევნა შეწყდა და დაზარალებულის უფლებამონაცვლედ ცნობილ ვაზაგაშვილის მშობლებს დაზარალებულის სტატუსი მოეხსნათ.
ადვოკატები გადაწყვეტილებას უკანონოს უწოდებენ და მის გასაჩივრებას ზემდგომ ინსტანციებში გეგმავენ.
გიორგი ჩხეიძის თქმით, გამოძიება დაეყრდნო მხოლოდ შს სამინისტროს თანამშრომლების ჩვენებებს და არ გაიზიარა ადვოკატების მიერ მოპოვებული მტკიცებულებები.
ასეთ მტკიცებულებად ადვოკატმა მალხაზ ჯანგირაშვილმა თვითმხილველ მარინა ცომაიასა და ივლიტა გაჩეჩილაძის ჩვენებები დაასახელა.
„ისინი აღწერენ, თუ როგორ დაინახეს პოლიციელების მიერ უმიზეზოდ ცეცხლის გახსნა. მათი ჩვენებებით, იმ ავტომანქანიდან გასროლა, სადაც ეჭვმიტანილები ისხდნენ, არ მომხდარა“, – აღნიშნა ჯანგირაშვილმა.

მისივე თქმით, ავტომანქანაში მყოფთაგან ერთადერთ გადარჩენილ ეჭვმიტანილთან ბუბა ფუთურიძესთან პროკურატურამ საპროცესო შეთანხმება კანონის დარღვევით გააფორმა და აღიარებინა მას, თითქოს დასაყაჩაღებლად ალექსანდრე ხუბულოვთან და ზურაბ ვაზაგაშვილთან ერთად მიდიოდა.

ინტერპრესნიუსი

სადღესასწაულო პიარი?

რომ არა პირველი მაისი, ისევ ბუჩქებში იჯდებოდა?!

საქართველოს პროფესიული კავშირების გაერთიანებამ „რესპუბლიკის მოედნიდან“ პარლამენტის შენობამდე მსვლელობა გამართა. მისი მონაწილენი აპროტესტებდნენ სამსახურიდან უმიზეზოდ გათავისუფლებას, მოკლევადიან შრომით კონტრაქტებს, ვეტერანებისთვის გაუქმებულ შეღავათებს და ა. შ.
აქციაზე იყვნენ მასწავლებლები, მეტროპოლიტენის მუშაკები, სპორტსმენები, სტუდენტები და მსახიობები... მოგვიანებით აქციას შემოუერთდა საზღვაო ტრანსპორტის პროფკავშირები. ხალხი, ძირითადად, სოციალური პირობების გაუმჯობესებასა და მიხეილ სააკაშვილის გადადგომას მოითხოვდა.
„იმის მაგივრად, რომ თავისი ქვეყნის მოქალაქეები დაასაქმონ, მშენებლობა თურქებს მიანდეს, ვაჭრობა – ჩინელებს, მილსადენები – ინდოელებს. საქართველო კი უკვე 1 მილიონზე მეტ შრომით მიგრანტს ითვლის“, – გვითხრა აქციის ერთ-ერთმა მონაწილემ.
გაირკვა, რომ პროფკავშირებს თავი მხოლოდ პირველი მაისის – მშრომელთა სოლიდარობის საერთაშორისო დღის აღსანიშნავად მოუფხანია. აგერ, რა ხანია საპროტესტო აქციები იმართება თითქმის იგივე მოთხოვნებით, რაც ამ აქციის ორგანიზატორებმა წამოაყენეს, მაგრამ აქნობამდე პროფკავშირები არსად გაჭაჭანებულა. არადა, მშრომელთა ინტერესების დაცვა ხომ პროფკავშირების ღვიძლი საქმეა და მისი არსებობის ერთადერთი გამართლებაც? მაშ, რომ არა პირველი მაისი, ისევ ბუჩქებში იჯდებოდა?

მაია კილასონია,
მირანდა ფორჩხიძე

● ოქრუაშვილი გაცილებით უფრო ხშირად გამოდიოდა პოლიტიკური განცხადებებით, ვიდრე ეს ძალოვან მინისტრებს სჩვევიათ. ამდენად, მისი პოლიტიკაში დაბრუნება ნამდვილად არ იქნება გასაკვირი

◎ კომპეტენტური აზრი

გამორიცხულია, მისი შექმნილი პარტია რეალურად ოპოზიციური იყოს

დაუბრუნდება თუ არა პოლიტიკას „სასწავლებლად“ წასული ირაკლი ოქრუაშვილი?

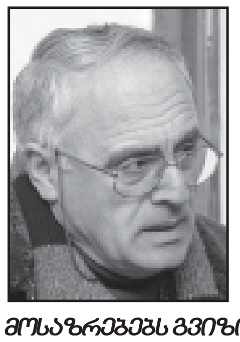

„1 იანვარს ცხინვალში შევხვდებით!“ ირაკლი ოქრუაშვილისაგან ამგვარი სკანდალური განცხადებები არავის უკვირდა, სკანდალური იყო მისი გათავისუფლებაც თავდაცვის მინისტრის პოსტიდან. არანაკლებ მოულოდნელი აღმოჩნდა გავრცელებული ცნობა იმის შესახებ, რომ ყოფილი თავდაცვის მინისტრი, უახლოეს ხანებში შეიძლება ოპოზიციური პარტიის დამფუძნებლადაც მოგვევლინოს. რამდენად რეალურია ეს? მოსაზრებებს გვიზიარებს ფსიქოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პოლიტოლოგი რამაზ საყვარელიძე.

— ამ ვარაუდის საფუძველი, პრაქტიკულად, მაშინ გაჩნდა, როდესაც ის აღმასრულებელი ხელისუფლებიდან წავიდა. ცხადი იყო, რომ ოქრუაშვილი პოლიტიკის გარეშე ვერ გაძლებდა. თუმცა, შესაძლებელია, ეს ვარაუდი მოსახლეობის განწყობის გამომხატველი უფრო იყოს, ვიდრე რეალობა. თუმცა, არ არის გამორიცხული, რომ ყოფილმა მინისტრმა თავისი პარტია შექმნას, გაიხსენეთ ის პოლიტიზებული მაშინაც იყო, როდესაც თავდაცვის მინისტრი გახლდათ. ოქრუაშვილი გაცილებით უფრო ხშირად გამოდიოდა პოლიტიკური განცხადებებით, ვიდრე ეს ძალოვან მინისტრებს სჩვევიათ. ამდენად, მისი პოლიტიკაში დაბრუნება ნამდვილად არ იქნება გასაკვირი.

— როგორ ფიქრობთ, ნამდვილად ოპოზიციური იქნება მის მიერ შექმნილი პარტია?

— ოქრუაშვილი რევოლუციური პერსონაა. ამიტომ, მისი პოზიცია ხელისუფლების პოზიციისაგან რადიკალურად განსხვავებული ვერ იქნება. თუმცა, რადიკალური იქნება მისი მოქმედებები ტერიტორიულ კონფლიქტებთან დაკავშირებით. თუ მან ასეთი კურსი აიღო, ხალხის ნაწილი კმაყოფილი იქნება, მაგრამ ქვეყანა აღმოჩნდება იზოლაციაში. პოლიტიკოსისთვის წამგებიანია ამგვარი პოზიცია. ოქრუაშვილს მხარს არ დაუჭერს არც რუსეთი და არც დასავლეთი. როდესაც ადამიანს პოლიტიკურ ოლიმპზე ასვლის პრეტენზია აქვს, მას სხვა ქვეყნებთან ურთიერთობის პოტენციალიც უნდა ჰქონდეს.

— ამბობენ, რომ ოქრუაშვილის მინისტრობის დროს, თავდაცვის სამინისტროში 250 მილიონი დოლარი არამიზნობრივად გაიხარჯა...

— ოქრუაშვილი ისე წყნარად წავიდა თავდაცვის სამინისტროდან, რომ, სავარაუდოა, ეს წასვლა სერიოზულმა მიზეზმა გამოიწვია. ალბათ, მან ძალზე რთულ სიტუაციაში მიიღო ამგვარი გადაწყვეტილება. არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ სულ ცოტა ხნის წინათ გამოაქვეყნეს უმდიდრეს ადამიანთა სია, სადაც ოქრუაშვილიც იყო მოხსენიებული. თუ მართლა არის ფინანსური კომპრომატები მის წინააღმდეგ, მაშინ მათი გამოყენება ნებისმიერ დროს არის შესაძლებელი, ამიტომაც გამორიცხულია მის მიერ შექმნილი პარტია რეალურად ოპოზიციური იყოს. ეს იქნება ერთ-ერთი ოპონენტური პარტია, რომელიც არ გაუწევს კონკურენციას ხელისუფლებას და მეორე ადგილითაც კმაყოფილი იქნება. ასეთი პარტიები კი ჩვენში ბლომადაა.

— თქვენი აზრით, მაინც რის საფუძველზე განაცხადა თავის დროზე თავდაცვის მინისტრმა, ახალ წელს ცხინვალში შევხვდებითო?

— მეც ვიყავი „იმედის“ სტუდიაში, როდესაც ოქრუაშვილმა ეს ფრაზა წარმოთქვა. საზოგადოებრიობის დიდი ნაწილი ამან აღაფრთოვანა. ალბათ, ეს გამონათქვამი სწორედ ამგვარ ხალხზე იყო გათვლილი, თუმცა, პოლიტიკა ჭადრაკის თამაშს უფრო გვაგონებს და მას წინასწარ გათვლილი ნაბიჯები ურჩევნია ემოციებს.

შეიძლება თამამად ითქვას, რომ ოქრუაშვილის საჯარო გამონათქვამებმა გაართულა რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობა. ვაჟკაცური განცხადებები კარგია, მაგრამ დიდ პოლიტიკასთან საერთო არაფერი აქვს.

ძალზე კარგ განცხადებებს აკეთებდნენ თავის დროზე ზ. გამსახურდია, მ. კოსტავა, ი. წერეთელი და ა.შ., თუმცა, პოლიტიკაში ისინი არ აღმოჩნდნენ საკმარისად პროდუქტიულნი.

ოქრუაშვილის მომავალზე ქართულ პოლიტიკაში კი ვიტყვი: მისი გამოსვლები იმდენად მკვეთრი იყო და იმდენად ნაკლებად უწევდა ანგარიშს მსოფლიო კონიუნქტურას, რომ ძალზე ძნელია თქმა სერიოზულ პოლიტიკაში როგორ მოიქცევა.

— ბევრი ოქრუაშვილს მომავალ პრეზიდენტად მოიაზრებდა და მასში ქვეყნის მხსნელს ხედავდა...

— სამწუხაროდ, ჩვენ ერთ კაცში გვინდა დავინახოთ ქვეყნის ხსნა, მისი მომავალი... ამ „ბაზალეთის ტბის სინდრომის“ მოშლამდე ქვეყანას არაფერი ეშველება, ერთ კაცს ქვეყნის გადარჩენა არ ძალუძს!

მესამე პრეზიდენტი გვყავს უკვე, ვინც ეკონომიკა საფუძვლიანად არ იცის. ქვეყნის ხსნა კი ეკონომიკის წინსვლაშია. ფორმალურად დემოკრატიულ სახელმწიფოში ვცხოვრობთ, რეალურად კი მონარქისტულ ქვეყანას ვაშენებთ, სადაც პარლამენტის უმრავლესობა პრეზიდენტის მომხრეებია. მას ობიექტური კანონების მიღება არ შეუძლია. ვიმეორებ, ერთი კაცის გადარჩენილი ქვეყანა ბუნებაში არ არსებობს!

ირაკლი ოქრუაშვილს უზარმაზარი პოტენციალი აქვს, მაგრამ ისიც დეკლარაციული პოლიტიკის წარმომადგენელია. ეს არის ადამიანი, რომელიც განცხადებების პოლიტიკაზეა ორიენტირებული, როგორც თავის დროზე გამსახურდია და შევარდნაძე, დღეს კი სააკაშვილი. მას ერთი ომიც რომ მოეგო, ერთი რეალური საქმე გაეკეთებინა, მაშინ სულ სხვა იქნებოდა.

სამწუხაროდ ჩვენ, ქართველებს, მხოლოდ სიტყვა, ლაპარაკი გვაინტერესებს და არა — საქმე. ჯერ ჩვენი აზროვნება უნდა შეიცვალოს და მერეღა მოვლენ ქვეყნის სათავეში საქმეზე ორიენტირებული ადამიანები.

ესაუბრა
ხათუნა ჩიგოგიძე

◎ ვეტერანთა აქცია

ეს მილიონერთა დემოკრატია არისო

იქნებ ხელისუფლებამ საცხრამაისოდ მაინც გაიმეტოს რამე

გუშინ პარლამენტის შენობის წინ მეორე მსოფლიო ომისა და საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისთვის ბრძოლების ვეტერანებმა კიდევ ერთი პერმანენტული აქცია გამართეს. მოთხოვნები უცვლელია — ალდგეს ყველა გაუქმებული სოციალური შეღავათი. პარალელურად სტრასბურგის სასამართლოში გასაგზავნად ახალ სარჩელს ამზადებენ. ვეტერანებს გამარჯვების სჯერათ და ხელისუფლებას ურჩევენ, რაც შეიძლება მალე მიიღოს გონივრული გადაწყვეტილება. სხვაგვარად, ისინი რეგიონებში მცხოვრებ ვეტერანებთან ერთად ფართომასშტაბიანი აქციებით იმუქრებიან.

„ხელისუფლება საჩვენოდ დაყრუვდა და დამუნჯდა. ფიქრობს, რომ ხელს ჩავიქნევთ და აქციების გამართვაზე უარს ვიტყვით, მაგრამ ასე არ იქნება. კონსტიტუციის ფარგლებში ბრძოლას ჩვენი მოთხოვნების შესრულებამდე განვაგრძობთ“, — განაცხადა ვეტერანთა უფლებების დამცველმა ნიკა მახარაშვილმა.

„შეღავათების გაუქმებამ ვეტერანები უკიდურესად მძიმე მდგომარეობაში ჩააყენა. ორი თვის წინათ საქართველოს პრეზიდენტსა და პარლამენტის თავმჯდომარეს მივწერეთ, დაგვლაპარაკებოდნენ, მაგრამ პასუხს ვერ ველირსეთ. მხოლოდ პარლამენტის ჯანდაცვისა და სოციალური დაცვის კომიტეტის თავმჯდომარემ გიგი წერეთელმა მიგვიღო. დაგვპირდა, რომ თანხებს გადაიანგარიშებდნენ და გაუქმებულ შეღავათებს ეტაპობრივად აღადგენდნენ. დაპირება დღემდე დაპირებად რჩება. 9 მაისს, ალბათ, შესაძლებლობა გვექნება ნინო ბურჯანაძეს შევხვდეთ და საბოლოოდ გავიგოთ ხელისუფლების აზრი“, — აღნიშნა საქართველოს ომის, შრომის, სამხედრო ძალების ვეტერანთა კავშირის თავმჯდომარემ ელვერ კუპატაძემ.

მიტინგის თაოზაზე ძალოვან ვეტერანთა და პატრიოტთა კოალიციის თავმჯდომარემ გია ბერძენაძემ თქვა, რომ ეს იყო საინფორმაციო აქცია, რაც ყოველ სამშაბათს იმართება, მონაწილეთა სიმცირე კი იმით ახსნა, რომ 8 მაისისთვის გამოცხადებულმა მიტინგმა ვეტერანები დააბნია და ნაწილმა მიიჩნია, რომ მანამდე აქცია აღარ გაიმართებოდა, „აქ, მხოლოდ ვეტერანთა შეღავათებისთვის არ ვდგავართ. ასევე ვაპროტესტებთ კომუნალური გადასახადების გაძვირებას და ქვეყნის ბუნებრივი რესურსების, წიაღისეულის, ისტორიული შენობების გაყიდვას. არ დაგვაკმაყოფილებს ერთი რომელიმე შეღავათის აღდგენა და ვეტერანების კატეგორიებად დაყოფა, ეს ჩვენი შეურაცხყოფა იქნება!“ — დასძინა მან.

ომის მონაწილე, II ჯგუფის ინვალიდი, 88 წლის ივანე არუთინიანი ხელისუფლებას დემოკრატიას უწუნებს და დღევანდელ წყობას ამერიკულს, მილიონერების დემოკრატიას უწოდებს...

ვეტერანების ოთხთვიან საპროტესტო აქციებს ხელისუფლება მართლაც ყრუ-მუნჯურად ექცევა. ვნახოთ, რა მოხდება საცხრამაისოდ. ეგებ, ხელისუფლებამ რამე მაინც გაიმეტოს...

ლელა მანაგლიშვილი

◎ ინფორმაცია

იდეოლოგიური ომი სეპარატისტებს დაუთმეს

აფხაზეთის ლეგიტიმურმა მთავრობამ იდეოლოგიური ომის ერთ-ერთი მძლავრი ბერკეტი აფხაზეთის დე ფაქტო მთავრობას დაუთმო.

ამის შესახებ პოლიტიკური მოძრაობის „ჩვენ თვითონ“ ლიდერმა პაატა დავითაიამ გუშინ გამართულ პრესკონფერენციაზე განაცხადა.

მისივე თქმით, იმის მტკიცება, რომ აფხაზეთის მედია არ ფარავს მთლიანად აფხაზეთის ტერიტორიასა და ამიტომ უნდა გაუქმდეს, აბსურდულია.

„ჩემი აზრით, ეს იდეოლოგიური ომის ერთ-ერთი მძლავრი ბერკეტი ჩვენი ნებით აფხაზებს გადავეცით“, — აღნიშნა პაატა დავითაიამ.

მისივე თქმით, მომავალში აფხაზეთის ყველა ლეგიტიმური სტრუქტურა გაუქმდება.

დავითაის მიუღებლად მიაჩნია აფხაზეთის მედიაცენტრის გაუქმება. იგი მიიჩნევს, რომ იქ მომუშავე ჟურნალისტები პროფესიონალები არიან.

ინტერპრესნიუსი

ჩვენ და ისინი

● შალვამ გააფრთხილა დიდი ბრიტანეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრო, საქართველოში არა მხოლოდ ინგლისის გერბს, მის ვალუტასაც გააყალბებენო.

◎ სკანდალი

ერთი „სენქ იუ“ ეთქვა იმ დალოცვილსაც!

აქა ამბავი შალვა ნათელაშვილის მიერ ინგლისელი მეზღვაურების დახსნისა

დიდი ბრიტანეთის ელჩმა საქართველოში დონალდ მაკლარენმა, უარყო რა ლეიბორისტებისადმი გაგზავნილ სამადლობელ წერილზე ხელმოწერა, პარტიის ლიდერები გააოგნა. პათეტიკითა და რადიკალიზმით გამორჩეულ ლეიბორისტებს, ამ უცნაური ამბის გამო არც საგაფიცვოდ მოუხმიათ ხალხი და არც აქციები გაუმართავთ.

ლეიბორისტული პარტიის იდეოლოგიური მდივნის კახა ძაგანიას თქმით, ყველაფერი დაიწყო იმით, რომ ერთ მშვენიერ დღეს პარტიის ლიდერს შალვა ნათელაშვილს ირანის საელჩოს ატაშემ აუდიენცია სთხოვა. სხვადასხვა საელჩოს წარმომადგენლები, თურმე, ხშირად აკითხავენ პარტიის ოფისს, ანუ მათ კართან ვიზიტების ბუმია, რაც „პოპულარული პარტიისთვის ჩვეულებრივი ყოველდღიური რუტინაა“.

კახა ძაგანიამ დაწვრილებით გვიამბო ეს ამბავი: — „ირანში ცნობილია საქართველოს პრეზიდენტის პოზიცია ირანისა და ამერიკის შეერთებული შტატების დაპირისპირებაში — საქართველო აშშ-ის სტრატეგიულ პარტნიორად მოიაზრება. ოპოზიციური პარტიის ლიდერი შალვა ნათელაშვილი ვალდებული იყო ირანისთვის მიენიშნებინა, რომ საქართველო მისი მტერი არ არის და თუ კონფლიქტი დაიწყება, მას ამერიკის მომხრედ ნუ მოიაზრებდნენ. ამ განმარტების შემდეგ, შალვამ ირანის საელჩოს ატაშეს დატყვევებული ინგლისელი მეზღვაურების გათავისუფლება სთხოვა. სტუმარი დაჰპირდა, ამ თხოვნას თეირანს გადავცემო.

შეხვედრიდან ზუსტად ორი საათის შემდეგ პარტიის ოფისში დარეკა ამ ატაშემ და შალვა ნათელაშვილს აცნობა, თქვენი თხოვნა თეირანს გადავეცი მეზღვაურებს მალე გაათავისუფლებენო. იქ ვიჯექი და ჩემი ყურით გავიგონე გახარებულმა შალვამ რომ ჰკითხა: ანუ ჩვენი წვლილიც იქნება ამ საქმეშიო? კიო, დაუდასტურა ატაშემ.

ამის შემდეგ ნახევარი საათი არ იყო გასული, რომ სი-ენ-ენმა გადმოსცა მეზღვაურების გათავისუფლების ამბავი. ატაშესგან ეს ინფორმაცია ჩვენ უფრო ადრე გავიგეთ. პარტიის პრესსამსახურმა ამ საკითხზე ძალიან დელიკატური ინფორმაცია გაავრცელა.

კახა ძაგანიას თქმით, ძალიან მალე დაჩქარებული საერთაშორისო ფოსტის ოფისში წერილი მოვიდა, მოოქროვილგერბიანი კონვერტით, ინგლისის საელჩოს ყველა რეკვიზიტით. კონვერტში აღმოჩნდა საელჩოს წერილი, ასევე მოოქროვილი გერბით: დიდი ბრიტანეთის ელჩი მაკლარენი ლეიბორისტული პარტიის ლიდერს მადლობას უხდიდა ინგლისელი მეზღვაურების გათავისუფლებაში შეტანილი წვლილისთვის. წერილი, სააგენტოების მეშვეობით, პარტიის პრესსამსახურმა გაავრცელა.

ხელმოწერის გაყალბების შესახებ ინგლისის ელჩის კატეგორიული განცხადების შემდეგ, დიდი ბრიტანეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს წერილი მივწერეთ. გავუგზავნეთ იმ „საეჭვო“ წერილის ასლები და ვთხოვეთ, მომავალში ამგვარი ექსცესების თავიდან აცილების მიზნით, თავად გარკვეულიყო საქმის ვითარებაში.

შალვამ გააფრთხილა დიდი ბრიტანეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრო, საქართველოში არა მხოლოდ ინგლისის გერბს, მის ვალუტასაც გააყალბებენო.

საელჩოებს დოკუმენტაციას, ფულის მსგავსად, სპეციალური დამცავი საშუალებები აქვს. მათ გერბიან ბლანკებსაც, სპეციალური დაზგების გარეშე, ვერ დაბეჭდავ. და, თუ ეს მაინც ხდება, უკვე სახელმწიფო დონის ინტერესის გამო.

იმ წერილის ქსეროასლების გადაღება გვინდოდა, მაგრამ ფერადმა პრინტერმა „ვერ წაიკითხა“, გერბები მაინც შავ-თეთრად გადაიტანა. საქართველოს პროკურატურას მტკიცებულებისთვის ასეთი ასლი გადავუგზავნეთ.

— კიდევ ვის მიმართეთ რეაგირებისთვის?

— თავად დიდი ბრიტანეთის საელჩოს, ქვეყნის საგარეო საქმეთა სამინისტროს.

— სიმართლე გითხრათ, კონკრეტულ ვითარებაში ელჩი არადიპლომატიურად მოიქცა. არაფერი დაშავდებოდა, ელჩს სიმკაცრისა და კატეგორიულობის მაგივრად, დიპლომატიურ ენაზე განემარტა: გავიგე, რომ ლეიბორისტულ პარტიას ძალისხმევა არ დაუშურებია ჩვენი ქვეყნის მეზღვაურების დასახსნელად. ამისთვის მადლობას მოგახსენებთ, მაგრამ, სამწუხაროდ, მადლობის წერილი მე არ გამომიგზავნია და ხელმოწერაც გაყალბებულიაო... დიპლომატიური ენით გაცემული პასუხი ასეთი იქნებოდა, რაც ბატონმა მაკლარენმა არ ინდომა.

— ეტყობა რადიკალურმა ოპოზიციურმა პარტიამ დააფრთხო...

— საერთოდ, შინაგანად, ელჩი მმართველი პარტიის მხარდამჭერია, მაგრამ, იმავდროულად, იმ ქვეყნის პრეზიდენტისაც, რომელსაც წარმოადგენს.

ბატონი მაკლარენის ქართველი სიძე ნაციონალური მოძრაობის წევრია, რამაც მასზე ზემოქმედება მოახდინა და დიპლომატიური ტაქტი დაავიწყა. ტელევიზიით იგი ხან ჩოხით, ხანაც გუდასტვირით გამოდის. ქვეყნის სიყვარული მხოლოდ უნიფორმით არ გამოიხატება, შინაგანად უნდა გტკიოდეს ის ქვეყანა, სადაც აკრედიტებული ხარ და ძალიან ფრთხილად უნდა შეაფასო მოვლენები...

ზემოთქმულზე შალვა ხუმრობდა: ინგლისელები ყველაფერზე „სენქ იუს“ იძახიან და ერთი „სენქ იუ“ ეთქვა ამ დალოცვილსაც, რა დაშავდებოდაო!..

— თქვენი პარტია ყალბი წერილის შემოგდებას ხელისუფლების სპეცსამსახურებს აბრალებს — ზუსტად გაფიცვის დღეს — 17 აპრილს „გაგიჩალიჩეს“ ეს ამბავიო. მართლა ასეა, უნდოდათ ხალხში პარტიისადმი უნდობლობა დაეთესათ?

— ხელისუფლება ბინძური მეთოდებით ცდილობს ლეიბორისტული პარტიის რეიტინგის დაგდებას. მათ არანაირი არგუმენტი არ აქვთ კორუფციაში ჩვენი გასვრის თაობაზე, არც მილიონერები ვართ. ამიტომ კომპრომატებს ეძებენ.

— თქვენს გაგზავნილ წერილებს რაიმე რეაგირება თუ მოჰყვა და რას აპირებთ, გაჩუმდებით?

— არსაიდან ხმა, არსით ძახილი, — ასეთია რეაგირების შედეგი. პარტიამ, შეძლებისდაგვარად, ყველაფერი იღონა, სათანადო ორგანოებს აუხსნა, რომ ჩვენი ზრახვები გულწრფელი, ხოლო საქმე მართალი იყოო.

საქართველოს პროკურატურის ვალი, საქმის გამოძიებაა. მით უფრო, გაირკვა, რომ იმ დღეს, სანამ ჩვენ მადლობის შესახებ ინფორმაციას გავავრცელებდით (დაახლოებით, 17-18 საათზეძ, მთელი დღის განმავლობაში ერთ-ერთი საინფორმაციო სააგენტოს ჟურნალისტ გოგონას ვიღაც მობილურზე ურეკავდა და ეკითხებოდა, ლეიბორისტებისგან რაიმე არ შემოსულაო?... შეწუხებულმა გოგომ ბოლოს ჰკითხა, რა უნდა შემოსულიყოო და უცნობმა წერილის შინაარსი უამბო.

თუ პროკურატურა დაინტერესდება, არც ამ ჟურნალისტის მოძებნა იქნება ძნელი და არც სატელეფონო ზარების ამოცნობა გაჭირდება...

მაგრამ საქმეს ისეთი პირი უჩანს, რომ არც პროკურატურა შეიწუხებს თავს და არც ლეიბორისტები აპირებენ საპროტესტო ტალღის აგორებას.

ირანის საელჩოს არც ის განუცხადებია, ლეიბორისტულმა პარტიამ იცრუაო და არც ნათელაშვილისა და მათი საელჩოს მუშაკის შეხვედრა დაუდასტურებია...

თამარ შაიშმელაშვილი

◎ ინფორმაცია

პუტინი აფხაზ ვეტერანებს ულოცავს

რუსეთის ფედერაციის პრეზიდენტმა ვლადიმერ პუტინმა თვითგამოცხადებულ აფხაზეთში მცხოვრებ 400-მდე დიდი სამამულო ომის ვეტერანს გამარჯვების დღე მიულოცა.

რუსეთის პრეზიდენტმა აფხაზ ვეტერანებს პირადად მათ სახელზე შედგენილი მისალოცი ბარათები გაუგზავნა.

„ყველაზე საუკეთესო სურვილებით გილოცავთ გამარჯვების დღეს. დიდი სამამულო ომი, მიუხედავად დიდი მსხვერპლისა, ჩვენი და მთელი კაცობრიობის ისტორიაში ყოველთვის უმიშვნელოვანეს მოვლენად დარჩება. პირადად თქვენ შემოატრიალეთ ისტორიის ბორბალი მშვიდობისა და პროგრესისაკენ. ჩვენ თქვენს წინაშე ვალში ვართ“, — ნათქვამია ვლადიმერ პუტინის მიერ აფხაზ ვეტერანებისთვის გაგზავნილ მისალოც ბარათებში.

ჯი-ეიჩ-ენი

◎ განსჯა

„ფუი,

ამ წერილის მიზანი „რესპუბლიკელების“ დაცვა ნამდვილად არ არის. უფრო მეტიც — ეს პარტია არ მესიმპათიურება, ჩემი აზრით, ზედმეტად ლიბერალური პოზიციის გამო რელიგიის — მართლმადიდებლობის, არატრადიციული სექსის მიმართ... რა ვქნა, ვერ ვარ ისეთი „განათლებული“, რომ „ცისფერები“ (პედერასტებიძ ჩემს, ჩვენს თანასწორებად ჩავთვალო. მაგათ ჩემისთანა „გოიმებთან“ ვერასოდეს ექნება ადგილი. არც, უფრო სწორად, ვერც ეკლესიური ცხოვრებით ვცხოვრობ, მაგრამ ჩემი და ჩემნაირების სისხლში, იმდენად ძლიერია ორთოდოქსი მართლმადიდებლის გენეტიკური კოდი, ვერასოდეს შევეგუები იმას, რომ ქართულ დედაეკლესიას განსაკუთრებული ადგილი არ ეკავოს ჩემს ქვეყანაში. რესპუბლიკელები კი, ისევე როგორც „ნაცები“, უპრობლემოდ დაუჭერენ მხარს ზემოთ ნათქვამს, როცა ამის დრო მოვა.

რომ მათ მიმართ „წამყვანი“ ეპითეტის ხმარება, რბილად რომ ვთქვათ, არა ადეკვატურია. გიგა ბოკერია, როცა ამ სიტყვას ამბობდა, ალბათ, რესპუბლიკელების შესაძლო მოსვლას გულისხმობდა მათ მაგივრად, რაც სულაც არ არის გამორიცხული იმ მარტივი მიზეზის გამო, რომ საქართველოში ვის დაამხობენ და ვის აღამაღლებენ, ოკეანეს გაღმა წყდება. ეს არის და ეს ხელისუფლების კბილის ტკივილი.

დღეს ხშირად გაიგონებ — „საპარლამენტო და არასაპარლამენტო ოპოზიცია“. ჩემი აზრით, ასეთი სახელდება არასწორია, რადგანაც პარლამენტში ოპოზცია, როგორც ასეთი, პრაქტიკულად არ არსებობს. ხატოვნად თუ ვიტყვით, მთელი პარლამენტი ბებერი მუხის — შევარდნაძის გადანაჭერზე ამოსული ყლორტებია. აქედან, მათი პოზიცია-ოპოზიციონერობა, ჩემი აზრით, პიროზითია.

ნამდვილი ოპოზცია თუ არსებობს, მხოლოდ პარლამენტს მიღმა. მართალია, სუსტი და დაქსაქსული, მაგრამ მაინც. მათ შორის კი ყველაზე ძლიერი ვინმეს მოსწონს თუ პირიქით, მაინც ლეიბორისტები არიან. თუნდაც იმიტომ, რომ წლების განმავლობაში სტაბილური, ერთგული ელექტორატი ჰყავთ. მაგრამ, რომ იტყვიან, „ფსონს“ არ დადებს არც რუსეთი, „რომლისტობასაც“ სწამებენ და მით უმეტეს არც ამერიკა. არა მარტო იმიტომ, რომ მავანთა აზრით, ლეიბორისტები არასერიოზული პოპულისტები არიან (ჩემი აზრით, მართლაც ჰყავთ კარიკატურული სახეები), არამედ, პირველ რიგში იმიტომ არის ეს პარტია მიუღებელი დასავლეთისთვის, რომ მისი ქარიზმატული ლიდერი შალვა ნათელაშვილი, რომ იტყვიან, ზედმეტად გულქართლი კაცია, ანუ ქართველია!

რაც შეეხება ახლად შექმნილ „ეროვნულ ფორუმს“, ის ფორმირების სტადიაშია და ჯერჯერობით არასამთავრობო ორგანიზაციას უფრო ჰგავს, ვიდრე პოლიტიკურ პარტიას. იგივე შეიძლება ითქვას კობა დავითაშვილის „ხალხის პარტიაზე“. აი, სალომე ზურაბიშვილს რაც

ამ შემთხვევაში, არც პაატა ზაქარეიშვილის ხედვა თუ პროგრამა მაინტერესებს აფხაზეთ-ცხინვალთან მიმართებაში, რაც ფორმალური მიზეზი გახდა სტუდკავშირელი „კომსომოლა აქტივისტებისთვის“, მაგრამ ამ პარტიას ზოგადად, კონკრეტულად კი ლევან ბერძენიშვილს რუსეთის აგენტობა დასწამო, სასაცილოა! ზემოთ ნახსენებ ლიბერალობიდან გამომდინარე, იქნებ არიან კიდეც ვინმეს აგენტები, მაგრამ არავითარ შემთხვევაში — რუსეთის. თუნდაც იმიტომ, რომ კომუნისტური რუსეთის ლაგერ-გულაგები აქვს მოვლილი დისიდენტობის დროს

მე ის მაშფოთებს და ალმაშფოთებს, რომ ხელისუფლება დაუღვინებელი მოზარდების პოლიტიზებით ცდილობს რესპუბლიკელების (გიგა ბოკერიას თქმით — წამყვანი ოპოზიციური პარტიისძ დისკრედიტაციას. რამდენად არიან რესპუბლიკელები წამყვანი ოპოზიციური ძალა, ეს სხვა საქმეა. ჩემი აზრით, ოპოზიცია, როგორც ასეთი, კლასიკური გაგებით, ან საერთოდ არ არსებობს, ან თუ არსებობს, იმდენად სუსტია,

SIC!

რატომ მუსირებს საზოგადოებაში აზრი, რომ ე.წ. სტუდენტური კავშირის უკან, დავით კირკიტაძე და გიგა ბოკერია დგანან. იმიტომ ხომ არა, რომ „კვამლი უცეცხლოდ არ არსებობს“- რატომ არ იმაღლებენ ხმას?

◉ სიმართლე კი ასეთია

აფხაზეთის დამოუკიდებლობის მოთხოვნა უსაფუძვლოა

დღეს საერთაშორისო საზოგადოებამ, ყოველ შემთხვევაში მისმა უმრავლესობამ, კარგად იცის, რომ ამიერკავკასიაში, კერძოდ, საქართველოში, ერთ-ერთ ყველაზე მწვავე და ჯერჯეროზით გადაუჭრელ პრობლემას წარმოადგენს საქართველოსა და აფხაზეთს შორის დამოუკიდებლობის საკითხი. აფხაზეთის, ანუ ისტორიული საქართველოს ამ ძველთაძველი ოლქის სეპარატისტული ლიდერების შეურიგებელი დაპირისპირება ქართული ხელისუფლებისა და ქართველი ერისადმი, ვერანაირი გზებით ვერ გვარდება, ვერ ხერხდება მისი შერბილებაც კი, არამც თუ გადაწყვეტა კანონიერი გზით. აფხაზეთის სეპარატისტულად განწყობილი ბელადები და მათი დამქაშები კატეგორიულად აცხადებენ, რომ აფხაზებს უძველესი დროიდან ჰქონდათ საკუთარი სახელმწიფოებრიობა და ამდენად მათ გააჩნიათ იურიდიულ-სამართლებრივი საფუძველი იბრძოლონ თავისი სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის „აღდგენისათვის“.

გარკვეული წინააღმდეგობანი აფხაზებსა და ქართველებს შორის ადრეც არსებობდა, მაგრამ ისინი განსაკუთრებით გამწვავდა XX ს-ის ბოლოსთვის, როდესაც საქართველოში გაძლიერდა დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლა, როცა მიიღწა საბჭოთა კავშირიდან გამოსვლა და გაფორმდა საქართველოს დამოუკიდებელი რესპუბლიკა. აფხაზეთის პოლიტიკური ლიდერები ცდილობენ იმ დროს დაეპირისპირებინათ დანარჩენი საქართველოსთვის აფხაზეთის მოსახლეობა, რისთვისაც იყენებდნენ ჩრჩენ-ადიღეველ მთიელთა დახმარებას. საყოველთაოდ ცნობილია, რა ტრაგიკული შედეგები მოჰყვა ამ დაპირისპირებას 1992 წლის აგვისტოში, როდესაც აფხაზეთის ავტონომიის მეთაურის ვლადისლავ არძინბას წყალობით უმართავი გახდა იქაური პროცესები და მივედით სისხლისღვრამდე, აუარებელ მსხვერპლამდე, მოსახლეობის მასობრივ ეთნიკურ განდევნამდე საქართველოს ძირძველი ტერიტორიიდან (რომ არ დაგვაბრალონ ფაქტების განზრახ დამახინჯება, მკითხველს ვთავაზობ გაეცნოს მოსკოველი ავტორის სვეტლანა ჩერვონნაიას წიგნს: „აფხაზეთი 1992; პოსტკომუნისტური ვანდეა“, მოსკოვი, 1992ქ.

აფხაზეთისთვის დამოუკიდებელი სახელმწიფოებრიობის მინიჭების მოთხოვნას აფხაზი სეპარატისტები, პირველ რიგში, ასაბუთებენ უძველესი ისტორიით, ყოველმხრივ უარყოფენ რა აფხაზთა და ქართველთა ისტორიულკულტურულ ერთობას, მთლიანად აყალბებენ როგორც საქართველოს, ისე აფხაზეთის რეალურ ისტორიას.

როცა აფხაზ სეპარატისტთა ამჟამინდელ გამოსვლებს ვუგდებთ ყურს, უნებურად გვახსენდება ე. წ. „აფხაზური წერილი“, შედგენილი აფხაზი ცრუპატრიოტების მიერ 1988 წ. და გამოქვეყნებული გაზეთ „ბზიფში“ 1989 წ. ამ წერილის ავტორები მოითხოვენ აფხაზეთის ასსრ-ის საქართველოს სსრ-ის შემადგენლობიდან გამოყვანას და მისთვის იმ სტატუსის დაბრუნებას, რომელიც მას 1921 წ. მიენიჭა. 1931 წ-მდე აფხაზეთი მნიშვნელოვანი ავტონომიით სარგებლობდა.

თავის დროზე (1989 წ. გაზეთი „ზარია ვოსტოკა“, 28, 29 და 30 ივლისის ნომრებიქ წამყვანმა ქართველმა მეცნიერებმა უპასუხეს „აფხაზური წერილის“ ავტორებს, მთლიანად გამოაშჟღავნეს და უარყვეს აფხაზ ნაციონალისტთა ყველა დებულება, მათი მოთხოვნები და პრეტენზიები (ამ პასუხს ხელი მოაწერეს გამოჩენილმა ქართველმა მეცნიერებმა, მეცნიერებათა დოქტორებმა და აკადემიკოსებმა, ისტორიკოსებმა, ლინგვისტებმა, არქეოლოგებმა; მ. გაფრინდაშვილმა, გ. გიორგაძემ, ჯ. გიუნაშვილმა, ვ. ჯორბენაძემ, შ. ძიძიგურმა, ო. ჟორდანიამ, ქ. ლორთქიფანიძემ, მ. ლორთქიფანიძემ, მ. მელიქიშვილმა, დ. მუსხელიშვილმა, ე. ხოშტარიამ და სხვქ. მაგრამ ამან არ უშველა. აფხაზეთის ვაიმეცნიერები ბრალს სდებენ ქართველ მოღვაწეებს „დიდმპყრობელურ ქართულ“ („ველიკოგრუზინსკიე“ქ ამბიციებში, ხოლო ისეთები, როგორებიც იყვნენ შ. ინალ-იფა, ი. ვორონოვი, გ. აჯინჯალი, ც. ჩიჩბა და სხვ. აგრძელებდნენ „აფხაზური წერილის“ ძირითადი დებულებების დაცვას და ამტკიცებენ მათ სამართლიანობას (შ. ინალ-იფას მცდარი დებულებები არაერთგზის ვამხილეთ. იხ. ჩვენი, „ძველი აფხაზეთის ეთნოკულტურული ისტორიიდან“, თბ., 1998). რაც შეეხება ი. ვორონოვისა და გ. აჯინჯალის ყალბ დებულებებს, გამოაშკარავებული გვაქვს გაზეთ „სვობოდნაია გრუზიაში“, V.1994, 20. II, 1998ქ, აფხაზ სეპარატისტთა ზემოხსენებული ლიდერები არსებითად იმეორებდნენ იმავე აბსურდულ მოთხოვნებს, მთლიანად იგნორირებას ახდენდნენ ქართველ მეცნიერთა თვალსაზრისისას და ცდილობდნენ შეცდომაში შეეყვანათ, როგორც მსოფლიოს საზოგადოებრიობა, ისე საერთაშორისო ორგანიზაციათა პოლიტიკური მოღვაწენი, ამასთან ატყუებენ იმათ, ვის თავის მხარეზე გადაბირებასაც ცდილობენ, ამახინჯებენ როგორც ისტორიას, ისე დღევანდელ რეალობას. ასე მაგალითად, უაღრესად სახიფათოა აფხაზეთის თვითაღიარებული პრეზიდენტის ბაღაფშის განცხადებები, რომელიც მან 2007 წლის დასაწყისში მოსკოვში გააჟღერა (ესეც არაა შემთხვევითი, რომ სწორედ მოსკოვში!ქ. ამ განცხადებების მიხედვით, „აფხაზმა ხალხმა“, „აფხაზეთის მოსახლეობამ“ ჯერ კიდევ 1989 წ. გადაწყვიტა თავისი ლტოლვა დამოუკიდებლობისაკენ. ვისი სახელით ლაპარაკობს ბაღაფში? ვის გადაწყვეტილებას აცხადებს იგი? დღეს ხომ აფხაზეთის მოსახლეობის უმეტესობა, **თანაც უდიდესი უმეტესობა** განდევნილია, თანაც ეს ხომ აფხაზეთის ძირძველი მოსახლეობაა. აქვე საჭიროდ ვთვლი აღვნიშნო, რომ მსგავსივე განცხადება გააკეთა ე. წ. „აფხაზეთის პრეზიდენტის“ ინაუგურაციაზე მისმა რუსეთელმა სტუმარმა (თუ არ ვცდები – ალექსანდრე ტკაჩოვმაქ, რუსეთის „დუმის“ წევრმა. მან საზეიმოდ განაცხადა, რომ „აფხაზეთის დღევანდელი პრეზიდენტი არჩეულია აფხაზი ხალხის უმრავლესობის მიერ!“ ამ ვაიდელეგატმა ან არ იცის, ან განზრახ მალავს, რომ აფხაზეთის მოქალაქეთა მრავალი ათასი წარმომადგენელი, განდევნილია მამაპაპეული საცხოვრისიდან და დღეს თავს აფარებს სხვადასხვა ოლქს, ქალაქსა და სოფელს და, ცხადია, ვერ მიიღებდა მონაწილეობას არჩევნებში. მაშ რომელმა უმრავლესობამ აირჩია ბაღაფში „პრეზიდენტად“?! რომელ კანონიერ არჩევნებზე შეიძლება ვილაპარაკოთ?!

იხ. 6 გვ.

◉ განსჯა

„კომსომოლება!“

შეეხება, კარგი, ტრიუმფალური დასაწყისის მიუხედავად, დღემდე ვერ გავიგე, რა უნდა სინამდვილეში ამ მშვენიერ, რაფინირებულ, ინტელიგენტ ქალს.

ვინღა დარჩა? მხოლოდ რესპუბლიკელები თავისი დიდი ინტელექტუალური პოტენციალით, ჩემთვის მიუღებელი ულტრა ლიბერალიზმით, იდეოლოგიით, რომელიც შეიძლება დამღუპველი იყოს ჩვენისთანა მცირერიცხოვანი ერისთვის და სავსებით მისაღები პარტნიორი ამერიკისთვის.

* * *

იმდენად მოვინდომე „კომსომოლების“ კრიტიკის უკან რესპუბლიკელების მიმართ სიმპათია არ დაებრალებინათ ჩემთვის, რომ ლამის მთელი ქართული პოლიტიკური სპექტრის ანალიზს დავამსგავსე ეს წერილი. არა და, ჩემი უპირველესი მიზანი ქართველი ახალგაზრდების ნაწილში ჩაბუდებული კონფორმიზმის სენის წარმოჩენა იყო.

* * *

კონფორმიზმის, მაამებლობის ჭია, მეტ-ნაკლებად ყველა ადამიანშია. მაგრამ საშინელებაა კონფორმისტი ახალგაზრდა და კატასტროფაა, როცა უწვერული ყმაწვილი კონფორმიზმით იწყებს ცხოვრებას. ზემოთ საკმარისად ვილაპარაკე რესპუბლიკელების მიმართ ჩემს დამოკიდებულებებზე და ახლა რამდენიმე კითხვას დავსვამ იმ ახალგაზრდების მიმართ, რომლებიც ინგა გრიგოლიას რეაქციაში ვიხილეთ ე.წ. სტუდენტური თვითმმართველობის წარმომადგენელ ქალვაჟთა სახით.

რატომ არ ისმის მათი პროტესტი ისეთი თემების მიმართ, როგორიც არის სანდრო გირგვლიანის, ამირან რობაქიძის მკვლელობები? ან იგივე ჯაბა ჯიშკარიანის, ვინც სწორედ პროტესტის გამო დააპატიმრეს და რომელმაც ხსენებულ „ღია ეთერში“ დარეკა, რატომ არა აქვს უფლება სტუდენტების სახელით ილაპარაკოს, საკუთარ თავს კი უპიროზოდ უნივერსიტეტის ათასობით სტუდენტის მიერ არჩეულ თვითმმართველ ორგანოს, სტუდკავშირის ლიდერებად თვლიან. საზოგადოებისთვის ხომ კარგად არის ცნობილი, როგორ „დემოკრატიულად“ ტარდება ჩვენში ზოგადად არჩევნები?

რატომ მუსირებს საზოგადოებაში აზრი, რომ ე.წ. სტუდენტური კავშირის უკან, დავით კირკიტაძე და გიგა ბოკერია დგანან. იმიტომ ხომ არა, რომ „კვამლი უცეცხლოდ არ არსებობს“- რატომ არ იმაღლებენ ხმას? არა მხოლოდ უნივერსიტეტის, არამედ ზოგადად სხვა სტუდკავშირებიც, თუნდაც დავით გარეჯის, კომპლექსის გამო, რომელიც თავის დროზე დღევანდელი სტუდენტების წინა თაობების პროტესტის საგანი იყო, თემა, რომელიც მაშინდელმა სტუდენტებმა ფიქრია ჩიხრაძემ, დათო ტურაშვილმა და სხვებმა დაიწყეს, რაც შემდეგ აზვირთებული ეროვნული მოძრაობის ერთ-ერთი კატალიზატორიც გახდა?

რატომ არ ისმის ამ ხალხის პროტესტი ჩვენში დამკვიდრებული საყოველთაო სოციალური გაჭირვების გამო?

ჩვენი პრეზიდენტი ყველაზე კომფორტულად თავს მარტოხელა მოხუცების გარემოცვაში გრძნობს, რადგან იცის, უხერხულ კითხვებს ვერ დაუსვამენ, თუნდაც იმიტომ, რომ პირი ნაწყალობევი უფასო წვნიანით აქვთ სავსე. ბატონი მიხეილი იგივე კომფორტს განიცდის კონფორმისტ ყმაწვილთა გარემოცვაში, სადაც ისეთ რამეებს ამბობს, ნებით თუ უნებლიედ, შვილებს მშობლების წინააღმდეგ ამხედრებს!

გახსოვდეთ, სახარებაში წერილ არს – „პატივი ეცი მამასა და დედასა შენსა, რამეთუ ცხონდე“.

დავით მხეიძე

◉ ინფორმაცია

დამტკიცდა ახალი საზღვრები

იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის სააგენტოში თბილისის, მცხეთისა და გარდაბნის სარეგისტრაციო ზონების ახალი საზღვრები დამტკიცდა.

მიუხედავად დედაქალაქის ადმინისტრაციული საზღვრის შეცვლისა, სარეგისტრაციო ზონის საზღვრები ძირითადად ემთხვევა თბილისის, მცხეთისა და გარდაბნის ძველ ადმინისტრაციულ საზღვრებს.

სააგენტოს ხელმძღვანელობის გადაწყვეტილებით, თბილისის ახალ რაიონებში მცხოვრებმა მოქალაქეებმა სარეგისტრაციო წარმოებისთვის უნდა მიმართონ კვლავ მცხეთის ან გარდაბნის სარეგისტრაციო სამსახურებს, სადაც მათ მიწის ნაკვეთზე არსებული საარქივო დოკუმენტაცია ინახება. აღნიშნული ნაკვეთების რეგისტრაციის დროს კი საარიცხვო ბარათსა და საჯარო რეესტრის ამონაწერში მისამართად მითითებული იქნება თბილისი (მაგ: თბილისი, სოფ. დიღომიქ.

ახალი საზღვრების დამტკიცებით მოიხსნება ის პრობლემები, რომლებიც წლების განმავლობაში იჩენდა თავს. მათ შორის: ნაკვეთების გადაფარვა, ორმაგი რეგისტრაციები. ეს კი საგრძნობლად აფერხებდა ქონების რეგისტრაციის პროცედურებს და ხშირად, სასამართლო დავების საგანიც ხდებოდა.

ჯი-ეიჩ-ენი

SIC! ● **და აი, მოვედით იმ პრობლემასთან, რომელიც ზოგიერთ აფხაზ მეცნიერს, განსაკუთრებით კი სეპარატისტულ ლიდერთა აზრით, აძლევს საფუძველს ამტკიცოს, რომ დღევანდელ აფხაზებს ძველად ჰქონდათ საკუთარი სახელმწიფო, რომელსაც გარკვეულ დროს დაუმორჩილებია მთელი დასავლეთი საქართველო, ხოლო მოგვიანებით ის გახდა რეალური ფუძემდებელი გაერთიანებული ქართული სამეფოსი**

◎ სიმართლე კი ასეთია

აფხაზეთის დამოუკიდებლობის მოთხოვნა უსაფუძვლოა

(მეხუთე გვერდიდან)

იმისთვის, რომ თავის განცხადებებს უფრო ძლიერი დამაჯერებლობა შესძინონ (მათი აზრით!), სეპარატისტები მძუხარედ აცხადებენ, რომ აფხაზებს, ყოველ შემთხვევაში ადრეფეოდალური ხანიდან ჰქონდათ საკუთარი სახელმწიფოებრიობა, რაც დაფიქსირებულია როგორც ბერძნულ-რომაულ (ბიზანტიურ), ისე ქართულ წყაროებში. უფრო მეტიც, სწორედ ეს აფხაზური სახელმწიფო გახდა ქართული სამეფოს ფუძემდებელი, რითიც აიხსნება, რომ გაერთიანებული საქართველოს მეფეები ატარებდნენ ტიტულს: „მეფე აფხაზთა, ქართველთა, კახთა და ა. შ.“. დიახ, მართლაც, VIII ს-ის ბოლოდან ქართულ წყაროებში იხსენიება „მეფე აფხაზთა“, ბიზანტიურში – კი „არქონტი აბაზგთა“ („ერისთავი აფხაზთა“).

შევეხოთ ამ საკითხს უფრო დაწვრილებით, თუმცა აფხაზეთის ძველი ისტორიის პრობლემა საკმაოდ რთულია და ცალკეული დებულებები სპეციალისტების აზრთა სხვადასხვაობას იწვევს. უპირველეს ყოვლისა, მკვლევართა წინაშე დგება საკითხი აფხაზთა წინაპრების, მათი აღმოსავლეთ შავი ზღვისპირეთში განსახლებისა და მათი ამ რეგიონში გაჩენის დროის შესახებ. პირველად ამ ტომებს, რომლებიც შესაძლებელია მივიჩნიოთ აფხაზთა წინაპრებად, რომაული წყაროები იხსენიებენ ახ. წ. I-II საუკუნეებში; ესენი არიან **აფსილები და აბაზგები.** ყველაზე დაწვრილებითი და დამაჯერებელი ცნობები დასავლეთ საქართველოს ზღვისპირა ზოლზე მცხოვრები ტომების შესახებ მოეპოვება ახ. წ. II ს-ის ისტორიკოსს **ფლავიუს არიანეს,** რომელმაც ამ სანაპიროს გასწვრივ თავად იმგზავრა გემით და როგორც თვითმხილველმა, ზუსტად აღწერა აქ მოსახლე ტომთა განსახლების ადგილები. არ შევეხები ყველა მის ცნობას, აღვნიშნავ მხოლოდ, რომ მისი აღწერით, სანაპიროს ცენტრალური ნაწილი, მდ. ფაზისის (რიონის) შესართავთან, ეკავათ **ლაზებს,** როგორც ეს დადგენილია, იგივე **ეგრებს** (მეგრელებს); ლაზების ჩრდილოეთით მდ. ღალიძგას გადაღმა ვიდრე ქ. სებასტოპოლისამდე (სოხუმი), სახლობდნენ **აფსილები, აბაზგები,** შემდეგ კი **სანიგები.** სწორედ ეს აფსილები და აბაზგები სპეციალისტთა ნაწილს მიაჩნია აფხაზთა წინაპრებად, მაგრამ ამ შეხედულებას ყველა მკვლევარი არ იზიარებს: ზოგნი მიიჩნევენ აფსილებს და აბაზგებს ქართულ-მეგრულ-ჭანური, ან სვანური მოდგმისად, ხოლო დღევანდელ აფხაზთა წინაპრებად თვლიან XV-XVII სს-ში ჩამოსახლებულ ჩერქეზ-ადიღეურ ტომებს (აფსუებს). მე პირადად პირველი კონცეფციის მომხრე ვარ და ამჟამად არ ვთვლი საჭიროდ ამ პრობლემის დაწვრილებით განხილვას. **მივიჩნიოთ, შევთანხმდეთ, რომ აფსილები და აბაზგები არიან დღევანდელი აფხაზთა წინაპრები.** მაშასადამე, აფხაზები სახლობდნენ შავი ზღვის ჩრდილო-აღმოსავლეთ სანაპიროზე უკვე ჩვენი წელთაღრიცხვის I საუკუნიდან. არიანეს და უფრო გვიანდელი რომაული წყაროების ანალიზი საფუძველს გვაძლევს დავასკვნათ, რომ ახ. წ. პირველ საუკუნეებში კოლხეთის ჩრდილო-დასავლეთ სანაპიროზე მდ. ღალიძგიდან მდ. შახემდე სახლობდნენ როგორც აფხაზური (აფსილები და აბაზგები) ისე ქართველური ტომები: სანიგები (ჭანიგი), სვანო-კოლხები და მისიმიანები (მუშვან – კოდორის სვანები); ამასთან ცხადია, რომ ამ რეგიონშიც ქართულ მოსახლეობას ეკავა უფრო ვრცელი ტერიტორია, ვიდრე აფსილებსა და აბაზგებს (ჩემს ამ დასკვნას იზიარებენ ისეთი სპეციალისტები, როგორებიც არიან გ. წულაია, გ. კლიმოვი, მ. ინაძე და სხვ.).

და კიდევ ერთი საკმაოდ მნიშვნელოვანი დასკვნა: აფსილთა ადგილსაცხოვრისის განსაზღვრა მდ. ღალიძგას ჩრდილოეთით ადასტურებს, რომ **აფხაზურ ტომებს, თვით მათი ისტორიის ყველაზე ადრეულ ხანაშიც კი, არასდროს უცხოვრიათ გალის რაიონის ტერიტორიაზე, ეს ტერიტორია ეთნიკურადაც და პოლიტიკურადაც ყოველთვის შედიოდა ეგრისის, ანუ ლაზიკის შემადგენლობაში.**

შემდგომში დასავლეთ საქართველოს და კერძოდ მისი ჩრდილო-დასავლეთი ნაწილის ეთნო-პოლიტიკური რუკა საკმაოდ შეიცვალა, რაც განპირობებული იყო, როგორც აქ მიმდინარე შინაგანი პროცესებით, ისე საგარეო ფაქტორებითაც. უფრო გვიანდელი ბიზანტიური, სომხური და ქართული წყაროების ანალიზი საკმაოდ ზუსტად წარმოგვიდგენს აქ მიმდინარე ცვლილებებს, მაგრამ მათი დაწვრილებითი განხილვა ამჟამად არაა მიზანშეწონილი და მოკლედ აღვნიშნავ, რომ V ს-იდან დასავლეთ საქართველოში გაძლიერდნენ ლაზები; მათ განავრცეს თავისი სამეფოს მიწა-წყალი სამხრეთით მდ. ჭოროხამდე, ხოლო ჩრდილოეთით ჯერ მდ. კოდორამდე, შემდეგ კელასურამდე. აფსილები ლაზებმა ნაწილობრივ შეავიწროვეს, დაახევინეს აბაზგთა ტერიტორიაზე, ნაწილობრივ კი მოახდინეს მათი ასიმილაცია. აფსილთა, აბაზგთა, სანიგთა და სვანთა გაერთიანებები დაექვემდებარა ლაზთა მეფეს („ბაზილევსს“), ამავე დროს, თუ თავდაპირველად ბიზანტიის იმპერია ხელს უწყობდა ლაზთა სამეფოს გაძლიერებას, VI ს-ის შუა წლებიდან, მთელმა რიგმა პოლიტიკურმა პროცესებმა განაპირობა ლაზებისგან აბაზგიის ჩამოშორება და ცალკე ადმინისტრაციული ერთეულის – „აბაზგიის საარქონტოს“ შექმნა; მასში შედიოდნენ აფსილებიც, სანიგებიც და სვანთა ნაწილიც. ქართულ წყაროებში ეს ერთეული ატარებს „აფხაზთა საერისთავოს“ სახელწოდებას, VII ს. შუა ხანებში ბიზანტიამ გააუქმა ლაზიკაში მეფის ძალაუფლება და მის სათავეში ჩააყენა თავისი მოხელე „პატრიკიოსი“.

და აი, მოვედით იმ პრობლემასთან, რომელიც ზოგიერთ აფხაზ მეცნიერს, განსაკუთრებით კი სეპარატისტულ ლიდერთა აზრით, აძლევს საფუძველს ამტკიცოს, რომ დღევანდელ აფხაზებს ძველად ჰქონდათ საკუთარი სახელმწიფო, რომელსაც გარკვეულ დროს დაუმორჩილებია მთელი დასავლეთი საქართველო, ხოლო მოგვიანებით ის გახდა რეალური ფუძემდებელი გაერთიანებული ქართული სამეფოსი.

მაინც რა მოხდა აქ? VIII ს-ის ბოლოს აბაზგთა არქონტი, ანუ აფხაზთა ერისთავი ლეონ II აუჯანყდა ბიზანტიის იმპერიას, თავი გამოაცხადა მეფედ, შემოიერთა ლაზიკის სამეფო, ე. ი. არსებითად მთელი დასავლეთი საქართველო. ასე გაჩნდა „აფხაზთა სამეფო“, რომელსაც სათავეში ედგა **„მეფე აფხაზთა“**. უფრო გვიან IX ს-ის შუა წლებში აფხაზთა სამეფო ეკლესიურადაც გამოეყო კონსტანტინეპოლის პატრიარქს. და აი, ყოველივე ზემოთქმულზე დაყრდნობით, აფხაზ ისტორიკოსთა ნაწილი (შ. ინალიფა, ი. ვორონოვი, ა. გოგუა, გ. აჯინჯალი) ამტკიცებს ამ სამეფოს არსებობას აფხაზური სახელმწიფოებრიობის უეჭველ დამამტკიცებელ საბუთად. ლოგიკა უბრალოა: სახელმწიფო იწოდება „აფხაზთა სამეფოდ“, მეფე ატარებს „აფხაზთა მეფის“ ტიტულს, მაშასადამე ეს **აფხაზური სახელმწიფოა“** და მოგვიანებით ქართველებმა ბაგრატიონთა დინასტიის მეთაურობით, მიიტაცეს იგი, შეუერთეს დანარჩენ საქართველოს და მიითვისეს „აფხაზთა მეფის“ ტიტული. მაგრამ ეს ლოგიკა მეტად პრიმიტიულია. საქმე ისაა, რომ აფხაზი ისტორიკოსები, რომლებიც ახერხებენ მხოლოდ წყაროებში მოცემული ფაქტების აღნუსხვას, მათ უკრიტიკო გამეორებას, ვერ ერკვევიან რეალურ სიტუაციაში, კერძოდ ვერ აყენებენ ამ სახელმწიფოს რეალური არსის საკითხს. არადა მაღალი რანგის ისტორიოგრაფიაში ეს პრობლემა უალტერნატივოდაა გადაწყვეტილი: ე. წ. „აფხაზთა სამეფო“, რასაკვირველია, არ წარმოადგენდა **აფხაზურ სახელმწიფოს, არამედ უდავოდ იყო ქართული სახელმწიფო.** ლეონ II, ხოლო როგორც ახლადშექმნილი სახელმწიფოს მეფე – ლეონ I, „მეფე აფხაზთად“ იწოდებოდა, რადგან მისი წინამორბედნი, მისი საგვარეულო ატარებდა „აფხაზთა არქონტების“, „აფხაზთა ერისთავების“ ტიტულს და როდესაც იგი ითვისებს მეფის წოდებას, ცხადია იწოდა მეფედ **აფხაზთა,** ხოლო რაც შეეხება თვით სახელმწიფოს, მოსახლეობის, ქვეშევრდომების უდიდესი უმრავლესობა **იყო ქართველი.** საკმარისია დავხედოთ რუკას და ყველაფერი ცხადი გახდება: მთელი სვანეთი, რაჭა, ლეჩხუმი, სამეგრელო, იმერეთი, გურია, აჭარა ამ სამეფოს შემადგენლობაში შედიოდა, და თვით აფხაზეთშიაც, როგორც აღნიშნული გვქონდა, მოსახლეობის მნიშვნელოვან პროცენტს ქართველები შეადგენდნენ, აქ დაფიქსირებული მატერიალური კულტურა, აღიარებული მეცნიერების (არქეოლოგების, ხელოვნებათმცოდნეების) სრულიად უეჭველი დასკვნით, ამ ეპოქაშიაც ისეთივე იყო, როგორც დანარჩენ დასავლეთ საქართველოში და მაშასადამე იყო საერთო ქართული კულტურის განშტოება, მაშასადამე კულტურით, სახელმწიფოებრივი და საეკლესიო ენით, აფხაზთა მეფეების მიერ განხორციელებული პოლიტიკით (დედაქალაქი იყო ქუთაისი) ე. წ. **„აფხაზთა სამეფო“ წარმოადგენდა ქართულ სახელმწიფოებრივ წარმონაქმნს.**

არ არსებობდა არც აფხაზური დამწერლობა. მას მერე, რაც დასავლეთ საქართველო განთავისუფლდა ბიზანტიის იმპერიის ქვეშევრდომობიდან (პოლიტიკურადაც და ეკლესიურადაც), აქ ყველგან ბერძნული დამწერლობა შეიცვალა ქართულით. ხომ არ შეიძლება სერიოზულად აღვიქვათ ჯერ კიდევ წარსული საუკუნის სამოციან წლებში გ. ფ. ტურჩანინოვის მიერ ვითომც აფხაზური დამწერლობის (თანაც, ძვ. წ XIII-XII სს, ან თუნდაც ძვ. წ. II ს-ის) აღმოჩენა. ტურჩანინოვის ეს სიცილისმომგვრელი მტკიცებულება თავის დროსვე მკაცრად გააკრიტიკეს ისეთმა მეცნიერებმა, როგორებიც იყვნენ ე. კრუპნოვი, ი. დიაკონოვი, პ. აუტლევი (იხ. ჩვენი წერილი, „ლიტერატურნაია გრუზიაში“ – №25, 1968 – „კიდევ ერთხელ კოლხურ დამწერლობაზე“; იგივე ქართულად: „ლიტერატურული საქართველო“ №26, 1969).

ამრიგად, არც ანტიკურ, არც ადრეფეოდალურ ეპოქებში აფხაზთა მიერ დაკავებული ტერიტორია არ წარმოადგენდა დამოუკიდებელ სახელმწიფოს; აფხაზურ ტომებს არასდროს გააჩნდათ საკუთარი სახელმწიფოებრიობა, ისინი ყოველთვის წარმოადგენდნენ ქართულ სახელმწიფოებრივ წარმონაქმნთა მოსახლეობის ორგანულ ნაწილს, X ს-ის ბოლოს ისინი შევიდნენ ერთიანი ქართული სხაელმწიფოს შემადგენლობაში, ხოლო გვიანფეოდალურ ხანაში, როდესაც ერთიანი ქართული სახელმწიფო დაიშალა, ისინი შეადგენდნენ ისეთივე საერისთავოებს, როგორც ვთქვათ რაჭა-ლეჩხუმი, სამეგრელო, გურია, აჭარა. ამრიგად მთავარი, ძირითადი საფუძველი აფხაზ სეპარატისტთა საქართველოდან გამოყოფის გამართლებისა, აბსოლუტურად გაუმართლებელია და რეალობას არ ეყრდნობა. აფხაზმა სეპარატისტებმა ერთხელ და სამუდამოდ უნდა გაიაზრონ, რომ აფხაზეთის ისტორია მათ არანაირად არ ამართლებთ, მათ არ გააჩნიათ არავითარი ისტორიული ტრადიცია. ეს სრულიად აშკარად დასტურდება გამოჩენილ ქართველ მეცნიერთა პროფესიული გამოკვლევებით, მეცნიერებისა, რომელთა მხოლოდ ჩამოთვლა რამდენიმე გვერდს დაიკავებს. **მაშასადამე, არავითარი ისტორიულად დამტკიცებული დამოუკიდებლობა აფხაზეთს არ გააჩნდა.** ამასთან აფხაზეთის ლიდერებმა, ბოლოს და ბოლოს, უნდა გაიცნობიერონ, რომ მათ არ აქვთ არავითარი უფლება ილაპარაკონ **აფხაზი ხალხის** სახელით, დაიმოწმონ აფხაზი ხალხის ნება, ან **აფხაზეთის მოქალაქეთა უმრავლესობის მოთხოვნები.**

ყოველმხრივ აღმაშფოთებელია სეპარატისტების ბოლო დროის განცხადებები (რომელთაც ხშირად იმეორებენ რუსი პოლიტიკანებიც), რომ აფხაზეთში ქართველებმა განახორციელეს აფხაზთა „გენოციდი“. რომელ გენოციდზეა ლაპარაკი? აფხაზეთში განხორციელდა ქართული მოსახლეობის მასობრივი ეთნიკური დევნა და არა აფხაზურის. ეს ხომ საყოველთაოდ ცნობილია და ამ მოვლენის შედეგებს ჩვენ ვხედავთ საქართველოში ყოველ დღე და ყოველ ნაბიჯზე.

ჩვენ არ ვიტყუებთ თავს და იმედი არ გვაქვს, რომ ჩვენი ისტორიული ნარკვევი რაიმე გავლენას მოახდენს აფხაზ სეპარატისტთა პოზიციებზე, მაგრამ ამ წერილმა, იქნებ ნაწილობრივ აუხსნას მსოფლიოს (კერძოდ, იქნებ რუსეთის) საზოგადოებრიობას ზოგიერთი რეალური ფაქტი და აჩვენოს აფხაზ ე. წ. „მოღვაწეთა“ მოთხოვნების დაუსაბუთებლობა და უკანონობა. იქნებ ამ ნარკვევმა რალაცით ხელი შეუწყოს საერთაშორისო ორგანიზაციების უფრო მიზანდასახულ და აქტიურ მოქმედებას მსოფლიოს ერთ-ერთი უძველესი და მაღალი კულტურის შემოქმედი ხალხის ძალისმიერი დანაწევრების წინააღმდეგ.

ნოდარ ლომოური,
ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი.

გადასახადები

როგორ და რანაირადო, გაიკვირვეს პარლამენტის უმრავლესობაში და, თქვენ წარმოიდგინეთ, უმცირესობაშიც – რომელი არსენა ესა გვყავს, რომ მდიდრებს წაართვას და ღარიბებს უწილადოს, ან რა საზომით უნდა გავარჩიოთ ერთმანეთისგან ფულიანი და უფულოო

ალტერნატივა

მალე მდიდრებიც გადაიხარჯებიან

თავიდანვე უნდა ვაღიარო, რომ ჩვენი ხელისუფლება ალტერნატივების უბადლო სპეციალისტია. საკმარისია ჰორიზონტზე გამოჩნდეს ქვეყნისათვის რაიმე მტკივნეული პრობლემა, ისეთიც კი, ვთქვათ, როგორიც გახლავთ დენისა და გაზის შეწყვეტა, მზისა და მთვარის დაბნელება და მათი ალტერნატივა უმალ გამოძებნილია. მოსახლეობამ კარგად უწყის საკუთარი მთავრობის ქმედუნარიანობა და ქვეყანაც რომ ინგრეოდეს, პანიკაში არ ვარდება, მაინც არხეინადაა.

წინა ხელისუფლება იმიტომ იყო მშიშარა და მხდალი, რომ ალტერნატივისა არაფერი გაეგებოდა. ჰოდა, რა გასაკვირია, რომ რუსეთს, რომლის კეთილგანწყობაზე იყო დამოკიდებული ჩვენი ენერგეტიკული უზრუნველყოფა, გოშიასავით ელაქუცებოდა. ახლა ნურას უკაცრავად, რევოლუციით მოსულმა მთავრობამ, როგორც იქნა, თავის დაფასება ისწავლა. ვინც არ უნდა იყო, თუგინდ დიდი და თუგინდ პატარა მეზობელი, თუ როგორც ტოლი ტოლს ისე არ დაელაპარაკე, ჩათვალე, რომ პოლიტიკა წაგებული გაქვს. შორს წასვლა რად გვინდა, ასე წააგო, მაგალითად, რუსეთმა ჩვენთან ურთიერთობაში და მსოფლიოს თვალში, როცა იანვრიდან ათასი კუბური მეტრი გაზის საფასური 110 დოლარიდან 235 დოლარამდე გაგვიზარდა.

ზარდოს სადამდეც უნდა და როგორც მოელიტინება, ისევ თვითონ დაზარალდება, თორემ ჩვენ რა, აგერ არა გვაქვს ალტერნატივა?! წავიდა ის დრო, როცა რუსეთზე თავან-ფეხებიანად ვიყავით ჩამოკიდებული. შენ გამიძვირებ, მეც ავდგები და იმავე გაზს აზერბაიჯანიდან, თურქეთიდან და ირანიდან ორჯერ ნაკლებად ვიყიდი. ასე რომ, ჩემო ძვირფასო დიდო მეზობელო, ველარ დამაჩოქებ!

და ამუშავდა ალტერნატივა. მარტო აზერბაიჯანიდან საქართველო პირველ აპრილამდე ყოველდღიურად დაახლოებით 2,3 მილიონ კუბურ მეტრ გაზს იღებდა, აქედან 1,3 მილიონ კუბურ მეტრამდე, სახელმწიფო კომპანია „აზერგაზისგან" (ათას კუბურ მეტრს 120 დოლარად) და ერთ მილიონ კუბურ მეტრამდე – შაჰდენიზის საბადოდან (ათას კუბურ მეტრს – 62,5 დოლარად). ქართველი ხელისუფალნი დაიმედებული იყვნენ, რომ მეორე კვარტალში აზერბაიჯანული გაზის ნაკადი კიდევ უფრო მოიმატებდა, თუმცა მოულოდნელად კონტრაქტი შეწყვიტა. ასეთ გაჭირვებაში რომ დაგვიგულა, „გაზპრომი" იძულებული გახდა თავი შეეწუხებინა და 19 აპრილიდან გაზის მოწოდება განეახლებინა. ამის პარალელურად, საქართველო ერთ მილიონ კუბურ მეტრ გაზს კვლავაც იღებს შაჰდენიზის საბადოდან, მაგრამ ეს რაოდენობა იმდენად მცირეა, რომ, როგორც იტყვიან, „კბილის ჩიჩქნადაც" არ ღირს.

ჰო, ალტერნატივამ კი იმუშავა, მაგრამ რეალობა თითქმის უცვლელი დარჩა – საერთო ჯამში საქართველოში გაზის ჩანაცვლების პერსპექტივა სამომავლოდაც ვერ გამოიყურება იმედიანად. 2008 წლიდან შაჰდენიზიდან გაზის მიღების ჩვეული კვოტა 300 მილიონი კუბური მეტრია, ხოლო თურქეთის კვოტიდან – 800 მილიონი კუბური მეტრი გაზის გაღების შანსი თითქმის დაკარგულია – როგორც ცნობილი გახდა, თურქეთი მომავალ ზამთარს გაზის კუთვნილი წილის გამოყენებას თვითონვე აპირებს.

იქნებ ირანმა გაგვიმართოს ხელი? იქიდან ხომ ჯერ კიდევ წინა ზამთარს მინისტრმა გილაურმა საკუთარი ხელით გამოუშვა გაზი საქართველოსკენ, მაგრამ მან ჩვენამდე ვერ მოაღწია იმ უბრალო მიზეზის გამო, რომ, თურმე, მილსადენი შესაკეთებელი ყოფილა (!). ამის შემდეგ მრავალმა წყალმა ჩაიარა, მოლაპარაკებაც უთვალავჯერ გაიმართა, მაგრამ ირანიდან გაზის იმპორტი ვერა და ვერ შედგა. არადა, ალტერნატივა არ მოხსნილა...

იცოცხლეთ, ალტერნატივა უამრავია, შანსი კი ერთადერთი – გაზით საქართველო ისევ და ისევ რუსეთიდან უნდა იკვებოს, თანაც რა ფასად – 235 დოლარად!

– ეს პოლიტიკური ფასია, – აცხადებდა მაშინ საქართველოს ხელისუფლება, – და ჩვენს მოსახლეობას მისი გადახდით არ შევაწუხებთ, ყოველ შემთხვევაში ზამთარში მაინც, აი, გაზაფხულისთვის კი ვნახოთ, ისე როგორ წახდება საქმე, რაიმე ახალი ალტერნატივა არ გამოჩნდესო.

და აი, ეს ალტერნატივაც გამოჩნდა, ოღონდ არა ქართველ ხელისუფალთაგან, არამედ გაზის იმპორტიორთა მხრიდან – „ყაზტრანსგაზ-თბილისმა", რომელიც იმპორტირებულ გაზს ჩვენს დედაქალაქში ანაწილებს, ტარიფის 34,2 თეთრის ნაცვლად 71,42 თეთრამდე გაზრდა მოითხოვა. მას მხარი აუბა რუსულმა კომპანია „იტერამაც", რომელიც ბუნებრივ გაზს აწვდის საქართველოს რეგიონებს.

ასეთ დროს, როგორც საერთოდ ხდება ხოლმე, ხალხის ინტერესების დამცველად სემეკი მოგვევლინა. რომ არა სემეკი და მისი თავმჯდომარე გიორგი თავაძე, ვინ იცის გაზის ტარიფის ნიშნული რა ზღაპრულ ზღვარს მიაღწევდა. ახლა კი მათი წყალობით ყველაფერი მოსახლეობის სასარგებლოდ დამთავრდა – 1 მაისიდან დედაქალაქში ერთი კუბური მეტრი გაზის საფასური მხოლოდ 50,62 თეთრამდე გაიზარდა, შეღავათიანი ტარიფები დაწესდა ქვეყნის რეგიონებშიც.

ყოველივე ამის შემდეგ მთავრობისა და სემეკის სასაყვედუროდ აბა ენა ვის მოუტრიალდება, ტარიფის დადგენისას მაგრად მოვიგეთ. ტარანი ანგარიშით არ არის? აბა, სად 71,42 თეთრი, რომელსაც იმპორტიორები მოითხოვდნენ და სად კიდევ – 50,62 თეთრი, რომლის გადახდაც რეალურად ჩვენს მოსახლეობას მოუწევს.

ან ამას კი გადაიხდის, ესეც საკითხავია, რადგან უკვე ამოტივტივდა ახალი ალტერნატივა, უფრო სწორად, „ახალი თაოსნობა", რომლის ავტორი თვით სახელისუფლებო შტოს წარმომადგენელი, ფრაქცია „მაჟორიტარების" თავმჯდომარე ბესო ჯუღელი გახლავთ. ღარიბებს ისიც ეყოფათ, რომ ღარიბები არიან, ამბობს ბატონი ბესო, დაე, მდიდრებმა გამოიჩინონ კეთილგონიერება და ის მცირე თანხაც, რასაც გაზის ახალი ტარიფი ითვალისწინებს, თავად გადაინაწილონო.

როგორ და რანაირადო, გაიკვირვეს პარლამენტის უმრავლესობაში და, თქვენ წარმოიდგინეთ, უმცირესობაშიც – რომელი არსენა ესა გვყავს, რომ მდიდრებს წაართვას და ღარიბებს უწილადოს, ან რა საზომით უნდა გავარჩიოთ ერთმანეთისგან ფულიანი და უფულოო.

ამან თაოსნობის ავტორი, რომელსაც პრეზიდენტმაც აუბა მხარი, ოდნავადაც ვერ დააბნია. ბატონი ბესოს აზრით, გაძვირებული გაზის საფასურის გადახდა იმ მოქალაქეებმა უნდა იკისრონ რომელთა ყოველწლიური შემოსავალი 20 ათას ლარს აღემატება. ვინ არიან ასეთები, ამის დადგენა არ გაგვიჭირდება, თუ კანონი სავალდებულოდ ჩათვლის, ყველა ოჯახმა შეავსოს დეკლარაცია შემოსავლების თაობაზე (როგორც ამას აკეთებენ ცივილიზებულ ქვეყნებში) და არა მარტო დეპუტატებმა და სახელმწიფო მოხელეებმაო, აცხადებს დეპუტატი და ახალი კანონის შექმნაზე თავაუღებლად მუშაობს.

თუმცა კანონშემოქმედს ასეთი განცხადების შემდეგაც არ ასვენებენ ოპონენტები და აქეთ-იქიდან უხიკინებენ, გაზის გაძვირებას, ამბობენ ისინი, როგორც წესი, მოჰყვება ელექტროენერგიის, ცალკეული კვების პროდუქტების, კერძოდ, პურის ფასის საგრძნობი ზრდა, რადგან ამ უკანასკნელის თვითღირებულების 20 პროცენტი სწორედ ბუნებრივ გაზზე მოდისო. ასეთ შემთხვევაში რას იზამენ მდიდრები, ღარიბებს მაღაზიებსა და ბაზრებში გაჰყვებიან, რომ ფასნამატი, რაც გაზის ტარიფის ზრდას მოჰყვება, თავად გადაიხადონო?

ვერ გეტყვით, ამაზე რა პასუხი აქვს მაჟორიტართა თავკაცს, მაგრამ ბესოს მიერ შემუშავებული კანონი კახა ბენდუქიძეს რომ არ მოეწონება, ეს კი ნამდვილად ვიცი. გარდა იმისა, რომ ბატონ კახას ჯიბეში ხელის ჩაყოფა არ ეხერხება, მაინც და მაინც ვერც ფანატიკოსობაში დავადანაშაულებთ. მას, როგორც ცხოვრებაში ჩახედულ კაცს, კარგად მოეხსენება, რომ მდიდრების დავალდებულება, გადაიხადონ ღარიბების მიერ მოხმარებული გაზის ღირებულება, არარეალურია და შესრულება არ უწერია. უფრო მეტიც, თუ ამას გავაკეთებთ, მაშინ მთლიანად უარი უნდა ვთქვათ იმ ღირებულებებზე, კერძოდ, საკანონმდებლო და აღმასრულებელი ხელისუფლების ჩინოსანთა მიერ მოპოვებულ დიდ სიმდიდრეზე, რაც მათ უკანასკნელ წლებში დააგროვეს.

არ მგონია თავად ბატონ ბესოსაც კი მოეწონოს ეს პროცესი, თუკი მას ღრმად ჩაუფიქრდება. ამდენი ჯახირისა და ოფლის ღვრის ფასად ძლივს მდიდართა მცირერიცხოვანი ფენა შექმნეს და ღარიბთა გულის მოსაგებად ახლა თუ ისიც დავკარგეთ, შედეგად იმას მიიღებენ, რომ ვერც ამ უკანასკნელთ იხსნიან სიღატაკისგან და თავადაც გაღატაკდებიან.

ღატაკი ქვეყანა და ღატაკი ხალხი კი არავის ეპრიანება, არც საკუთარ მთავრობას და არც საერთაშორისო საზოგადოებას. ბოლოს და ბოლოს იმ ნატოში მარტო რეფორმებისა და დემოკრატიის ყვირილით ხომ არ შევალთ? რომც მიგვიღონ, ვიღაცას იმის ფული მაინც ხომ უნდა ჰქონდეს, რომ მაღარიჩი გადაიხადოს? ყველა ყველა და ქართველებს ეს არ გვესწავლება!

ოთარ ხუციშვილი

ტარიფი და ჩვენ

«დავგაზეთ»?..

მოსახლეობისა და მეწარმეთა ლამის გათითოკაცებული ოპოზიციის წარმომადგენელთა დიდი ვნებათაღელვის მიუხედავად, რომელიც გაზის სამომხმარებლო ტარიფის გაზრდამ გამოიწვია, მომატებული საფასურის გადახდა 1 მაისიდან ყველას გვიწევს.

გარდა ამისა, მოსახლეობა იმასაც შიშობს, რომ აპრილში მოხმარებული გაზის საფასურის გადახდა ასევე გაზრდილი ტარიფით მოუწევს, ვინაიდან დედაქალაქში (თითქმის ასპროცენტიანი გარანტიით შეიძლება იმის ვარაუდი, რომ რეგიონებშიც) უბნებში გაზის მრიცხველიანობის ჩვენებათა დაფიქსირება ყველა მომხმარებელთან არ მომხდარა.

როგორც ცნობილია, თბილისში დაბალი წნევით მიწოდებული გახარჯული გაზის ერთ კუბურ მეტრში გაზრდილი ტარიფით მოსახლეობა 50,62 თეთრს, ხოლო რეგიონების მიხედვით 45-დან 55 თეთრამდე გადაიხდის.

კანონის თანახმად, მომხმარებლებთან გაზის მრიცხველების ჩვენებათა დადგენა გადიდებული ტარიფის ამოქმედებამდე, ანუ 1 მაისამდე უნდა მომხდარიყო, თუმცა, მიუხედავად იმისა, რომ როგორც სს „ყაზტრანსგაზ-თბილისში" აცხადებენ, მათი შესაბამისი სამსახური ერთი კვირაა საგანგებო რეჟიმში მუშაობს, აღრიცხვიანობის დასრულება დედაქალაქში მხოლოდ (ისიც სავარაუდოდ) კვირის დამლევისთვისაა მოსალოდნელი.

მახსენდება, რომ ამ საკითხით, ჯერ კიდევ გაზის პირველ გაძვირებამდე, სემეკის თავმჯდომარესთან საუბრისას დავინტერესდი – როგორ აპირებენ ყველა მრიცხველის მაჩვენებლის ერთ-ორ დღეში აღრიცხვას-მეთქი, რაზეც ბატონმა თავაძემ მიპასუხა, რომ ეს, რა თქმა უნდა, შეუძლებელია, მაგრამ საიმისოდ, რომ მოსახლეობა არ დაზარალდეს, სათანადო მექანიზმია მოფიქრებულიო. უნდა ითქვას, რომ ამასთან დაკავშირებით იგივე აზრი გამოთქვა ენერგოომბუდსმენმა დავით მიქაუტაძემ, რომელმაც ხაზი გაუსვა იმას, რომ მიუხედავად მოსახლეობაში გახარჯული გაზის აღრიცხვიანობის დაუსრულებლობისა, მომხმარებლები არ დაზარალდებიან.

მიუხედავად იმისა, რომ, დანაპირების მიუხედავად, შარშან მაინც მრავალ მომხმარებელს წინა თვეში გახარჯული გაზის საფასური მაშინდელი გაძვირებული ტარიფით გადაახდევინეს, ახლა „ყაზტრანსგაზიც" გვპირდება, რომ მოსახლეობა ამ მიზეზით არ იზარალებს.

– ყველა კონკრეტულ მომხმარებელზე გაანგარიშებული იქნება საშუალო დღიური ხარჯი, რომელიც 15 დღეზე (15 აპრილიდან 30 აპრილამდე) გადამრავლდება და გახარჯული გაზის საფასურს ისე გადაიხდიან, ხოლო 1 მაისიდან 15 მაისამდე გაანგარიშება ახალი, გაზრდილი ტარიფით მოხდება, – აცხადებენ „ყაზტრანსგაზში".

როგორც ვარაუდობენ, **გაზის მრიცხველების მაჩვენებლების დაფიქსირება თბილისში კვირის დამლევამდე დასრულდება, ხოლო თუკი რომელიმე მომხმარებელთან ამ ვადის ამოწურვამდე გაზის კონტროლიორები არ მივლენ, მათ შეუძლიათ ცხელი ხაზით „ყაზტრანსგაზს" დაუკავშირდნენ, რომლის ნომრები გაზის ქვითრებზეა მითითებული.**

ოთარ ტურაბელიძე

როცა ჩვენ საზღვარს არღვევენ, ბუნებრივია, აღშფოთებას გამოვთქვამთ, მაგრამ, სამწუხაროდ, ეს მუდმივად განმეორდება მანამდე, ვიდრე საქართველოს სახელმწიფო საზღვარი დელიმიტირებული და დემარკირებული არ იქნება

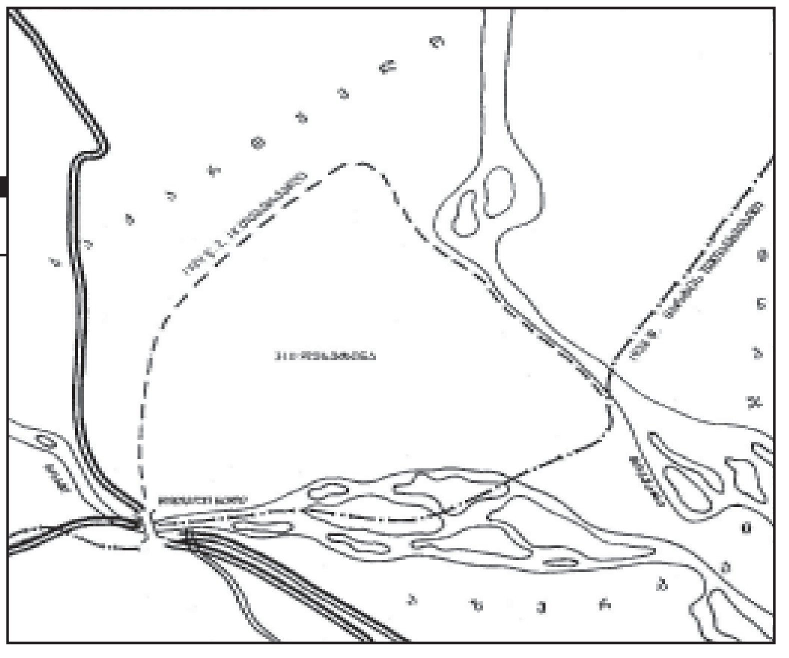

№ 83. ოთხშაბათი, 2 მაისი, 2007 წელი.

◉ ინფორმაცია

რა ისაუბრეს კარასინმა და ბაღაფშმა

რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროში აფხაზეთის სეპარატისტული ხელისუფლების ხელმძღვანელთან სერგეი ბაღაფშთან გამართული სეპარატული სახის შეხვედრები ხელს არ უწყობს კონფლიქტის მშვიდობიანი დარეგულირების პროცესს.

ასეთი შეფასება გააკეთა საქართველოს საგარეო პოლიტიკურმა უწყებამ მინისტრის მოადგილის გრიგორი კარასინისა და სერგეი ბაღაფშის შეხვედრასთან დაკავშირებით.

სამინისტროს განცხადებით, მიუხედავად არაერთი მოთხოვნისა, საქართველოს არ მიეწოდება ინფორმაცია ასეთი შეხვედრების თაობაზე.

„რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს მიერ სოხუმის სეპარატისტული ხელისუფლების წარმომადგენლების კანონიერ ხელმძღვანელებად ჯიუტად მოხსენიება კიდევ ერთხელ მოწმობს რუსეთის მხარის ანგაჟირებულობასა და მათ მკვეთრად პროსეპარატისტულ პოზიციაზე“, — აღნიშნულია საგარეო პოლიტიკური უწყების განცხადებაში.

სამინისტროს პოზიციით, მოსკოვში გამართული შეხვედრის ამსახველ ინფორმაციაში გაეროს უშიშროების საბჭოს მიერ 2007 წლის 13 აპრილს მიღებული რეზოლუციის დებულებები რუსული და აფხაზური მხარეების მიერ არასწორად და კონტექსტიდან ამოგლეჯით არის ინტერპრეტირებული.

გაგრაში მშენებლობები იწყება

აფხაზეთის დე ფაქტო ხელისუფლების მინისტრთა კაბინეტმა გაგრის ისტორიულ ნაწილში ახალი საკურორტო კომპლექსის მშენებლობისთვის მიწის ფართის გამოყოფაზე გადაწყვეტილება მიიღო.

როგორც ე.წ. პრეზიდენტის სერგეი ბაღაფშის ვებგვერდი იუწყება, 3,2 ჰექტარი მიწა გრძელვადიანი იჯარით ერთ-ერთ კომპანიას გადაეცემა, რომლის დამფუძნებლებიც რუსეთისა და აფხაზეთის მოქალაქეები არიან.

ახალი კომპლექსი 1200 ადგილზე იქნება გათვლილი.

ინტერპრესნიუსი

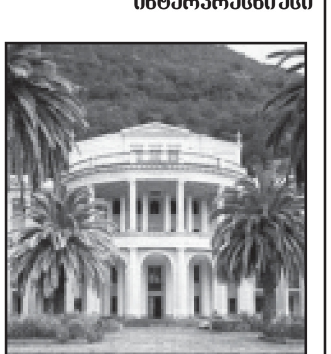

◉ მეზობელო კარისაო...

— ყოველივე იმან, რაზეც წინა წერილში გვქონდა ლაპარაკი, ის შედეგი მოიტანა, რომ საქართველოს მნიშვნელოვანი ტერიტორიული პრობლემები შეექმნა იმავე დავით გარეჯის სამონასტრო კომპლექსის მიდამოებში, — ამბობს პროფესორი ჯანსუღ კეკელია. — ყველამ კარგად ვიცით, რომ, როცა კომუნისტები შემოვიდნენ, პირველი რაც ჰქნეს, ეკლესიების ნგრევა დაიწყეს. ამიტომაც იყო, რომ როდესაც საზღვრებს ადგენდნენ, გარეჯის მიდამოებში, იქ, სადაც სამონასტრო კომპლექსია, საზღვარი ზედ წყალგამყოფზე გაატარეს, რის შედეგად ქედის სამხრეთ-აღმოსავლეთის ფერდობებზე ქართველთა უდიდესი სასულიერო და კულტურული მემკვიდრეობის ნაწილი აზერბაიჯანის მხარეს დარჩა. ამან კი დღეს უკვე საკმაოდ სერიოზული პრობლემა წარმოშვა.

დიდი ლორლების ტირილი

— რამდენადაც მესმის, ახლა ეს ტერიტორია ასევე უკვე ნახსენებ კონდომინიუმად, ანუ საერთო მეთვალყურეობის ქვეშ მყოფ ტერიტორიად უნდა გადააქციონ, რათა აქედანაც და იქიდანაც ტურისტებმა თავის ნებაზე იარონ. ეს, ჩემი ღრმა რწმენით, ყოვლად მიუღებელია, ვინაიდან დიდი ეჭვი მაქვს, რომ ამ შემთხვევაში საქართველომ ტერიტორია კიდევ უნდა დაკარგოს, რის სავალალო მაგალითი, სამწუხაროდ, მრავლად გვაქვს.

ალარაფერს ვამბობ თუნდაც იმ პრობლემაზე, რომელიც საქართველომ დარიალის ხეობაში მიიღო. ძნელი დასაჯერებელია, ალბათ, მაგრამ დარიალის ხეობაში პრობლემა შეგვიქმნა საქართველოს სასაზღვრო ჯარების დეპარტამენტის ყოფილმა უფროსმა ვალერი ჩხეიძემ, როცა, ფაქტობრივად, ყველასათვის გაურკვეველ ვითარებაში, რუსეთის მესაზღვრეები საქართველოს ტერიტორიის შიგნით გადმოადგილდებოდნენ. ნებისმიერ ყაზბეგელს რომ ჰკითხოთ, ყველა გეტყვით, რომ იმ ადგილზე, რომელსაც დიდი ლორლები ჰქვია, ქვეყნის საზღვარი გადიოდა. ახლა კი ის დიდი ლორლები კარგა ხანია რუსეთის ტერიტორიის შემადგენლობაშია.

ახლა პირიქითა ხევსურეთზეც მოგახსენებთ, სადაც საქართველოს მნიშვნელოვანი ტერიტორია გადასცეს, როცა იქიდან ჩრდილო კავკასიელები გაასახლეს, მაგრამ, როცა ის ხალხი უკან დააბრუნეს და საქართველოს საზღვარი ვითომდა აღადგინეს, ჩვენი ბასტილამის ქედის მიდამოებიც „ზედ მიაყოლეს და ის ტერიტორია მთლიანად დავკარგეთ. ბევრმა, ალბათ, არ იცის, რომ იქ არის ცნობილი ანატორას კოშკი, რომლის მიდამოებში ამ უბანზე საქართველოს ჩრდილოეთ საზღვარი ოდითგან გადიოდა, ახლა კი დაახლოებით 212 კვადრატული კილომეტრი, ფაქტობრივად, მოგვტაცეს.

ბასტილამის ქედის აქეთ კი, ანატორას სალოცავთან, გაავლეს საზღვარი, მაგრამ იმავე ვალერი ჩხეიძის სასაზღვრო ჯარების სარდლობის დროს, აქაც რუსეთის სასაზღვრო ჯარებმა 800 მეტრით წინ წამოიწიეს და აქაც დაახლოებით 9 კვადრატული კილომეტრი ტერიტორია დავკარგეთ.

ბუნებრივია, ისმის კითხვა: სად არის გამოსავალი? ბატონი ჯანსუღ კეკელიას აზრით, გამოსავლის გამოძებნა ძნელი არ არის, თუკი ქვეყნის უმაღლესი ხელმძღვანელობა ყოველივეს გულთან ახლოს მიიტანს.

—თავის დროზე პირიქითა ხევსურეთის, დავით გარეჯის სამონასტრო კომპლექსისა და დიკლოს მთის მიდამოების, ასევე დარიალის ხეობის საკითხებთან დაკავშირებით მე მოვამზადე მემორანდუმი, რომელიც ამჟამად საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროში უნდა ინახებოდეს, — განაგრძობს თემას სწავლული კარტოგრაფი, — ვინაიდან ექსპედიციების დროს ვხედავდი, რომ იმ ადგილებში ჩვენი მეზობლები სამეურნეო ტერიტორიებს მხოლოდ სათავისოდ იყენებდნენ. მემორანდუმში შევეცადე ჩვენს წინაშე მდგარი პრობლემების გადაჭრის კონსტრუქციული გზები დამესახა. კერძოდ, ვთქვათ, როგორ შეიძლება გადაიჭრას დავით გარეჯის სამონასტრო კომპლექსის მიმდებარე ტერიტორიის პრობლემური საკითხი. **ჩემი აზრით, საგარეო საქმეთა სამინისტროს დელიმიტაციისა და დემარკაციის კომისიამ უნდა შეუდგინოს საქართველოს მთავრობას წინადადების პროექტი რომელშიც, კერძოდ, აღნიშნული იქნება ამჟამად აზერბაიჯანის კუთვნილი ტერიტორიის ის ნაწილი, სადაც სამონასტრო კომპლექსის რამდენიმე ნაგებობაა, საზღვრის ხაზი ამ უბანზე სამხრეთ-აღმოსავლეთით დაახლოებით 40 მეტრით იქნეს გადაწეული, ხოლო ამ ფართობის ტოლდიდი ფართობი, რომელიც საზღვრის კონფიგურაციის შეცვლის შედეგად აზერბაიჯანს დააკლდება, შეიძლება, ვთქვათ, მდინარე ივრის პირას, ანუ იქ მივცეთ, სადაც ასევე საერთო საზღვარი გვაქვს.**

აქვე იმასაც მოგახსენებთ, რომ, ჩემი აზრით, ეს წინადადება საქართველოს პრეზიდენტმა პირადად აზერბაიჯანის პრეზიდენტს უნდა შესთავაზოს, ვინაიდან, საქმის რეალური ვითარებიდან გამომდინარე, საკითხი მხოლოდ პირველ პირთა უშუალო ძალისხმევით შეიძლება გადაწყდეს.

სამწუხაროა ერთი გარემოებაც: სახლში მსხდომებს გვგონია, რომ ახლა ჩვენს ტერიტორიებს არავინ გვეცილება და მწარედაც ვცდებით. ერთ ასეთ მაგალითს მოვიყვან: წითელ ხიდზე, საქართველო-აზერბაიჯანის საზღვარზე, მეორე მსოფლიო ომამდე 310 დესეტინა (ერთი დესეტინა 1068 კვადრატული მეტრიაძ მიწა მოლაპარაკების შედეგად აზერბაიჯანს გადავეცით დროებით სარგებლობაში უსასყიდლოდ, შემდეგ ეს პირობა შეიცვალა და ახლა მუდმივ სარგებლობაში აქვთ ისევ უსასყიდლოდ, თუმცა, ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ეს მიწა აზერბაიჯანს ეკუთვნის. როგორც ჩანს, მაშინდელმა მინისტრთა საბჭომ ამას სათანადო კონტროლი არ გაუწია და მოგვიანებით გამოცემულ ტოპოგრაფიულ რუკაზე საზღვარი გადმოწეულია.

ესეც ჩვენი დოყლაპიობის მკაფიო მაგალითია.

ხაზი მინდა გავუსვა იმ გარემოებასაც, რომ სადავო ტერიტორიებთან დაკავშირებული პრობლემების გადაჭრის ეს სქემა მსოფლიო პრაქტიკაში დიდი ხანია აპრობირებული და კარგი შედეგებიც მოაქვს. ისტორიულ პერსპექტივაში კი მსგავსი პრეცედენტები საქართველოს უკვე ჰქონია, ვთქვათ სამხრეთ ნაწილში, სომხეთთან, რაც საზღვრის ხაზის რევიზიიდანაც ნათლად ჩანს.

პროცედურულად კი ამის თაობაზე ორი ქვეყნის სადელიმიტაციო კომისიებმა უნდა მოითათბირონ, შემდგომ პროექტი თავიანთი ქვეყნების პრეზიდენტებს წარუდგინონ, რის შემდეგ მათი რატიფიცირება უნდა მოხდეს პარლამენტის მიერ და კანონის ძალას იგი მხოლოდ მაშინ შეიძენს.

საუბრისას პროფესორმა კეკელიამ ასევე აღნიშნა, რომ ეს საკითხები ჩვენში შესაბამის სამეცნიერო წრეებს დიდად აინტერესებთ და მათზე დამოუკიდებლად მუშაობენ კიდეც. კერძოდ, საქართველოს ტერიტორიულ-ადმინისტრაციული მოწყობის საკითხებზე ინტენსიურად მუშაობენ თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტთან არსებული კარტოგრაფიის სამეცნიერო-კვლევით ცენტრში, რომელსაც თავად ხელმძღვანელობს.

— მართალია, არავინ გვაფინანსებს, მაგრამ მთავარი ის გახლავთ, რომ პრობლემების გადაწყვეტის თეორიულ საფუძვლებს ვქმნით, რაც, დამეთანხმებით, ურიგო საქმე არ გახლავთ, — ამბობს ბატონი ჯანსუღი. — ქვეყნის ტერიტორიული მოწყობა სულაც არ არის მარტივი საკითხი, ვინაიდან საქმისადმი დაუფიქრებელმა მიდგომამ, შესაძლოა, ახალი ეთნიკური კონფლიქტების კერები შექმნას. თანაც ხაზი მინდა გავუსვა იმას, რომ საზღვრების მოხაზვა სულაც არ გახლავთ „კაბინეტებში“ გადასაწყვეტი საკითხი, იგი ადგილებზე, ადგილობრივ მოსახლეობასთან მჭიდრო კონსულტაციებისა და კონტაქტების შედეგად უნდა გადაწყდეს.

ზოგადად კი, საზღვრების საკითხი მეტად სათუთი თემაა, ვინაიდან ომებისა თუ კონფლიქტების აბსოლუტური უმეტესობა სწორედ ამ მიზეზით თუ საბაბით დაწყებულა.

აქვე მინდა ერთი რამ მოგახსენოთ. ერთხელ ერევანში სადელიმიტაციო კომისიის სხდომას დავესწარი საქართველოს მხრიდან. მასპინძლებმა წინადადება წამოაყენეს საზღვრის დადგენის საკითხის განხილვა შორეული პერიოდიდან დავიწყოთო. სიმართლე გითხრათ, გამიკვირდა, ვინაიდან, როგორც აღვნიშნეთ, საქართველოს კონსტიტუციის მე-2 მუხლში, კერძოდ, ჩაწერილია, რომ **„საქართველოს სახელმწიფოს ტერიტორია განსაზღვრულია 1991 წლის 21 დეკემბრის მდგომარეობით“**. მაგრამ, როცა ვთხოვე, ენახებინათ სომხეთის კონსტიტუცია, აღმოჩნდა, რომ მასში ქვეყნის ტერიტორიისა და საზღვრების თაობაზე ერთი სიტყვაც არ არის თქმული. ამას იმიტომ ვამბობ, რომ ეს მეტად მნიშვნელოვანი მომენტია და საგანგებოდ ყურადსაღებიც: როცა ქვეყანას ტერიტორიის საზღვრები კონსტიტუციურად არ აქვს განსაზღვრული, ამას გარკვეული მიზეზები უნდა ჰქონდეს. ამის მკაფიო მაგალითია 1918 წლის საქართველო-სომხეთის ომი, რომლის უმთავრესი მიზეზი სწორედ საზღვრის საკითხი გახლდათ, რომელიც ლალვარის მიდამოებს, ბორჩალოს მაზრას ეხებოდა და, სხვათა შორის, მაშინ არც ჯავახეთს გამორიცხავდნენ.

ნახსენებ კომისიის სხდომაზე მე განვაცხადე, რომ ამ კუთხით საკითხის განხილვის უფლება არ მქონდა, ვინაიდან ამის საშუალებას თავად ჩვენი ქვეყნის უზენაესი კანონი, საქართველოს კონსტიტუცია არ მაძლევს.

ასევე მინდა შევეხო საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს სადელიმიტაციო-სადემარკაციო კომისიის საკითხს. ჩემდა სამწუხაროდ, მიზეზთა გამო, მისი ამჟამინდელი საქმიანობის თაობაზე ბევრი არაფერი ვიცი, მაგრამ, მინდა გითხრათ, რომ თავიდანვე ჩემი დაბეჯითებული მოთხოვნა იყო, რომ იგი მუდმივმოქმედი სადემილიტაციო კომისია ყოფილიყო, რაც მისი საქმიანობის წინასწარ დაგეგმვის საშუალებას მოგვცემდა.

როცა ჩვენ საზღვარს არღვევენ, ბუნებრივია, აღშფოთებას გამოვთქვამთ, მაგრამ, სამწუხაროდ, ეს მუდმივად განმეორდება მანამდე, ვიდრე საქართველოს სახელმწიფო საზღვარი დელიმიტირებული და დემარკირებული არ იქნება.

ოთარ ტურაბელიძე.

დასასრული. დასაწყისი იხ. „სრ“ № 82.

● ემანდ, ფრთხილად, ბატონო პრეზიდენტო, ჩვენი გულარხეინობის გამო შექმნილი დავით გარეჯის ტერიტორიული პრობლემის გადაწყვეტისას, ნავთობსადენს ნუ გადავაყოლებთ ჩვენს სიწმინდეებს!

◎ ვაი, ჩვენო ქართვლის ბედო!

ვახტანგის ადგილს იჭერს ხეჩუა!..

გაქანებული ცენზურის ხანაში გაბედულად ნათქვამი მუხრან მაჭავარიანის სიტყვები – „ვახტანგის ადგილს იჭერს ხეჩუა, – გვეცლება ქართლი თვალ და ხელშუა!“, გულისტკივილსაც გამოხატავდა და გაფრთხილებაც იყო ყოველთა ქართველთა, რომ ფხიზლად ვყოფილიყავით, რომ – მოხვეჭას დახარბებულნი, ვითომ სამოყვროდ მოსულ უცხოტომელებს, ნუ ჩავუგდებდით ხელთ მადლიან ქართულ მიწას, რომ ჩვენ სტუმართმოყვარეობას, გნებავთ, ტოლერანტობას (რაც „გიჟვრაცუობა“ უფრო იყოძ, ხშირად ბოროტად იყენებდა გადამთიელი და მის თავხედობას საზღვარი არ ჰქონდა. პური მთხოვა და ვაჭმიეო, ამბობს ქართველი კაცი, ღვინო მთხოვა და ვასმიეო... ყველა სურვილი შეუსრულა უცხოტომელს და, ისიც, ისე „განაგლდა“, ცოლი მოსთხოვა მასპინძელს. აქ კი იუკადრისა ქართველმა და მერე რაც მოხდა, ყველამ ვიცით, მაგრამ, სამაგიეროდ, თეიმურაზ ხევისთავს ეს არ უქნია, შეეგუა გაუცხოებულ გარემოს და სახლში შემოჭრილ ჯაყოს ცოლიც დაუთმო...

იმ დღეს მარჯანიშვილის თეატრის კარგა ხნის წინანდელი სპექტაკლის „ჯაყოს ხიზნების“ ვიდეოჩანაწერს უჩვენებდა საზოგადოებრივი მაუწყებელი. კიდევ ერთხელ შემზარა თეიმურაზის (საქართველოსძ უნიათობამ, ჯაყოს თავგასულობამ და კიდევ ერთხელ დავლოცე დიდი მიხეილ ჯავახიშვილის უზომო ტალანტი, რომელმაც ბატონ მუხრანზე კარგა ხნით ადრე შემოჰკრა საგანგაშო ზარი, იწინასწარმეტყველა, რაც მოგველოდა, თუ ფხიზლად არ ვიქნებოდით, მაგრამ ჩვენს გამოფხიზლებას საშველი არ ადგას არც საბჭოთა ეპოქაში, არც დამოუკიდებელ საქართველოში. ის კი არა, პრეზიდენტ სააკაშვილს, მგონი, განზრახული აქვს თავიდან აალორძინოს ქართველთმოძულეთა მიერ „შემოგდებული“ სიტყვა „სამხრეთ ოსეთი“ და ასე და ამრიგად „გააერთიანოს“ საქართველო!

ემანდ, ფრთხილად, ბატონო პრეზიდენტო, ასჯერ გაზომეთ და ერთხელ გასჭერით, თორემ ბუმერანგივით მოგვიბრუნდება დაუფიქრებლობა!

ემანდ, ფრთხილად, ბატონო პრეზიდენტო, ჩვენი გულარხეინობის გამო შექმნილი დავით გარეჯის ტერიტორიული პრობლემის გადაწყვეტისას, ნავთობსადენს ნუ გადავაყოლებთ ჩვენს სიწმინდეებს!

რასაც ახლა ამ წერილში გთავაზობთ, ცნობილზე-ცნობილი და, შეიძლება ითქვას, „გადაღეჭილი“ თემაა, ქვირფასო მკითხველო, თუმცა, გამეორებას არა უშავს, პირიქით, უბედურება ისაა, რომ არც ერთ ხელისუფლებას და, სამწუხაროდ, ქართველთა უმრავლესობასაც, გულთან ახლოს არ მიაქვს საქვეყნო საქმე. კივარი, საუბედუროდ, ჩვენი „მთავარი“ საქმეა – „მასვი, მაჭამე, მალხინე“, „ქეიფს ვიწყებ დილიდან“, „რა ჯობია ქეიფსა და ლხენასა“ და ასე შემდეგ და ასე შემდეგ... ჩვენი სამშობლო კი შაგრენის ტყავივით პატარავდება. სხვათა შორის, ამ წერილის დაწერა ორმა ფაქტმა მიკარნახა – მარჯანიშვილის თეატრის „ჯაყოს ხიზნებმა“ და, რამდენიმე დღის წინათ, პრესაში დაბეჭდილმა სომხეთის პრეზიდენტის რობერტ ქოჩარიანის მიმართვამ საქართველოში მცხოვრები სომეხი მოსახლეობისადმი.

საკვირველია, ღმერთმანი, **სომხეთის ჭკვიანი, შორსმჭვრეტელი პრეზიდენტი წერს იმაზე, რაც ჩვენი ქვეყნის „ზემდგომებს“ კარგა ხანია უნდა გაეკეთებინათ. აუცილებელია, საქართველოში მცხოვრებმა სომხებმა, ქართული ისწავლოთო, ხომ წარმოუდგენელია, რომ საფრანგეთში მცხოვრებმა სომხებმა ფრანგული არ იცოდნენო, საქართველოს სახელმწიფოს სამსახურში აბა, ისე, როგორ ჩადგებითო...**

ვნახოთ, როგორ „გაატარებენ ცხოვრებაში“ ამ მიმართვის პათოსს ჯავახეთში მცხოვრები სომხები, ის კი ფაქტია, რომ ჩვენი ხელისუფლების დღევანდელი პოლიტიკა, ვერაფერ სასიკეთოს იძლევა ამ მხრივ.

აბა, მე, ერთმა რიგითმა ქართველმა, რა რეცეპტი შემოგთავაზოთ?!

ეროვნული ცნობიერება ჩამკვდარია, კოსმოპოლიტიზმი და ნიჰილიზმი მძლავრობს, ქართველი კაცი საქართველოდან გარბის და ადგილ-მამულს უცხოტომელს უტოვებს!..

წასულია საქმე!

ვილენ მარდალეიშვილი.

სურათზე: სცენა მარჯანიშვილის თეატრის სპექტაკლიდან „ჯაყოს ხიზნები“. მარცხნიდან – თეიმურაზი – ნოდარ მგალობლიშვილი, მარგო – ნანი ჩიქვინიძე, ჯაყო – გივი ჩუგუაშვილი.

◎ ყოფა

რად გვწამლავს მთავრობა წვეთ-წვეთად, ბარემ ერთბაშად ამოგვხადოს სული!

მერე კი გვიკვირს, სოფელს რად უჭირსო

დღე ისე როგორ გაივლის, ჩვენმა რეფორმატორულმა მთავრობამ „მოსახლეობის ეკონომიკური მდგომარეობის გასაუმჯობესებლად განხორციელებულ ღონისძიებათაგან“ ერთ-ერთი მაინც არ გვამცნოს: უკვე გაძვირდა გაზი და წყალი, გაძვირდება დენიც და, აქედან გამომდინარე, ყველა ის პროდუქტი, რომლის დასამზადებლადაც ისინია საჭირო. ერთი ამბავი კი ავტეხეთ წყალზე კომუნალური მრიცხველების დაყენების თაობაზე, მაგრამ მერე რა? არ გადაიხდი? დაგაჯარიმებენ, აბა, როგორ, ბიუჯეტს ხომ შევსება უნდა?!

ასე მგონია, ჩვენი ხელისუფლება მხოლოდ ფასების მომატებასა და, აქედან გამომდინარე, ცხოვრების გაძვირებაზეა გაფაციცებული. სხვა ნაკლებად აწუხებს. თურმე რეფორმების თვალსაზრისით პოსტსაბჭოთა სივრცეში კი არა, მსოფლიოშიც პირველ ადგილზე ვყოფილვართ, ეს ცუდი არ არის, მაგრამ ერთია საინტერესო: ვისთვის ტარდება ეს ე. წ. რეფორმები, ჩვენ რომ ვერ ვგრძნობთ? რეფორმებს, მით უფრო, წარმატებულს, ხალხის კეთილდღეობის ამაღლება, ცხოვრების დონის გაუმჯობესება უნდა მოსდევდეს და არა პირიქით, როგორც ჩვენთან ხდება. მაშ ვისთვისაა ეს რეფორმები, თუ არა ჩვენთვის? ჩინოვნიკებისთვის, რომლებიც მალე საკუთარ ოჯახებშიც შეიძლება შემოგვივარდნენ, ან ყაზახებისთვის, ყველაზე გამორჩეულ შენობებს რომ ყიდულობენ? უცხოელები არც სოფლად ტოვებენ ნოყიერ მიწებს და არც ქალაქად. კარგი ცხოვრება ჩვენც გვინდა, მაგრამ რაკი ფული არა გვაქვს, ყველაფერი უცხოელებს უნდა მივყიდოთ?

განა ასეა ევროპაში, სხვა ქვეყნებში? არ მგონია. იქ უცხოელებს უამრავ ბარიერს უქმნიან, პირველ რიგში კი საკუთარ ხალხს სცემენ პატივს. ხომ ცნობილია, რომ ჩინეთის მთავრობა 30-40 ათას დოლარს აძლევს აქ ჩამომსვლელებს. ამიტომ მოდიან და მოდიან. მოვიდნენ, მიწა აწი მაინც თავზე საყრელად ექნებათ, რადგან ჩვენი გლეხების უმრავლესობა მის დამუშავებას ვერ ახერხებს.

საქმე ის გახლავთ, რომ როცა სასმელი წყალი გააძვირეს, სარწყავის გაძვირება დაეწყებიათ. ახლა გაზაფხულია, გლეხს მიწის მოსარწყავად წყალი აუცილებლად დასჭირდება, განსაკუთრებით კახეთის რეგიონში და გადაწყდა – გაძვირდეს სარწყავი წყალი არც მეტი, არც ნაკლები 7,5-ჯერ. ინფორმაცია ამის შესახებ უცბად გავრცელდა, სამინისტრო კი პროექტის პრეზენტაციას ამ დღეებში აპირებს. სავარაუდოდ, ამ პრეზენტაციას არ დავესწრები.

სამ თვეზე მეტი გადის, სამინისტროს საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამმართველოს უფროსმა ქალბატონმა ბელა გიორგაძემ ვერ მოახერხა, რომ ჟურნალისტი მინისტრთან შევსულიყავი. ჯერ შეკითხვების წერილობით მიტანა მოითხოვა, გადავეცი თავის დროზე, მაგრამ საერთოდ სამინისტროში ქალბატონ ბელა გიორგაძის ნებართვის გარეშე რომელიმე პასუხისმგებელ მუშაკთან ინტერვიუს აღება ან ოპერატიული ინფორმაციის მოპოვება კი არა, შესვლაც არ შეიძლებოდა ჟურნალისტისთვის, მათთვისაც კი, ვისი უშუალო მოვალეობა სოფლის მეურნეობის საკითხების პრესაში გაშუქება იყო. ქალბატონ ბელას ნახვა, ან მასთან დარეკვა ძალზე ჭირდა, ხშირად მასთან დაკავშირებას ერთი კვირა და მეტი დროც სჭირდებოდა.

ასე იყო მანამ, სანამ სამინისტრო თავის ძველ შენობაში მუშაობდა. ახლა კი, როცა იგი მევენახეობისა და მეღვინეობის ინსტიტუტის კუთვნილ შენობაში გადავიდა, მე იქ აღარ ვყოფილვარ. ალბათ ახლაც ასეა. პასუხს ამაოდ ველოდები...

თუმცა სად სცალია ბატონ მინისტრს ან მის პრესსამსახურს ვინმე ჟურნალისტის შეკითხვებისთვის, სამინისტროში ხომ დღე და ღამ იმაზე იღვწიან, როგორი ბიზნესპირობები შეუქმნან გლეხებს, რომ მათ რაც შეიძლება მეტი მოსავალი მიიღონ!

აი, ჯერჯერობით ის მოახერხეს, რომ სარწყავ წყალს აძვირებენ. თუ ადრე გლეხები ერთი ჰექტარი მოსარწყავად 10 ლარის ძლის იხდიდნენ, ახლა, სავარაუდოდ, 75 ლარი უნდა გადაიხადონ. გადაიხდიან კი? დიდად მეეჭვება.

აი, რას ამბობს სიღნაღის რაიონის ქვემო მაჩხაანის მცხოვრები **ვანო მენთეშაშვილი:**

– ორი ჰექტარი მიწა მაქვს, 10 ლარის გადახდაც დიდი ამბავი იყო ჩვენთვის და 75 ლარს როგორ ვიშოვით? დენი, გაზი, საბავშვო ბაღი, საავადმყოფო, წამალი... როგორ აუვალთ ამდენ ხარჯს? შვილი მყავს მე-2 ჯგუფის ინვალიდი, 40 ლარი ჰქონდა პენსია, ისიც მოუხსნეს, ექიმი აღარ აძლევს საჭირო ცნობებს, მე რომ დაგინიშნო და სამინისტრომ მოგიხსნას, სამუშაოდან გამათავისუფლებენო. მესამე ჯგუფზე გაგიკეთებ საბუთებს, მაგრამ პენსიას ვერ მიიღებო. შემოსავალი მხოლოდ მიწიდან გვაქვს, თუ არ მოვრწყავთ, იმდენსაც ვერ მოვიყვანთ, ოჯახი დავაპუროთ. ალბათ ბევრი მიატოვებს, მიწის დამუშავების სხვა გზას ვერ ვხედავ: აქ სხვა სამუშაო არაფერია. მიწას მარტო წყალი ხომ არ უნდა, ჯერ თესლი გვაქვს საშოვნელი, მერე აზოტი, შხამქიმიკატები, საწვავი და რა ვიცი, კიდევ რა. მოკლედ, სოფელში ძალიან გაჭირდა ცხოვრება. მთავრობა სულს გვაძრობს.

– აბა, რას იზამთ, მიწას ხომ მოვლა უნდა?

– უნდა და მთავრობამაც ხელი უნდა შეგვიწყოს, სხვანაირად არაფერი გამოვა. ესენი კი ყველაფერს გვიძვირებენ, ჩამოდით, ნახეთ, რამდენი მიწაა დაუმუშავებელი...

ასე ფიქრობს არა მარტო ქვემო მაჩხაანელი გლეხი, ბევრი სხვაც.

ამ დღეებში ბავშვობაში წაკითხული (აბა, ახლა, წიგნის წაკითხვა „გოიმობაა“ძ მოთხრობა „ნარჩიტა“ მომაგონდა. **იტყვით, სად დღევანდელი აყვავებული ეკონომიკის ხანა და სად ნარჩიტასდროინდელი სიდუხჭირეო.** არ ვიცი, რატომ, მაგრამ ძველ რვეულში ამ წიგნიდან შემდეგი სტრიქონები ამომიწერია, რომელიც დღემდე ზეპირად მახსოვს: „**...საწამლავი, წვეთ-წვეთ დალეული, უფრო მწარეა, ვიდრე ერთბაშად. ნელ-ნელა შეაჩვიო ადამიანი უბედურებას, ეს იმას ნიშნავს, რომ მისი საცოდავი სხეულის ხერხვას შეუდგე...“**

ჰოდა, თქვე კაიდედმამიშვილო მთავრობის ხალხნო, რად გვწამლავთ ნელ-ნელა, ასე უფრო ვწვალობთ, ადექით და პირდაპირ გვითხარით, კიდევ რას გვიპირებთ, რომ უცბად დავლიოთ სული!

გლეხი ამბობს, რომ გაუჭირდება ამდენის გადახდა, მთავრობა კი მიიჩნევს, რომ არც ისეა საქმე, ზოგიერთი რომ ფიქრობსო. ჩვენ პატიოსანი გადამხდელი გვყავს მხედველობაშიო. რა შუაშია აქ პატიოსნება? თუ იმდენი არ აქვს შემოსავალი, გადასახადებიც გადაიხადოს და მასაც რაღაც დარჩეს, მიუბრუნდება მიწას გლეხი? ფერმერები კი გადაიხდიან, ზოგიერთებს 100, 150 ჰექტარი აქვს აღებული, მზესუმზირასაც თესენ და ხორბალსაც, ვენახებიც აქვთ, არყის სახდელებიც და პურკომბინატებსაც ფლობენ.

ბევრი მათ შორის თბილისელი ჩინოსანიც არის, ყოფილი თუ ახლანდელი, მათ კი ექნებათ შესაძლებლობა, მაგრამ წვრილფეხობამ რა ქნას? მოგეხსენებათ, კახელები კანონმორჩილები კი არიან და ითმენენ, მაგრამ მოთმინებასაც ხომ აქვს საზღვარი...

ყველაფერი ეს კი ისევ და ისევ ჩვენს ჯიბეს დააცარიელებს: გაძვირდება მიწის დამუშავება და მოსავლის მიღება, გაძვირდება ბაზარიც.

ინდივიდუალურ წყლის მრიცხველების დადგმას თბილისელი ჩინოვნიკებიც სასტიკად ეწინააღმდეგებიან და სოფლად ვინ აღრიცხავს, ვინ რამდენი წყალი დახარჯა? ამიტომ, გამორიცხული არ არის, დავიდარაბა ამის გამოც სოფლის მცხოვრებლებს შორისაც ატყდეს.

სხვათა შორის, ცნობილია, რომ საქართველოს საირიგაციო სისტემების სარეაბილიტაციოდ მსოფლიო ბანკიდან სოლიდური სესხი მიეცა. სად იხარჯება ეს თანხა? კულუარული ინფორმაციით, ჩვენი მთავრობა საერთოდ ირიგაციისაც და მდინარის წყლის გაყიდვასაც აპირებს. მაშინ მიზნობრივი სესხი რატომ აიღეს? მელიორაცია და ირიგაცია 2006-2009 წლების საქართველოს სოფლის მეურნეობის განვითარების კონცეფციაში ერთ-ერთ პრიორიტეტულ მიმართულებად არის მიჩნეული, მაშ რისთვის გააუქმეს მელიორაციის დეპარტამენტი? მიკვირს, მართლაც საითკენ მივდივართ? როდიდან აღარ არის მელიორაცია პრიორიტეტული, გვითხრან მაინც.

ნაზი იმნაიშვილი

უცხოური პრესა

● საქართველოს დიდი მნიშვნელობა ენიჭება ევროპის კავშირისთვის ცენტრალური აზიიდან და აზერბაიჯანიდან ევროპაში ენერგოშემცველების ტრანზიტის თვალსაზრისით

◉ რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

„ერთიანი ჯავახეთი“ ჯავახეთის სომხების წინააღმდეგ აღძრული უაზრო სისხლის სამართლის საქმეების შეწყვეტას მოითხოვს

„ერთიანი ჯავახქის“ დემოკრატიული ალიანსი სასტიკად გმობს ალიანსის წევრების არტურ პოღოსიანის და ახალქალაქის ყოფილი მერის ნაირი ირიციანის „უკანონო და შეთითხნილი ბრალდებების საფუძველზე“ დაპატიმრებას.

„წინასწარ დაგეგმილი პროვოკაციის საფუძველზე რაიონის პროკურორის მძღოლმა ახალქალაქის ცენტრში დააჯახა მანქანა ქალაქის საკრებულოს დეპუტატს, ალიანსის წევრს ანდრანიკ აბელიანს, რომელიც ბრუნდებოდა შინ თურქეთში სომხების 1915 წლის გენოციდის მსხვერპლთა ხსოვნის პატივსაცემად გამართული ცერემონიიდან“, – ხაზგასმულია განცხადებაში. განცხადების ავტორები აღნიშნავენ, რომ ამ ინციდენტის მოხდენისთანავე პროკურორის მძღოლი გადმოვიდა მანქანიდან და დაზარალებულ ანდრანიკ აბელიანს მიაყენა სხეულის დაზიანებები. იქვე მყოფმა ალიანსის წევრებმა არტურ პოღოსიანმა და ნაირი ირიციანმა სცადეს გამოქომაგებოდნენ ახალქალაქის საკრებულოს დეპუტატს. „ამ ინციდენტის შემდეგ, იმავე ღამით დააპატიმრეს არტურ პოღოსიანი და ნაირი ირიციანი. ბრალდებულები, რომლებიც „ეთნიკურად საიმედო“ პირებად ითვლებოდნენ, სასწრაფოდ გადაიყვანეს ჯერ ახალციხეში, შემდეგ კი არტურ პოღოსიანი თბილისში ჩაიყვანეს, რაც მოწმობს იმას, რომ საქართველოს ხელისუფლება ეროვნულ უმცირესობათა, კერძოდ, ჯავახეთის სომხების სამოქალაქო უფლებების პატივისცემის საკითხში არ აპირებს იხელმძღვანელოს კონსტიტუციის დებულებებით და საერთაშორისო გაერთიანების წინაშე ნაკისრი ვალდებულებებით“, – მიაჩნიათ ალიანსის წევრებს.

„თბილისის ანტიდემოკრატიულმა რეჟიმმა, რომლისთვისაც მიუღებელია ნებისმიერი პოლიტიკურად სხვაგვარად მოაზროვნე ადამიანები, აღვივებს საზოგადოებრივ შეურიგებლობას ეროვნულ უმცირესობათა მიმართ, მტკიცედ უნდა შეიგნოს, თუ რა დამღუპველი შედეგები მოჰყვება ასეთ პოლიტიკას ქვეყნის საერთაშორისო იმიჯისთვის, საქართველოს მოქალაქეთა კეთილდღეობისთვის, რეგიონში უშიშროებისა და სტაბილურობისთვის“, – აღნიშნულია „ერთიანი ჯავახქის“ მიერ გავრცელებულ განცხადებაში.

REGNUM

ევროკავშირი საქართველოს რუსეთისგან დივერსიფიცირების მიზნით იყენებს

საქართველოს დიდი მნიშვნელობა ენიჭება ევროპის კავშირისთვის ცენტრალური აზიიდან და აზერბაიჯანიდან ევროპაში ენერგოშემცველების ტრანზიტის თვალსაზრისით. ეს განცხადება გააკეთა საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრთან გელა ბეჟუაშვილთან ბრიუსელში 30 აპრილს გამართული შეხვედრის შემდეგ ევროკავშირის კომისარმა ენერგეტიკის საკითხებში ანდრის პიერბალგსმა.

როგორც ევროკომისარმა აღნიშნა, ამ ეტაპზე ევროკავშირი განიხილავს ენერგოშემცველების მიწოდების ტრანსკასპიის მარშრუტის მიზანშეწონილობას. ამასთან, თქვა შემდეგ ევროკომისარმა, იმ შემთხვევაში, თუ გაიზრდება ტრანსპორტირებული ენერგოშემცველობის მოცულობა, საქართველოს დასჭირდება თავისი სატრანზიტო სიმძლავრეების გაზრდა და ამიტომაც თბილისი აპირებს შესაბამისი ინფრასტრუქტურის განვითარებას. ამავე დროს, როგორც ანდრის პიერბალგსმა განაცხადა, ევროპა ასეთი გზით ცდილობს ენერგოშემცველების მიწოდების დივერსიფიცირებას. მისი ინფორმაციით, ამჟამად ევროპა ნავთობის და გაზის მოცულობის შესაბამისად 28 და 29 პროცენტს იღებს რუსეთიდან.

თავის მხრივ, საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრმა გელა ბეჟუაშვილმა აღნიშნა: „ეს კიდევ ერთი ხაზია, რომელიც ევროპას მისცემს საშუალებას, რომ უფრო ნაკლებად იყოს დამოკიდებული ენერგოშემცველების ერთ მომწოდებელზე. ევროკავშირს სერიოზული ინტერესები გააჩნია და ამ საქმეში საქართველო მნიშვნელოვან როლს ასრულებს“.

REGNUM

ქალაქ თბილისის საკრებულო

დადგენილება № 46

01 მაისი 2007 წ. ქ. თბილისი

„რეგულირებად ეკონომიკურ სფეროებში ტარიფების შესახებ“ ქ. თბილისის საკრებულოს გადაწყვეტილების პროექტთან დაკავშირებით საჯარო ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების შესახებ” ქ. თბილისის საკრებულოს 2007 წლის 13 აპრილის №41 დადგენილებაში ცვლილების შეტანის თაობაზე

1. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 63-ე მუხლის შესაბამისად ქ. თბილისის საკრებულომ დაადგინა შეტანილ იქნეს ცვლილება „რეგულირებად ეკონომიკურ სფეროებში ტარიფების შესახებ“ ქ. თბილისის საკრებულოს გადაწყვეტილების პროექტთან დაკავშირებით საჯარო ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების შესახებ” ქ. თბილისის საკრებულოს 2007 წლის 13 აპრილის №41 დადგენილების მე-2 პუნქტში და ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„2. დაინიშნოს ზეპირი მოსმენის დღე 2007 წლის 8 მაისს 14 საათზე. ზეპირი მოსმენა გაიმართოს ქ. თბილისის საკრებულოს სხდომათა დარბაზში (მისამართი: ქ. თბილისი, თავისუფლების მოედანი №2).”

2. დადგენილება დაუყოვნებლივ გამოიკრას ყველასათვის ხელმისაწვდომ ადგილას ქ. თბილისის საკრებულოს შენობის შემოსასვლელებში (ქ. თბილისი, შ. დადიანის ქუჩა და ქ. თბილისი, გ. ტაბიძის ქუჩა) საჯარო გაცნობის მიზნით და გამოქვეყნდეს გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკაში”. ასევე, დაუყოვნებლივ ეცნობოთ ყველა დაინტერესებულ მხარეს ქ. თბილისის საკრებულოს 2007 წლის 13 აპრილის №41 დადგენილებით განსაზღვრული ზეპირი მოსმენის თარიღისა და დროის შეცვლის თაობაზე.

3. დადგენილება გასაჩივრებას არ ექვემდებარება გარდა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 177-ე მუხლის მე-4 ნაწილით განსაზღვრული შემთხვევებისა.

საკრებულოს თავმჯდომარე ზაზა ბებაშვილი

ცნობა

„რეგულირებად ეკონომიკურ სფეროებში ტარიფებთან დაკავშირებით“ ქ. თბილისის საკრებულოს 2007 წლის 13 აპრილის №41 დადგენილებით დანიშნული ზეპირი მოსმენის თარიღის შეცვლის თაობაზე

„რეგულირებად ეკონომიკურ სფეროებში ტარიფებთან დაკავშირებით“ ნორმატიული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემის მიზნით საჯარო ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების შესახებ“ ქალაქ თბილისის საკრებულოს 2007 წლის 13 აპრილის №41 დადგენილებაში ცვლილების შეტანის შესახებ“ ქ. თბილისის საკრებულოს 2007 წლის 1 მაისის № 46 დადგენილების საფუძველზე, რეგულირებად ეკონომიკურ სფეროებში ტარიფებთან დაკავშირებით ზეპირი მოსმენა გაიმართება საკრებულოს სხდომათა დარბაზში (მის: ქ. თბილისი, თავისუფლების მოედანი №2) 2007 წლის 8 მაისს 14 საათზე (ნაცვლად 2007 წლის 4 მაისის 17 საათისა).

ქალაქ თბილისის საკრებულო

დადგენილება № 47

01 მაისი 2007 წ. ქ. თბილისი

„ქ. თბილისში დასუფთავების მოსაკრებლის შემოღებისა და დასუფთავების მოსაკრებლის გადახდის ინსტრუქციის დამტკიცების შესახებ” ქ. თბილისის საკრებულოს გადაწყვეტილების პროექტთან დაკავშირებით საჯარო ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების შესახებ ქ. თბილისის საკრებულოს 2007 წლის 13 აპრილის №42 დადგენილებაში ცვლილების შეტანის თაობაზე

1. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 63-ე მუხლის შესაბამისად ქ. თბილისის საკრებულომ დაადგინა შეტანილ იქნეს ცვლილება „ქ. თბილისში დასუფთავების მოსაკრებლის შემოღებისა და დასუფთავების მოსაკრებლის გადახდის ინსტრუქციის დამტკიცების შესახებ“ ქ. თბილისის საკრებულოს გადაწყვეტილების პროექტთან დაკავშირებით საჯარო ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების შესახებ” ქ. თბილისის საკრებულოს 2007 წლის 13 აპრილის №42 დადგენილების მე-2 პუნქტში და ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„2. დაინიშნოს ზეპირი მოსმენის დღე 2007 წლის 8 მაისს 15 საათზე. ზეპირი მოსმენა გაიმართოს ქ. თბილისის საკრებულოს სხდომათა დარბაზში (მისამართი: ქ. თბილისი, თავისუფლების მოედანი №2).”

2. დადგენილება დაუყოვნებლივ გამოიკრას ყველასათვის ხელმისაწვდომ ადგილას ქ. თბილისის საკრებულოს შენობის შემოსასვლელებში (ქ. თბილისი, შ. დადიანის ქუჩა და ქ. თბილისი, გ. ტაბიძის ქუჩა) საჯარო გაცნობის მიზნით და გამოქვეყნდეს გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკაში“. ასევე, დაუყოვნებლივ ეცნობოთ ყველა დაინტერესებულ მხარეს ქ. თბილისის საკრებულოს 2007 წლის 13 აპრილის №42 დადგენილებით განსაზღვრული ზეპირი მოსმენის თარიღისა და დროის შეცვლის თაობაზე.

3. დადგენილება გასაჩივრებას არ ექვემდებარება გარდა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 177-ე მუხლის მე-4 ნაწილით განსაზღვრული შემთხვევებისა.

საკრებულოს თავმჯდომარე ზაზა ბებაშვილი

ცნობა

„ქ. თბილისში დასუფთავების მოსაკრებლის შემოღებისა და დასუფთავების მოსაკრებლის გადახდის ინსტრუქციის დამტკიცების შესახებ“ ქ. თბილისის საკრებულოს 2007 წლის 13 აპრილის №42 დადგენილებით დანიშნული ზეპირი მოსმენის თარიღის შეცვლის თაობაზე

„ქ. თბილისში დასუფთავების მოსაკრებლის შემოღებისა და დასუფთავების მოსაკრებლის გადახდის ინსტრუქციის დამტკიცების შესახებ“ ნორმატიული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემის მიზნით საჯარო ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების შესახებ“ ქალაქ თბილისის საკრებულოს 2007 წლის 13 აპრილის №42 დადგენილებაში ცვლილების შეტანის შესახებ“ ქ. თბილისის საკრებულოს 2007 წლის 1 მაისის № 47 დადგენილების საფუძველზე, ქ. თბილისში დასუფთავების მოსაკრებლის შემოღებისა და დასუფთავების მოსაკრებლის გადახდის ინსტრუქციის დამტკიცების შესახებ ზეპირი მოსმენა გაიმართება საკრებულოს სხდომათა დარბაზში (მის: ქ. თბილისი, თავისუფლების მოედანი №2) 2007 წლის 8 მაისს 15 საათზე (ნაცვლად 2007 წლის 4 მაისის 17 საათისა).

გეოპოლიტიკა

● რეგიონული უსაფრთხოების თვალსაზრისით დღეისათვის განსაკუთრებულ მნიშვნელობას იძენს ნატოს სტრატეგიული კონცეფცია, რადგან დღესდღეობით ნატოს ალიანსის წევრი სახელმწიფოების მზადყოფნა, აღმოუჩინონ საქართველოს დახმარება, ქვეყანაში არსებული პრობლემების გადაჭრის ერთ-ერთი საშუალებაა

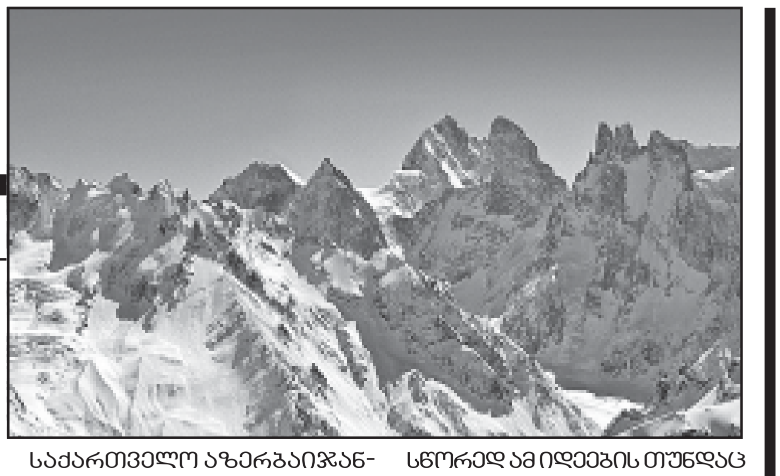

◎ პარტნიორობა

სამხრეთ კავკასია და რეგიონული თანამშრომლობის საკითხები

კავკასია უძველესი დროიდან წარმოადგენდა ერთიან, მონათესავე ტომებით დასახლებულ გეოპოლიტიკურ რეგიონს.

სადავო არ არის, რომ საქართველო და კავკასია ერთი მთლიანობაა, როგორც გეოგრაფიულად, ისე პოლიტიკურად. პირველი პოლიტიკური მოღვაწე, რომელიც დაინტერესდა კავკასიელ ერთა ერთობის საკითხით, გამოჩენილი მამულიშვილი, მოაზროვნე და საზოგადო მოღვაწე ნიკო ნიკოლაძე იყო, რომელსაც ვერ წარმოედგინა საქართველო კავკასიელ ხალხებთან მჭიდრო ურთიერთობების გარეშე და, რომელმაც XIX-XX საუკუნეების მიჯნაზე, შვეიცარიის მოდელის მაგალითზე შეიმუშავა კავკასიის თავისუფალ ხალხთა კავშირის პრინციპები.

სამხრეთ კავკასიის რეგიონი, რომლის შემადგენლობაში შედიან სომხეთი, აზერბაიჯანი და საქართველო, საერთაშორისო საზოგადოებისათვის ცნობილია ეთნო-პოლიტიკური კონფლიქტებით, რომლებიც საბჭოთა კავშირის დაშლას მოჰყვა.

ისტორიულად ეს რეგიონი საბრძოლო არენა იყო, რომელიც სხვადასხვა დროს ოსმალეთის, სპარსეთისა და რუსეთის იმპერიების მმართველობის ქვეშ იმყოფებოდა და თითოეული მათგანი აქ თავისი კულტურული თუ პოლიტიკური მემკვიდრეობის ნაკვალევს ტოვებდა.

რუსეთის დომინირებისაგან გათავისუფლებულმა სამხრეთ კავკასიის ძირითადმა ერებმა — სომხებმა, აზერბაიჯანელებმა და ქართველებმა დაიწყეს თანამედროვე სახელმწიფოების აღმშენებლობა. სამხრეთ კავკასიის დამოუკიდებელ რეგიონად ჩამოყალიბება საბჭოთა კავშირის დაშლისთანავე იღებს სათავეს, სამი ახლად შექმნილი სახელმწიფო (აზერბაიჯანი, სომხეთი და საქართველო) სსრკ-ს ნანგრევებიდან აღმოცენდა.

სამხრეთ კავკასია, უფრო ფართო გაგებით კი კასპიისპირეთის რეგიონი, იქცა ზესახელმწიფოების გლობალური და რეგიონული მასშტაბის მეტოქეობის ერთ-ერთ ყველაზე მიმზიდველ სივრცედ „ცივი ომის“ შემდგომ ეპოქაში. ამ მეტოქეობას მნიშვნელოვნად შეუწყო ხელი რეგიონის გეოპოლიტიკურმა მდებარეობამ და ენერგორესურსების სოლიდურმა მარაგმა.

გეოპოლიტიკური თვალსაზრისით, სამხრეთ კავკასია მდებარეობს იმ ისტორიულ სავაჭრო გზაზე, რომელიც ოდითგანვე ერთმანეთს აკავშირებდა ევროპასა და აზიას.

ისტორიული თვალსაზრისით, ეს რეგიონი ყოველთვის წარმოადგენდა იმპერიების განსაკუთრებული ინტერესების ზონას, ხოლო თანამედროვე პოლიტიკურ რეალობაში სამხრეთ კავკასია აშშ-ს, რუსეთის, თურქეთისა და ირანის, ასევე ევროკავშირის მეტოქეობის ერთ-ერთ მთავარ საგნად გვევლინება.

რეგიონის ენერგორესურსებზე კონტროლისა და, განსაკუთრებით, მისი ტრანსპორტირების საკითხი, გეოპოლიტიკური მეტოქეობის უმთავრეს საგანს წარმოადგენს სამხრეთ კავკასიაში.

უსაფრთხოების თვალსაზრისით, საქართველოს სამხრეთის ვექტორს გადამწყვეტ მნიშვნელობას ანიჭებდნენ ჩვენი წინაპრები, რასაც ყოველთვის ხაზს უსვამდნენ ილია ჭავჭავაძე და ივანე ჯავახიშვილი. ისტორიულად სომხეთსა და საქართველოს შორის კეთილმეზობლური ურთიერთობა ორივე ერის უსაფრთხოებისა და განვითარების უტყუარი გარანტი იყო. „ოდითგან სომხეთი ჩვენ გვიცავდა სამხრეთიდან და ჩვენ სომხეთს ჩრდილოეთიდან, დაეცა სამხრეთის კარი და სომხეთთან ერთად დაეცა საქართველოც“, — ამბობდა ილია ჭავჭავაძე.

რეგიონული უსაფრთხოების თვალსაზრისით დღეისათვის განსაკუთრებულ მნიშვნელობას იძენს ნატოს სტრატეგიული კონცეფცია, რადგან დღესდღეობით ნატოს ალიანსის წევრი სახელმწიფოების მზადყოფნა, აღმოუჩინონ საქართველოს დახმარება, ქვეყანაში არსებული პრობლემების გადაჭრის ერთ-ერთი საშუალებაა.

ამ პერსპექტივას საფუძველს უმაგრებს საქართველოსა და აზერბაიჯანის სახანოებს შორის ისტორიულად არსებული „ყონაღობის“ ინსტიტუტი, რომელიც საუკუნეების მანძილზე ჩვენი აღმოსავლეთი საზღვრების უსაფრთხოების გარანტს წარმოადგენდა.

საქართველო ესწრაფვის აზერბაიჯანთან და სომხეთთან მჭიდრო პარტნიორული ურთიერთობების გაღრმავებას ორმხრივი ინტერესების სფეროში თანამშრომლობის საფუძველზე. რეგიონში მსხვილი ეკონომიკური პროექტების განხორციელებას, გარდა ეკონომიკური მნიშვნელობისა, უსაფრთხოების განმტკიცების ფუნქციაც აქვს — თანამშრომლობის და მდგრადი ბიზნესპარტნიორობის ჩამოყალიბებით.

მეტად საინტერესოა აზერბაიჯან-საქართველოს დღევანდელი ურთიერთობები ორივე ქვეყნისა და ხალხების განვითარების თვალსაზრისით. საქართველო და აზერბაიჯანი გეოგრაფიულად ავსებენ ერთმანეთს, თითქოსდა აერთიანებენ შავსა და კასპიის ზღვებს, შავიზღვისპირა და კასპიისზღვისპირა ქვეყნების უზარმაზარ რეგიონებს, რომლებიც, ფაქტობრივად ევრაზიული სივრცის ყველაზე დიდმნიშვნელოვან სტრატეგიულ მონაკვეთს მოიცავენ, როგორც დიდი ენერგეტიკული პოტენციალის მქონე გეოგრაფიული არეალის, ასევე გლობალური გეოპოლიტიკის თვალსაზრისით.

ვერც ერთი ქვეყანა, ვერც ერთი რეგიონული სავაჭრო-ეკონომიკური გაერთიანება გვერდს ვერ აუვლის საქართველოსა და აზერბაიჯანს. ეს კიდევ ერთ დადებით გეოპოლიტიკურ ფაქტორს წარმოადგენს ორი მეზობელი ქვეყნის მჭიდრო და ყოველმხრივი თანამშრომლობის უზრუნველყოფისათვის.

ერთობლივი ენერგეტიკული სატრანსპორტო და საკომუნიკაციო პროექტები მნიშვნელოვნად უწყობენ ხელს ორი ქვეყნის სტაბილურობასა და კეთილდღეობას. ორ უმნიშვნელოვანეს რეგიონულ ენერგეტიკულ პროექტს — ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის ნავთობსადენს და ბაქო-თბილისი-ერზრუმის გაზსადენს არამხოლოდ ეკონომკური მნიშვნელობა აქვთ, არამედ რეგიონში სტაბილურობის განმტკიცებასაც ემსახურებიან. ამ პროექტებით მოხდება ალტერნატიული ენერგორესურსების მიწოდება მსოფლიო ბაზარზე. ამ მიზნის მისაღწევად საქართველო მჭიდროდ თანამშრომლობს აზერბაიჯანთან მილსადენების უსაფრთხოების საკითხებში.

საქართველო აზერბაიჯანთან ასევე მჭიდროდ თანამშრომლობს პოლიტიკისა და უსაფრთხოების სფეროებში და ევროატლანტიკური ინტეგრაციის პროცესში. საქართველოს და აზერბაიჯანის პარტნიორობა სუამ-ის ფარგლებში, აზერბაიჯანის მონაწილეობა ევროკავშირის ევროპის სამეზობლო პოლიტიკასა და ნატოს „პარტნიორობა მშვიდობისათვის“ პროგრამაში ხელს უწყობს უსაფრთხოების ინტერესების ჰარმონიზაციას და სხვადასხვა სტრატეგიულ საკითხებზე საერთო პოზიციების ჩამოყალიბებას.

საქართველოს რეგიონული უსაფრთხოების პრობლემის საბოლოოდ გადაწყვეტას განაპიროებს მთელი კავკასიის რეგიონის მეტად რთული და წინააღმდეგობრივი გეოპოლიტიკური ვითარება, ანუ საქართველოს უსაფრთხოების პრობლემა, საერთაშორისო გაერთიანების მხარდაჭერის რეალური პერსპექტივების არსებობის შემთხვევაშიც, უპირველეს ყოვლისა, უნდა გადაიჭრას რეგიონულ დონეზე, უშუალო მეზობელ ქვეყნებთან კეთილმეზობლური ურთიერთობების დამყარებისა და კონსესუსის მიღწევის საფუძველზე.

საქართველოს რეგიონული უსაფრთხოების უზრუნველყოფის თვალსაზრისით უაღრესად მნიშვნელოვანია ჯერ კიდევ ერეკლე მეორის დროინდელი პოლიტიკური იდეა საქართველოს „მუდმივი ნეიტრალიტეტის“ შესახებ; ილია ჭავჭავაძის იდეა „გეორგიევსკის ტრაქტატის“ პრინციპების რეანიმაციის შესახებ; არჩილ ჯორჯაძის „კავკასიის შეერთებული შტატების“ შექმნის პროექტი, ან ედუარდ შევარდნაძის „ნეიტრალური კავკასიის“ იდეა. მართალია ეს იდეები, ამჟამინდელი გეოპოლიტიკური რეალიების გათვალისწინებით, თითქოსდა განუხორციელებელია, მაგრამ სწორედ ამ იდეების თუნდაც სამომავლო პერსპექტივაში რეალიზაცია იქნება დამოუკიდებელი დემოკრატიული საქართველოს სტაბილური განვითარებისა და წინსვლის უპირობო გარანტია.

დღეისათვის კავკასიაში დაძაბული სიტუაციაა, არსებობს ეთნო-პოლიტიკური კონფლიქტები სხვადასხვა რეგიონში. დაძაბულობა შეინიშნება როგორც საქართველოში (სამაჩაბლო, აფხაზეთი, ჯავახეთი), ისე კავკასიის სხვა რეგიონებში. დაძაბულობა ხელს უშლის როგორც კონკრეტული სახელმწიფოების განვითარებას, ისე მის მეზობელ და მეგობარ სახელმწიფოებს შორის ურთიერთობების დამყარებას.

მთიანი ყარაბაღის კონფლიქტის არსებობა საფრთხეს უქმნის აღნიშნული რეგიონის ქვეყნების სტაბილურობას. საქართველო მიესალმება ამ კონფლიქტის მშვიდობიან გადაჭრას და საერთაშორისო თანამეგობრობის უფრო აქტიურ ჩაბმას სამშვიდობო პროცესში, რაც ხელს შეუწყობს რეგიონში უსაფრთხოების განმტკიცებას და თანამშრომლობის გაღრმავებას.

ყარაბაღის კონფლიქტის მოგვარება რამდენადაც სასურველი და აუცილებელია, იმდენად რთული და დროისმომცველია. ამასთან ნაკლებსავარაუდოა, რომ კონფლიქტის დარეგულირების შემთხვევაში აზერბაიჯანსა და სომხეთს შორის ისეთი მეგობრული კავშირ-ურთიერთობები განვითარდეს, რომ მათ უმოკლეს ვადებში მოახდინონ შეუქცევადი ეკონომიკური და პოლიტიკური ინტეგრაცია.

საქართველოს საგარეო პოლიტიკა მუდამ კავკასიურ სახელმწიფოებთან თანამშრომლობისა და კავკასიელთა ინტერესების მაქსიმალური დაახლოებისაკენ იქნება მიმართული. იგი მხარს დაუჭერს ამ მიზნისაკენ მიმართულ ყოველგვარ ინიციატივას, საიდანაც არ უნდა მოდიოდეს ის. ჩვენ დიდ მნიშვნელობას ვანიჭებთ ისეთ წამოწყებებს, როგორიცაა „მშვიდობიანი კავკასია“ და „კავკასიური საპარლამენტაშორისო ასამბლეა“.

მიგვაჩნია, რომ კავკასიაში უსაფრთხოებისა და მშვიდობის მყარ გარანტიებს ჰქმნის ის სამომავლო ეკონომიკური პერსპექტივები, რომლებიც კავკასიური სახელმწიფოების დამოუკიდებლობამ მოიტანა, რაც ცალკეული კავკასიური სახელმწიფოების ეკონომიკური განვითარების საშუალებას იძლევა.

სამხრეთ კავკასიის რეგიონში გადაუჭრელი ეთნოპოლიტიკური კონფლიქტები უმწვავესი ხასიათისაა. კონფლიქტთა გადაწყვეტის საკითხი უმნიშვნელოვანეს დატვირთვას იძენს ამ რეგიონის სახელმწიფოთა საგარეო პოლიტიკაში.

გელა ცაავა

№ 83. ოთხშაბათი, 2 მაისი, 2007 წელი.

ᲓᲦᲔᲕᲐᲜᲓᲔᲚᲝᲑᲐ

ახლა იმის დრო დადგა, რომ მონაწილეებმა თავიანთ პედაგოგებთან ერთად გააანალიზონ და განსაჯონ კონკურსის შედეგები, ვინ როგორ წარმოაჩინა საკუთარი შესაძლებლობები

მოვლენის შემდეგ

ჯონ ლოტონი: ვგრძნობ მძლავრ ქართულ მუსიკალურ ტრადიციას

მინელდა საკონცერტო ვნებათაღელვა და აჟიოტაჟი. კონსერვატორიის დიდი და მცირე დარბაზების სცენა დატოვეს კონკურსანტებმა და ჩვეული ცხოვრების რიტმს დაუბრუნდნენ. ახლა იმის დრო დადგა, რომ მონაწილეებმა თავიანთ პედაგოგებთან ერთად გააანალიზონ და განსაჯონ კონკურსის შედეგები, ვინ როგორ წარმოაჩინა საკუთარი შესაძლებლობები, პროფესიული თვითანალიზი გამარჯვებულსაც ეგების და, მით უფრო, დამარცხებულსაც, თუმცა, როგორც ამბობენ, კონკურსში დამარცხებული არავინ არის, რამეთუ, მონაწილეობაც წარმატებააო.

რით იყო გამორჩეული საქართველოს მუსიკოს-შემსრულებელთა წლევანდელი კონკურსი, როგორია თაობა, რომელიც XXI საუკუნის ხელოვნებას ჰქმნის? წინა კონკურსების მსგავსად, წლევანდელიც ხომ, ალბათ, ბევრ მუსიკოსს გაუხსნის გზას საერთაშორისო აღიარებისკენ.

— კონკურსმა კიდევ ერთხელ ცხადჰყო ახალგაზრდების ნიჭიერება და პოტენციალი. წლევანდელ პაექრობას გამოარჩევდა სიმებიან საკრავთა ბრწყინვალება, როგორც კონკურსანტებში, ისე კონკურსგარეშე მონაწილეთა შორის. ოთხ სპეციალობას შორის სწორედ სიმებიანი საკრავები იყო ამჯერად პრიორიტეტი, რაც იმას ნიშნავს, რომ თაობების ინტერესი მნიშვნელოვნად გაიზარდა ამ მიმართულებით, რის ნაკლებობასაც წინა წლებში განვიცდიდით,— აღნიშნა მუსიკალური კონკურსების ფონდის დირექტორმა და კონკურსის სამხატვრო ხელმძღვანელმა **მანანა დოიჯაშვილმა.**

ეს აზრი განამტკიცა სიმებიან საკრავთა ჟიურის თავმჯდომარემ, ცნობილმა მევიოლინემ **მარინე იაშვილმაც:** „ძალიან გახარებული ვარ, იმით, რომ ამ სპეციალობაზე დიდი წინსვლა იყო, ეს ძველთაძველი პროფესიაა და ვისურვებდი, რომ ამ ერთი ეტაპის დასრულების შემდგომ მას ისევ წინსვლა მოჰყოლოდეს“.

საპირისპირო აზრი ჰქონდათ ჩასაბერ საკრავთა სპეციალობის ჟიურის წევრებს. მათი აზრით, წელს ამ სფეროში საერთო დონე ჩამორჩებოდა წინას, როგორც ჩანს, ეს იყო იმის მიზეზი, რომ პირველი პრემია ამ სპეციალობაში არ გაიცა, თუმცა უდავო ნიჭიერებით გამორჩეული შემსრულებლებიც იყვნენ. ჟიურის თავმჯდომარემ, ამერიკელმა მუსიკოსმა ჯონ ლოტონმა, რომელიც მსოფლიოს არაერთი კონკურსის ჟიურში უმუშავია, ჩვენდა სასიამოვნოდ, ასე განასხვავა ქართველი და უცხოელი შემსრულებლები: **„ყველა ქვეყანას აქვს განსხვავებული საშემსრულებლო ტრადიცია. ის, თუ როგორ უკრავენ ქართველი კონკურსანტები, ნამდვილად წარმოაჩენს მათ ქართულ წარმომავლობას. კონკრეტულად, ეს ვლინდება მუსიკალურ ბგერასთან დამოკიდებულებაში, ემოციურობაში, საშემსრულებლო ტემპერამენტში. მე ვცხოვრობ ბრაზილიაში, რომლის მუსიკალური ტრადიციები უფრო მეტად დაკავშირებულია აფრიკულ კულტურასთან, საქართველოში კი რუსულ სკოლასთან დიდ სიახლოვესთან ერთად ვგრძნობ მძლავრ ქართულ ეროვნულ მუსიკალურ ტრადიციას, რომელიც მომდინარეობს ხალხური სიმღერის ძირებიდან“.**

ტრადიციულად კონკურსზე განსაკუთრებულ ინტერესს იწვევდა პიანისტების გამოსვლა, რომელთა შესრულებას მაღალი დონე გამოარჩევდა. პროფესორმა ალექსანდრე გარბერმა რეპერტუარის სიფრთხილით შერჩევაზე გაამახვილა ყურადღება. კმაყოფილება გამოხატა ჟიურის თავმჯდომარემ, ფრანგმა მუსიკოსმა მარიან რიბიცკიმ. ამ სპეციალობაში გამარჯვებულ ვახტანგ ჟორდანიასეულ მოცარტის სონატის ინტერპრეტაციას მან გენიალური უწოდა, ლისტის „ესპანური რაფსოდიის“ შესახებ კი აღნიშნა: „ამ ნაწარმოებში ძალიან ცოტა მუსიკაა, ვახტანგ ჟორდანიამ კი შექმნა და მთელი ნაწარმოები მუსიკალურად ააჟღერა“.

ოდნავ დაბალი დონე აღინიშნა სოლო სიმღერის სპეციალობაში, რაც ნაწილობრივ იმით იყო გამოწვეული, რომ კონკურსში ბევრმა ნიჭიერმა ახალგაზრდამ არ მიიღო მონაწილეობა. განაცხადი 39 ვოკალისტმა წარმოადგინა, მიზეზთა გამო კი მხოლოდ 24-მა მიიღო მონაწილეობა.

ჟიურის წევრების, იტალიაში მოღვაწე მომღერლების **მაია ჩიხრაძისა** და **ალა სიმონიშვილის** აზრით, ხმები, როგორც ყოველთვის, საინტერესო იყო, ოლონდ შესრულებაში ნაკლებად იგრძნობოდა სტილური მიდგომა. სერიოზულ ყურადღებას იმსახურებს დიქცია. ჟიურის თავმჯდომარის **ვაჟა ჩაჩავას** აზრით კი, მონაწილენი ქართულად მღერიან და მაინც ვერ გაიგებ, რა ენაზეა ნაწარმოები. მან ახალგაზრდებს ურჩია დაოსტატებაზე, ტექნიკის დახვეწაზე, შინაგან საშემსრულებლო კულტურაზე გაამახვილონ ყურადღება.

არაერთი დაუვიწყარი წუთი აჩუქეს მსმენელებს პატარა მუსიკოსებმა — კონკურსგარეშე მონაწილეებმა. მათი უმრავლესობა სცენაზე თავს საკმაოდ გაბედულად და კომფორტულად გრძნობდა. მათგან საუკეთესოებმა ლაურეატთა გალაკონცერტში მიიღეს მონაწილეობა.

წარმოგიდგენთ ჟიურის რჩეულებს: საფორტეპიანო სპეციალობაში ადგილები ასე განაწილდა: პირველი პრემია — **ვახტანგ ჟორდანიას,** მეორე პრემია — **ანა ღლიღვაშვილს,** მესამე პრემია — **ალექსანდრე ვასაძეს.** სიმებიან საკრავთა სპეციალობაში გამარჯვებული გახდა **ქეთევან როინიშვილი,** მეორე პრემია წილად ხვდა **მარიამ მაღრაძეს,** მესამე კი **გივი ნასარიძეს.** სოლო სიმღერის სპეციალობაში იმარჯვეს **მარიკა გულორდავამ** (I პრემიაძ, **ანიტა რაჭველიშვილმა** და **მარიკა მაჩიტიძემ** (შესაბამისად II და III პრემიებიძ, ჩასაბერ საკრავთა სპეციალობაში **გიორგი შამანაურს** II პრემია ერგო, ხოლო **ირაკლი ევსტაფიშვილს** III პრემია. საუკეთესო კონცერტმაისტერად დასახელდნენ **ინგა ლობჟანიძე, ნათია აზარაშვილი, მარინა მეტრეველი.** მონაწილეებს გადაეცათ აგრეთვე საგანგებოდ დაწესებული უამრავი პრიზი.

საქართველოს მუსიკოს-შემსრულებელთა IV კონკურსი საზეიმოდ დაიხურა გალაკონცერტით, რომლის მონაწილეებს მსმენელმა გულწრფელი ემოციები და თაიგულები შეაგება.

რუსუდან მუხიგულაშვილი

სურათებზე: საქართველოს მუსიკოს-შემსრულებელთა კონკურსის გამარჯვებულნი: ვახტანგ ჟორდანია, ქეთევან როინიშვილი და მარიკა გულორდავა.

ინფორმაცია

იწყება ანაბრების დაბრუნების პროგრამა

„ხალხის პარტია“ გაყინული ანაბრების დაბრუნების პროგრამას იწყებს. ამის შესახებ გუშინ გამართულ პრესკონფერენციაზე პარტიის ლიდერმა კობა დავითაშვილმა განაცხადა.

მისივე თქმით, პარტიის წარმომადგენლები ყველა ოჯახში მივლენ და მოქალაქეებს პარტიის გაზეთთან ერთად მეანაბრის ანკეტას დაუტოვებენ. შევსებული ანკეტების მიხედვით „ხალხის პარტია“ გაარკვევს, თუ რამდენად აქტიურად არის დაინტერესებული მოქალაქე საკუთარი გაყინული ანაბარის დასაბრუნებლად.

დავითაშვილის განცხადებით, „რაც მეტი მოქალაქე ჩაერთვება ამ პროცესში, მით მეტ შედეგს გამოიღებს მათი ბრძოლა“.

პარტიის ლიდერის თქმით, 2008 წლის შემოდგომაზე, საპრეზიდენტო არჩევნების დროს გაყინული ანაბრების დაბრუნების პროგრამა აქტუალური გახდება და აიძულებენ ხელისუფლებას, განახორციელოს იგი. წინააღმდეგ შემთხვევაში, როგორც დავითაშვილი ამბობს, ამ პროგრამას ახალი ხელისუფლება განახორციელებს.

ხეტყის აქციები გაიყიდა

გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროში გუშინ ტყითსარგებლობისთვის ხეტყის დამზადების სპეციალური, 20-წლიანი ლიცენზიის გაცემის მიზნით აუქციონი გაიმართა.

ახალციხის სატყეო უბანზე ხეტყის დამზადების სპეციალური ლიცენზია 2 693 760 ლარად ქართულ-ბელგიური კომპანიის წარმომადგენელმა ემილ რეინირსმა მოიპოვა.

წალენჯიხისა და ჩხოროწყუს უბნებზე ხეტყის დამზადების სპეციალური ლიცენზია ქართულ-ჩინურმა კომპანიამ მიიღო. ლიცენზიაში კომპანია 2 985 659 ლარს გადაიხდის.

ყვარლის სატყეო უბანზე ხეტყის დამზადების სპეციალური ლიცენზია ქართულ-იტალიურმა კომპანიამ მოიპოვა, რომელშიც ის 2 085 677 ლარს გადაიხდის.

ტყითსარგებლობისთვის ხეტყის დამზადების სპეციალური ლიცენზიების აუქციონის შედეგად სახელმწიფო ბიუჯეტში 7 765 096 ლარი შევა.

როგორც გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს ლიცენზიებისა და ნებართვების დეპარტამენტის უფროსმა გიორგი ცხაკაიამ განაცხადა, ლიცენზიით გათვალისწინებული სამუშაოების შესასრულებლად ლიცენზიის მფლობელი კომპანია ვალდებულია, დაასაქმოს ადგილობრივი მოსახლეობა, არანაკლებ 90%-ის ოდენობით.

ასევე, სამასალე ხეტყის პირველადი გადამუშავება უნდა განხორციელდეს საქართველოს ტერიტორიაზე.

სატყეო დეპარტამენტის უფროსის ზვიად ჭეიშვილის თქმით, გარემოს დაცვის სამინისტრო ყოველწლიურად გააკონტროლებს ლიცენზიის პირობების შესრულებას, დარღვევების აღმოჩენის შემთხვევაში კი მოხდება კომპანიის დაჯარიმება ან ლიცენზიის ჩამორთმევა.

ბათიაშვილის საქმით საერთაშორისო ორგანიზაციები დაინტერესდნენ

ადამიანის უფლებათა დამცველი საერთაშორისო ორგანიზაცია „ემნისტი ინტერნეიშენალი“ „წინ საქართველოს“ ლიდერის ირაკლი ბათიაშვილის სასამართლო პროცესის მონიტორინგს განახორციელებს.

როგორც განსასჯელ ბათიაშვილის ადვოკატმა გელა ნიკოლაიშვილმა განაცხადა, ორგანიზაციის ლონდონის ოფისიდან წარმომადგენლები ანა სანდრეს-პლასმანი და ანდრეას ტრასერი საქართველოში 5 მაისს ჩამოვლენ.

— ისინი 15 მაისამდე დარჩებიან საქართველოში და ამ პერიოდში ბათიაშვილის სასამართლო პროცესს დაესწრებიან,— აღნიშნა გელა ნიკოლაიშვილმა.

მისი განმარტებით, ბათიაშვილის საქმე საერთაშორისო ორგანიზაციების ყურადღების ცენტრშია და არაერთმა მათგანმა თავის ანგარიშებში ბათიაშვილს პოლიტიკური და უკანონო პატიმარი უწოდა.

ნიკოლაიშვილის თქმით, მას ანა სანდრეს-პლასმანი ცოტა ხნის წინათ დაუკავშირდა და ჰკითხა, შესაძლებელი იქნება თუ არა მათი დასწრება ბათიაშვილის პროცესზე. გარდა ამისა, „ემნისტი ინტერნეიშენალი“ საქართველოში სხვა გახმაურებული პროცესებითაც დაინტერესდება.

მოსამართლეებს ხელფასი გაეზრდებათ

საერთო სასამართლოების მოსამართლეებს ყოველთვიური ხელფასი, შესაძლოა, 100 ლარით გაეზარდოთ.

მოსამართლეებისთვის ყოველთვიური თანამდებობრივი სარგოს გაზრდას „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა შრომის ანაზღაურების შესახებ“ კანონში ცვლილებებისა და დამატების პროექტი ითვალისწინებს, რომელიც პარლამენტში პრეზიდენტის ინიციატივით შევიდა.

როგორც პრეზიდენტის საპარლამენტო მდივნის მოადგილე ზურაბ დეკანოიძემ განმარტა, კანონპროექტში ასევე გათვალისწინებულია რაიონული სასამართლოს კოლეგიის თავმჯდომარის შრომის ანაზღაურებაც.

ინტერპრესნიუსისა და ჯი-ეიჩ-ენი-ს მიხედვით

№ 83. ოთხშაბათი, 2 მაისი, 2007 წელი.

სპორტი

● „ვფიქრობ, რომ უნდა გავაგრძელოთ კონტინენტების როტაცია, ხოლო მათი რიცხვი ოთხამდე შევამციროთ – ერთიანი ამერიკა, ევროპა, აზია და აფრიკა. მაშასადამე, 2018 წლის ჩემპიონატი ერთ-ერთ აზიურ ქვეყანაში უნდა გაიმართოს“

ფეხბურთი

აქეთური, იქეთური

გუშინ საქართველოს სტადიონებზე გაიმართა დავით ყიფიანის სახელობის „ყაზბეგის“ ეროვნული თასის გათამაშების საპასუხო ნახევარფინალური შეხვედრები. გაუწყებთ მათ შედეგებს:

„სიონი“ – „ამერი“ 4:1 დ.დ. (0:3ძ,

„ბათუმი“ – „ზესტაფონი“ 0:1 (0:4ძ.

ამრიგად, 26 მაისს პრესტიჟულ ჯილდოს, შარშანდელივით, თბილისის „ამერი“ და „ზესტაფონი“ გაითამაშებენ. აღსანიშნავია, რომ ყვირილასპირელები ფინალში ზედიზედ მესამედ გავიდნენ, თუმცა საწადელს აქამდე ერთხელაც ვერ მიაღწიეს.

* * *

საქართველოს 17 წლამდე ასაკის ჭაბუკთა ნაკრებმა მეოთხე ადგილი დაიკავა წარმომადგენლობით საერთაშორისო ტურნირზე, რომელსაც ამ დღეებში ევროპის რამდენიმე ქვეყანა ერთდროულად მასპინძლობდა.

ქვეჯგუფში ჰერბერტ ცანკერის შეგირდებმა სლოვენიელ და რეგიონ ნოვა გორცას გუნდის თანატოლებთან გამარჯვებების შემდეგ იტალიელებთან წააგეს მატჩი, რითაც მეორე ადგილი დაიკავეს.

ნახევარფინალში ჩვენი თანამემამულენი პენალტების სერიაში სერბებთან დამარცხდნენ – 3:5 (ძირითადი დრო – 1:1ძ, რამაც მათ ფსიქოლოგიაზე, ეტყობა, დამთრგუნველად იმოქმედა.

სხვაგვარად ძნელია შეაფასო ის ფიასკო, რომელიც ყმაწვილმა „ჯვაროსნებმა“ მესამე ადგილისთვის გამართულ შეხვედრაში ხორვატებთან განიცადეს – 1:5.

თაობა

„ოქროს დებიუტი“

გიორგი ოქუაშვილი თბილისის 53-ე საჯარო სკოლის პირველი კლასის მოსწავლეა.

დაიბადა 2000 წლის 22 ნოემბერს.

სიმაღლე – 122 სმ.

წონა – 25 კგ.

კარატეში ვარჯიში შარშან დაიწყო IV დანის მფლობელ თამაზ გორელაშვილის ხელმძღვანელობით. ნოემბერში სპორტკლუბ „ვარკეთილის“ ღია პირველობაზე I ადგილი დაიკავა.

ამას წინათ გიორგიმ კარატისტთა საქართველოს ეროვნულ ჩემპიონატზე ექვსწლიანთა შორის ყველას აჯობა და პირველი ოქროს მედალი დაიმსახურა.

ფიფა

2018 წლის მსოფლიო ჩემპიონატი – აზიაში

მსოფლიო ფეხბურთის შტაბის – ფიფას თავკაცის ზეპ ბლატერის სურვილია 2018 წლის მსოფლიო ჩემპიონატის აზიაში და არა ამერიკაში ან ევროპაში, გამართვა.

შეგახსენებთ, რომ 2014 წლის მსოფლიო საფეხბურთო ფორუმს სამხრეთ ამერიკამ, ალბათ ბრაზილიამ, უნდა უმასპინძლოს. კონტინენტების როტაციის თანახმად კი, რასაც ფიფა ახორციელებს, 2018 წლის ჩემპიონატი ჩრდილო ამერიკას უნდა მიელო.

როგორც ბლატერმა განაცხადა, მისი გაგებით ჩრდილო და სამხრეთ ამერიკა ერთი კონტინენტია და სწორედ ამიტომ მორიგი მსოფლიო ჩემპიონატის მასპინძლობის უფლება აზიაზე უნდა გადავიდეს. „ვფიქრობ, რომ უნდა გავაგრძელოთ კონტინენტების როტაცია, ხოლო მათი რიცხვი ოთხამდე შევამციროთ – ერთიანი ამერიკა, ევროპა, აზია და აფრიკა. მაშასადამე, 2018 წლის ჩემპიონატი ერთ-ერთ აზიურ ქვეყანაში უნდა გაიმართოს“.

ამასთან, როგორც ცნობილი გახდა, 2010 წლის მსოფლიო ჩემპიონატი, შესაძლოა, აფრიკაში აღარ გაიმართოს, ამიტომ მის მომავალ მასპინძლად ინგლისს მიიჩნევენ.

მოკლედ

ცხენოსნობა

თბილისის იპოდრომზე დაბრკოლებათა გადალახვაში თბილისის ღია პირველობა გაიმართა და დედაქალაქის თასი გათამაშდა. მთავარი პრიზი შალვა გაჩეჩილაძემ (ცხენი „ასპარეზი“ძ მოიპოვა. მეორე ადგილზე გავიდა რონინ მარგიანი, მესამე იყო ივანე ნორაკიძე.

ჭაბუკთა ტურნირში პირველი და მეორე ადგილები გიორგი თოხაძემ დაიკავა. მან ორი ცხენით იასპარეზა. მესამე ადგილი ირაკლი კასრაძეს ხვდა.

საქართველოს ნაკრები 9 მაისს ბაქოში „კასპიის თასის“ გათამაშებაში ჩაებმება.

მხატვრული ტანვარჯიში

სამი ქართველი მხატვრული ტანმოვარჯიშე გამოდიოდა პორტუგალიის ქალაქ პორტიმაოში მსოფლიო თასის გათამაშების მორიგ ეტაპზე. 73 მონაწილეს შორის 59.679 ქულით მეოცე ადგილი ერგო თათია დონაძეს. ქეთევან ხატიაშვილი და ელენე გავარდაშვილი, შესაბამისად, 31-ე და 56-ე ადგილებს დასჯერდნენ.

სიტუაცია

იტარ-ტასი ცრუობს

მოგეხსენებათ, რომ სომხეთისა და აზერბაიჯანის ეროვნული ნაკრებები „ევრო-2008“-ის შესარჩევ რაუნდში ერთ ჯგუფში თამაშობენ. 8 და 12 სექტემბერს „ტკბილი მეზობლები“, კალენდრის შესაბამისად, ერევანსა და ბაქოში უნდა შეხვდნენ ერთმანეთს, თუმცა აზერბაიჯანელები მატჩის ნეიტრალურ ქვეყანაში გამართვას ითხოვენ. ჯერჯერობით საკითხი ვერც მხარეთა შორის მოლაპარაკებებსა და ვერც უეფას საგანგებო თათბირზე გადაწყდა.

ამ დროს იტარ-ტასი ავრცელებს ინფორმაციას, თითქოს შეურიგებელთა ბრძოლის მასპინძლობა საქართველოს ან უკრაინას სურდეთ. სლავებთან დაკავშირებით ამჯერად ვერაფერს მოგახსენებთ, სფფ-ს პოზიციას კი მისი ვიცე-პრეზიდენტი გოგი ქავთარაძე გაგაცნობთ. **„ოფიციალურად არც აზერბაიჯანისა და არც სომხეთის ფეხბურთის ფედერაციებისთვის ასეთი წინადადებით არ მიგვიმართავს. არც არაოფიციალურად გვისაუბრია და ჩვენთვის უცნობია, იტარ-ტასი ასეთ ინფორმაციას რის საფუძველზე აქვეყნებს“.**

რაც შეეხება უსაფრთხოების განსაკუთრებული ზომების დაცვასაც და თბილისის სტადიონზე შესაძლო არეულობის შემთხვევაში ქართული მხარის რაიმე ფორმით დასჯას, სფფ ერთ-ერთი მესვეური თვლის, რომ ეს არგუმენტი უსაფუძვლოა. „უეფას აღმასკომმა უნდა გადაწყვიტოს, მისცემენ თუ არა მაყურებელს შეხვედრაზე დასწრების უფლებას. თუმცა ეს იმ სხდომის შემდეგ გაირკვევა, რომელზეც საბოლოოდ გადაწყდება – მატჩებს მეტოქეები საკუთარ სტადიონებზე მოაწყობენ თუ ნეიტრალურ სახელმწიფოში. მანამდე უსაგნო საუბარი გამოგვივიდოდა, აზერბაიჯანისა და სომხეთისთვის ჩვენი დახმარება რომ შეგვეთავაზებინა. თუკი უეფა ნეიტრალურ მოედანს აირჩევს, მაშინ შეიძლება დაფიქრება“, – დასძინა გოგი ქავთარაძემ.

ორბიტაზე

სწორუპოვარი კაბაევა

მხატვრულ ტანვარჯიშში რუსეთის ქალთა ნაკრების ლიდერმა ალინა კაბაევამ პორტუგალიის ქალაქ პორტიმაოში მსოფლიო თასის მეორე ეტაპზე ერთხელ კიდევ დაამტკიცა თავისი ოსტატობა. მან ჯერ კიდევ შაბათს „ოქრო“ მოიპოვა მრავალჭიდში, სადაც მას ღირსეული მეტოქეობა მხოლოდ უკრაინელმა ანა

ბესონოვამ გაუწია. 2006 წლის ევროპის აბსოლუტური ჩემპიონი ვერა სესინა უგერგილოდ გამოვიდა რგოლით ვარჯიშზე, ხოლო 2005 წლის ხუთგზის მსოფლიო ჩემპიონს ოლგა კაპრანოვას ხელი მოეცარა გურზებით ვარჯიშში.

კვირას კი ცალკეულ ვარჯიშებში ალინამ იპირველა სახტუნაოთი და გურზებით ასპარეზობაში, „ვერცხლს“ დაეუფლა რგოლით, ხოლო „ბრინჯაოს“ – ბაბთით ვარჯიშში.

ამავე დროს რუსეთის ნაკრებიც, მსოფლიოს, ევროპისა და ოლიმპიური ჩემპიონის რანგში, საუკეთესო იყო მრავალჭიდშიც და ცალკეულ ვარჯიშებშიც. მეორე ადგილს ბულგარელები დაეუფლნენ, მესამეს კი – ბელორუსები.

რა ჯობს ქეიფს და ლხენასა?!

სულ მალე ინგლისის ნაკრების ფეხბურთელებს ლხინისა და დროსტარების დიდი საშუალება ექნებათ – ნაკრების ოთხი მოთამაშე ხომ ცოლს ირთავს. „ბერბიჭობას“ ამთავრებს ნაკრების ახლანდელი კაპიტანი ჯონ ტერი: „ჩელსის“ 26 წლის ფეხბურთელი ტონი პულიზე ქორწინდება. მეორე დღეს ბედნიერდებიან „ლივერპულის“ კაპიტანი სტივენ ჯერარდი, მაიკლ კარიკი და გარი ნევილი.

ფეხბურთელთა ასეთი მასობრივი ქორწინება იმით აიხსნება, რომ ამ დროისთვის თითქმის უკვე დამთავრდება ახლანდელი საფეხბურთო სეზონი, ხოლო ახალი სეზონის სამზადისის დაწყებამდე თაფლობის თვეებსაც დიდებულად გაატარებენ და გამოფხიზლებასაც მოასწრებენ.

№ 83. ოთხშაბათი, 2 მაისი, 2007 წელი.

● პროექტი, რომელიც ასამბლეამ შეიმუშავა, ბევრ სიკეთეს ჰპირდება რეგიონულ თეატრებს

სს თამბაქოს ფაბრიკა „ქართლის“ გაკოტრების მმართველი აცხადებს აუქციონს საწარმოს უძრავ-მოძრავ ქონებაზე. მათ შორის ქ. თბილისი, ენუქიძის 9-ში მდებარე სასაწყობო შენობებზე. აუქციონი გაიმართება 2007 წლის 10 მაისს 15 სთ-ზე, მის. ქ. თბილისი, ენუქიძის 9. გაკოტრების მმართველი ზვიად გადელია. ტ. 20-40-43.

სს თამბაქოს ფაბრიკა „ქართლის“ ბალანსზე რიცხული ქონების (აქტივების) ჩამონათვალი

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	2	3	4	5	6
1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
5	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
6	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
7	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
8	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
9	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
10	[illegible]	[illegible]	[illegible]	-	
11	[illegible]	[illegible]	[illegible]	-	
12	[illegible]	[illegible]	[illegible]	-	
13	[illegible]	[illegible]	[illegible]	-	
14	[illegible]	[illegible]	[illegible]	-	
15	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
16	[illegible]	[illegible]	[illegible]	-	
17	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
18	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
19	[illegible]	[illegible]	[illegible]	-	
20	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
21	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
22	[illegible]	[illegible]	[illegible]	-	
23	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
24	[illegible]	[illegible]	[illegible]	-	
25	[illegible]	[illegible]	[illegible]	-	
26	[illegible]	[illegible]	[illegible]	-	
27	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
28	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
29	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
30	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
31	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
32	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
33	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
34	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
35	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
36	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
37	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
38	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
39	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
40	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
41	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
42	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
43	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
44	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
45	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
46	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
47	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
48	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
49	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
50	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
51	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
52	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
53	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
54	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
55	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
56	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
57	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
58	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
59	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
60	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
61	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
62	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
63	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
64	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
65	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
66	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
67	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
68	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
69	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
70	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
71	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
72	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
73	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
74	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
75	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
76	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
77	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
78	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
79	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
80	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
81	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
82	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
83	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
84	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
85	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
86	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
87	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
88	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
89	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
90	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
91	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
92	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
93	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
94	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
95	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
96	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
97	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
98	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
99	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
100	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
101	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
102	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
103	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
104	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
105	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
106	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
107	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
108	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
109	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
110	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
111	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
112	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
113	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
114	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
115	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
116	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
117	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
118	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
119	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
120	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
121	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
122	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
123	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
124	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
125	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
126	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
127	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
128	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
129	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
130	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
131	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
132	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
133	[illegible]		[illegible]	[illegible]	
134	[illegible]		[illegible]	[illegible]	
135	[illegible]		[illegible]	[illegible]	
136	[illegible]		[illegible]	[illegible]	
137	[illegible]		-	[illegible]	
138	[illegible]		-	[illegible]	
139	[illegible]		-	[illegible]	
140	[illegible]		-	[illegible]	
141	[illegible]		-	[illegible]	
142	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	

კომისიის თავმჯდომარე: გენ. დირექტორი ი. ბერაძე,
წევრები: მთ. ბუღალტერი რ. ნაცვლიშვილი,
მოლარე მ. ადუაშვილი,
საწყობის გამგე ზ. მხეიძე

◎ ჰოპლა, ჩვენ ვცოცხლობთ!

თანადგომა გადაგვარჩენს

თეატრის მმართველთა დიდი თათბირი გორში

რაზე უნდა ესაუბრათ ფიროსმანსა და მის მეგობარ მხატვრებს „იმ დიდ, საერთო სახლში“ ჩაის სმის დროს? რა თქმა უნდა, მხატვრობაზე, მხატვრებზე, ხელოვნებაზე, მის დანიშნულებაზე, იმაზეც, თუ როგორ დაალწიოს თავი ხელოვანმა — მხატვარი იქნება თუ სცენის მოღვაწე, სიმღერისა თუ ლექსის მწერალი — გაჭირვებულ ყოფას, მუდმივად ლუკმა პურზე ფიქრს.

კარგია, რომ ამაღლებული მისია აკისრია ხელოვნებას — სიხარული მოჰგვაროს ადამიანებს, მაგრამ როცა თავად ხელოვნებას არ უხარია, რა ილონოს, როგორ ისაუბროს მან, ვთქვათ, სცენიდან სიხარულზე, ბედნიერებაზე, სიყვარულზე?

საქართველოს თეატრები დღეს რომ ყოფაშია, მტრისას. ბევრი მათგანი ლამის დახურვის პირასაა მისული — მძლე და გალეული ბიუჯეტი საარსებოდაც არ ჰყოფნით. ის, რომ გორის, ბათუმის და კიდევ ორიოდ სხვა თეატრი ბედს არ უჩივის, ეს, რა თქმა უნდა, ამინდს ვერ ქმნის. დადგება შემოდგომა და ვიდრე გაზაფხულამდე თეატრში შემოქმედებითი მუშაობა ჩაშლილია — ბოლოს როდის თბებოდა თეატრი, აღარც ახსოვთ.

ასეთ ყოფაში ჩაცვენილებმა როგორ ვუშველოთ ერთმანეთს? როგორ და, როგორც პოეტმა ბრძანა, „მხარი მხარს, გული — გულს“. და აი, გიორგი ერისთავის სახელობის გორის სახელმწიფო აკადემიური თეატრის კოლექტივმა და მისმა უნარიანმა წინამძღოლმა რამაზ იოსელიანმა ქვეყნის სახელმწიფო თეატრების ხელმძღვანელებს შესთავაზეს იდეა — შეკრებილიყვნენ გორში (ქალაქში, სადაც ქართული პროფესიული თეატრის აკვანი დაირწა) და ემსჯელათ იმ პრობლემებზე, რომელთა მოგვარებაც დღეს ცალ-ცალკე ყველას უჭირს, ერთად დაესახათ შემოქმედებითი თუ ეკონომიკური სიძნელეებიდან თავის დაღწევის გზები.

იდეა რეგიონების თეატრებში მოიწონეს და წინა კვირას გორის სახელმწიფო თეატრში ქვეყნის თეატრალური ელიტა შეიკრიბა. არ ჩანდა მხოლოდ ერთი უწყება — კულტურის სამინისტრო, ვისაც სპეციალური მოსაწვევი ბარათი აახლეს თეატრალურ მოღვაწეთა მომავალი სამუშაო შეხვედრის შესახებ. ფაქტი გულდასაწყვეტი იყო, მაგრამ არა იმდენად თვალში საცემი, რომ სამინისტროს მაღალჩინოსანთა ჩამოუსვლელობით რაიმე დააკლდა ღონისძიებას. თეატრის მმართველთა შეხვედრაზე, რომელმაც რეგიონული თეატრების ასამბლეა დააფუძნა, გაიმართა გულღია, საქმიანი საუბრები ქართული თეატრის დღევანდელ მდგომარეობაზე. ითქვა, რომ რეგიონული თეატრების ასამბლეა პოლიტიკას, საერთოდ, არ გაეკარება, საუბედუროდ თუ საბედნიეროდ, საქართველოში დღეს იმდენი პოლიტიკოსია, ბარე ხუთი სახელმწიფოს პარლამენტიც დაკომპლექტდება და აღმასრულებელ ხელისუფლებასაც. ასამბლეამ უნდა იზრუნოს თეატრალური კოლექტივების შემოქმედებითი დონის ამაღლებისათვის ეკონომიკური და ტექნიკური ურთიერთდახმარების ფორმების სრულყოფისთვის. ამ კუთხით შეხვედრაზე საინტერესო წინადადებები დააყენეს ცხინვალის, ქუთაისის, ბათუმის, ზუგდიდის, გორის თეატრების მმართველებმა ზაზა თედიაშვილმა, გიორგი სიხარულიძემ, ზაზა ხალვაშმა, ირაკლი გოგიამ, რამაზ იოსელიანმა და სხვებმა.

პროექტი, რომელიც ასამბლეამ შეიმუშავა, ბევრ სიკეთეს ჰპირდება რეგიონულ თეატრებს. მოეწყობა სპექტაკლების გაცვლა, თეატრები ერთმანეთს ტექნიკური პერსონალით — მხატვარი-ბუტაფორებით, დურგლებით, გარდერობით უსასყიდლოდ მიეხმარებიან ერთმანეთს, აღარაფერს ვამბობთ რეჟისორებზე, მსახიობებზე, რომელთაც რეგიონის თეატრები თავისთან მიიწვევენ. იმის გამო, რომ რეგიონებში ადგილობრივი მწერლები ნაკლებად მუშაობენ დრამატურგიაში, ასამბლეა ახალგაზრდა ნიჭიერი დრამატურგების წარმოჩენისთვისაც იზრუნებს — ჩატარდება შემოქმედებითი კონკურსები და გამარჯვებულ პიესებს თეატრები თავიანთ რეპერტუარში შეიტანენ. ასევე საინტერესოდ მიიჩნიეს შეხვედრის მონაწილეებმა თეატრალური ფესტივალების ჩატარების იდეა. ერთიანი თეატრის დღის დაწესება კი საშუალებას მისცემს შემოქმედებით კოლექტივებს, ეწვივნონ ერთმანეთს და ადგილობრივ მაყურებელს თავიანთი საუკეთესო სპექტაკლები გააცნონ. საინტერესოდ ესახებათ ასამბლეის წევრებს რეგიონული თეატრალური ჟურნალის გამოცემა, ერთობლივი საიტი კი ნებისმიერი თეატრის შესახებ სრული ინფორმაციის შეუფერხებლად მიღებას გვპირდება.

სტუმრები კმაყოფილი დარჩნენ გორის სახელმწიფო თეატრის საქმიანობის გაცნობით. შარშან, თავისი არსებობის 141-ე სეზონში კოლექტივმა რამდენიმე საინტერესო დადგმა განახორციელა. მაყურებელმა ნახა რ. ერისთავის „ჯერ დაიხოცნენ, მერე იქორწინეს“, რ. კლდიაშვილის „იადონას თეატრის“ რამდენიმე ვარიანტი, შ.შამანაძის „ღია შუშაბანდი“, სტანისლავ ნუშიჩის „ფილოსოფიის დოქტორი“, გ. ნახუცრიშვილის „ჭინჭრაქა“, ჟან-ჟაკ ბინიკერის და მორის დაზეგის „ინსტინქტი“, თომას ბრანდონის „ჩარლის დეიდა“ და სხვ. ასეთი მრავალფეროვანი რეპერტუარის შექმნა, უბრალოდ, შეუძლებელი იქნებოდა, რომ არა შიდა ქართლის სამხარეო ადმინისტრაციის მუდმივი ყურადღება და მხარდაჭერა თეატრის შემოქმედებითი და ყოფილი პრობლემატიკისადმი. ჯერ მარტო ის, რომ თეატრი თბება, რის წყალობითაც სპექტაკლები ზამთარშიც ანშლაგით მიდის, უკვე ბევრ რამეზე მეტყველებს. მაღალი ხელფასები კი მაღალი შემოქმედებითი მუშაობისთვის განაწყობს თეატრალურ დასს. თათბირის მონაწილეთა კიდევ ერთი გაოცება იმან გამოიწვია, რომ თურმე მხარის ხელმძღვანელები ხშირად დადიან სპექტაკლებზე. „ჩვენმა გუბერნატორმა არც კი იცის, ჩვენი თეატრი ქალაქის რომელ უბანში მდებარეობსო“, — სინანულით თქვა თათბირის ერთმა მონაწილემ.

ასამბლეის დამფუძნებლებმა მიიღეს წესდება, რომელიც ორიენტირი გახდება რეგიონული თეატრების მომავალი საქმიანობისთვის, იმ საინტერესო შემოქმედებითი ნაოსნობისთვის, რომლის აფრებსაც მხოლოდ ახლა შლიან.

გურამ ვაშაკიძე,
„სრ“ საკ. კორ.

ხსოვნა

ლეილა ცანავა

მოულოდნელად გარდაიცვალა წყალთა მეურნეობის ინსტიტუტის ბუნებრივი კატასტროფების განყოფილების უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი, ეროზიულ-ღვარცოფული პრობლემების ერთ-ერთი ცნობილი სპეციალისტი, მეცნიერებს შორის აღიარებული კოლეგა, ტექნიკის მეცნიერებათა კანდიდატი ლეილა ივანეს ასული ცანავა.

წყალთა მეურნეობის ინსტიტუტში ქალბატონმა ლეილამ უნივერსიტეტის დამთავრებისთანავე დაიწყო მოღვაწეობა 1971 წელს. ასპირანტურის დამთავრების შემდეგ (1974-1977წ) იგი იცავს დისერტაციას ტექნიკის მეცნიერებათა კანდიდატის სამეცნიერო ხარისხის მოსაპოვებლად და აგრძელებს სამეცნიერო მოღვაწეობას ამავე ინსტიტუტში უფროსი მეცნიერი თანამშრომლის რანგში. მის მიერ 30 წელზე მეტი ხნის განმავლობაში თეორიული, ლაბორატორიული და საველე კვლევების შედეგად დამუშავებულ იქნა დიდი მოცულობის მასალა, რომელიც მნიშვნელოვან გამოყენებას ნახულობს სტიქიური მოვლენების პროგნოზირებისა და მათი წარმოქმნის შესაფასებლად. გარემოს დაცვის პრობლემებზე მომუშავე მეცნიერი სპეციალისტებისათვის მნიშვნელოვანი მონაპოვარი იყო მის მიერ მომზადებული და გამოცემული მონოგრაფია „კატასტროფული წყალდიდობები, წყალმოვარდნები და ღვარცოფული მოვლენები საქართველოში“. როგორც მაღალი რანგის სპეციალისტი, იგი აქტიურ მოღვაწეობას ეწეოდა ადგილობრივი და საერთაშორისო მნიშვნელობის ღონისძიებების მომზადებაში. წლების განმავლობაში იგი იყო იუნესკოს პროგრამის „ადამიანი და ბიოსფეროს“ საქართველოს ეროვნული კომიტეტის სწავლული მდივანი.

საქმისადმი ერთგულებით, თავმდაბლობით, მაღალი პასუხისმგებლობის გრძნობით, შრომისმოყვარეობით გამორჩეულს, მუდამ სითბოთი და სიყვარულით სავსეს, დამსახურებული ავტორიტეტი ჰქონდა მოპოვებული მის მშობლიურ კოლექტივსა და მის ფარგლებს გარეთ.

დღეს ყველა მწუხარებით ეთხოვება ქალბატონ ლეილას, ღმერთმა ნათელში ამყოფოს მისი ლამაზი სული.

წყალთა მეურნეობის ინსტიტუტის თანამშრომლები

გახსენება

გოგი ბუკია

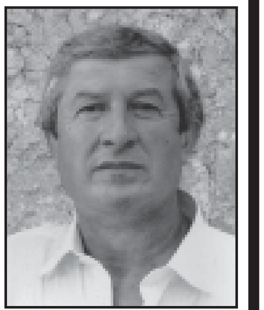

ორმოცი დღე გავიდა, რაც ჩვენს შორის აღარ არის გოგი (გაიოზ) ბუკია – ახალგაზრდა ნიჭიერი და პერსპექტიული ჟურნალისტი, დიდებულ ტრადიციულ ქართულ ოჯახში აღზრდილი, უაღრესად დახვეწილი გარეგნობის ჰარმონიული პიროვნება. იგი სულ რამდენიმე წელიწადი მოღვაწეობდა საქინფორმში – სამეგრელოს რეგიონში სპეციალური კორესპონდენტი გახლდათ, მაგრამ თავისი საკუთარი ადგილი დაიმკვიდრა ქვეყნის მთავარი საინფორმაციო სამსახურის ისტორიაში.

გოგის სახეზე სულ ნათელი ეფინა, ყველასადმი კეთილგანწყობილი იყო. ყოველ მის ინფორმაციას მისი ავტორის სწორედ ეს კეთილგანწყობა და სინათლე ამკობდა, მათში ნათლად იკვეთებოდა ამ ახალგაზრდა კაცის მაღალი მოქალაქეობრივი პასუხისმგებლობა. გოგიმ კარგად უწყოდა, რომ ჟურნალისტური მოღვაწეობა ძალიან მძიმე ტვირთია. მის სასახელოდ უნდა ითქვას, რომ ეს ტვირთი ღირსეულად ატარა. უფროსი კოლეგების რჩევასა და შენიშვნებს საგულდაგულოდ ითვალისწინებდა და ჩვენს თვალწინ გემოვნებიან პროფესიონალად ყალიბდებოდა. საქინფორმელებს ახარებდა გოგის წარმატებები, რადგან გვჯეროდა, რომ კიდევ ერთი კარგი თანამოკალმე ემატებოდა ამ სახელოვანი რედაქციის კოლექტივს.

ახლა გოგი ბუკია უკვე ზეციურ საქართველოშია. დასანანია, რომ ჩვენ ვერც კი მოვასწარით მოვფერებოდით მას, ორიოდე საქებარი სიტყვა გვეთქვა მისთვის. არადა, იგი ამას ნამდვილად იმსახურებდა. ვინ იფიქრებდა, რომ ასე უდროოდ შეწყდებოდა ძვირფასი მეგობრის გულისცემა.

საქინფორმელები არასდროს დაივიწყებენ ამ კეთილშობილ, ალალმართალ, თავმდაბალ ახალგაზრდას, რომელიც პირნათელი მიუვიდა თავის სახელოვან წინაპრებს. მსუბუქი იყოს შენთვის, ჩვენო ძვირფასო კოლეგა, ჩვენო საყვარელო გოგი, შენი მშობლიური ქართული მიწა, რომელიც ასე თავდავიწყებით გიყვარდა.

საქინფორმელები

მეუღლე ნინო, შვილები მარინა, მერაბი, ნელი, შვილიშვილები მარინა აბესაძე, თათო გაჩეჩილაძე, სიძეები ზაზა გაჩეჩილაძე, ანდრო აბაშიძე, დისწულები გოჩა ყაველაშვილი, თამარ, ლექსო, პეტრე გუმბერიძეები, ბიძაშვილები, მამიდაშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ოთარ აბესაძე

პანაშვიდი 1, 2 V, 17 სთ. დაკრძალვა 3 V, 15 ს.

ამირან გამყრელიძე და მარინე კვეზერელი-კოპაძე ოჯახით ღრმა მწუხარებით იუწყებიან ძვირფასი მასწავლებლისა და ღირსეული მამულიშვილის, პროფესორ

არჩილ ასათიანის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

იოველ ქუთათელაძის ფარმაკოქიმიის ინსტიტუტი ღრმა მწუხარებით იუწყება ინსტიტუტის ყოფილი დირექტორის, აკადემიკოს ვლადიმერ ასათიანის ღირსეული შვილის, საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის წევრ-კორესპონდენტის

არჩილ ასათიანის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

ზაურ გამსახურდია ოჯახით ღრმა მწუხარებით იუწყება ბრწყინვალე პიროვნების, უფროსი მეგობრის, ბატონ

არჩილ ასათიანის

გარდაცვალებას და თანაგრძნობას უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

ეთერ ქემერტელიძე ღრმა მწუხარებით იუწყება თვალსაჩინო მეცნიერის და საზოგადო მოღვაწის, უკეთილშობილესი პიროვნების, საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის წევრ-კორესპონდენტის

არჩილ ასათიანის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

საქართველოს მეან-გინეკოლოგთა და პერინატოლოგთა ასოციაცია, სს აკ. ჩაჩავას სახელობის პერინატალური მედიცინისა და მეანობა-გინეკოლოგიის სამეცნიერო კვლევითი ინსტიტუტის თანამშრომლები ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა ცნობილი ქართველი მეცნიერი, საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, მეცნიერებათა დამსახურებული მოღვაწე, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი

არჩილ ასათიანი

და თანაგრძნობას უცხადებენ მის ოჯახს.

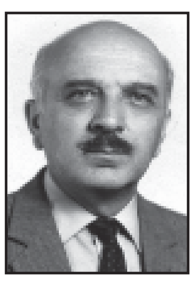

მეუღლე თათული, შვილები მია, დათო, შვილიშვილები თათული, სალომე ღვინიაშვილი, ნოდარ, ანა ბერიძეები, რძლები ნინო გამყრელიძე, ქეთა გაბუნია, სიძეები ბუბა ბერიძე, პაპუნა უგრეხელიძე, იმედა კახიანი, ზურა ხიზანიშვილი, დეიდაშვილი კიაზო ნახუცრიშვილი, ცოლისძმა გიორგი მასხარაშვილი, მძახლები ია, ერეკლე გამყრელიძეები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

თენგიზ კონსტანტინეს ძე ღვინიაშვილი

პანაშვიდი 3, 4 V, 17 სთ. გამოსვენება 5 V, 15 სთ. ფალიაშვილის ქ. №80.

დედა თინათინი, მამა კარლო, მეუღლე თეონა, შვილები რუსუდანი, ნოდარი, და სოფიკო, ბიძები თამაზ მაისურაძე, თამაზ ხეჩუმაშვილი, სიძე ოთარ ჯანჯალაშვილი, სიდედრი რუსიკო მურჯიკნელი, ცოლისდები თამარი, ქეთევანი, ბიძაშვილები ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ლადო კარლოს ძე მაისურაძე

პანაშვიდი 2 V, 16 სთ. ჩიქოვანის (ხილიანის) 33. გამოსვენება 3 V, 15 სთ. ივერიის ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლის ხატის სახელობის ეკლესიიდან, მანჯგალაძის (თოფურიძის) ქუჩა.

საგზაო კომპანია „თბილისის“ კოლექტივი ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ კომპანიის ტექნიკურ დირექტორს კარლო მაისურაძეს გარდაეცვალა

შვილი

და სამძიმარს უცხადებს ოჯახს.

ინფორმაცია

თავდასხმა ძველ თბილისში

ძველ თბილისში, ვერცხლის ქუჩაზე 20 წლის გიორგი აფციაური მძიმედ დაჭრეს.

არსებული ინფორმაციით, აფციაურს ათამდე ახალგაზრდა დაესხა თავს. მას ჭრილობები დანით თავში, კისერში, ფილტვსა და გულმკერდის არეში აქვს მიყენებული.

დაჭრილის ჯანმრთელობის მდგომარეობა მძიმეა.

ინტერპრესნიუსი

რეკლამა
„საქართველოს რესპუბლიკაში“
98-96-32;
899 328576

მოგვმართავენ, გვეკითხებიან

რუბრიკას უძღვება გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ იურიდიული კონსულტანტი ირინე ღლონტი.

კითხვა: მეუღლესთან ვარ განქორწინებული 1998 წლიდან. მყავს 2 არასრულწლოვანი შვილი. ჩემს ყოფილ მეუღლეს სასამართლომ დააკისრა ალიმენტის გადახდა, მაგრამ იგი უარს აცხადებს. ვცხოვრობ პენსიონერ მამასთან. გთხოვთ, მიპასუხოთ, მეკუთვნის თუ არა რაიმე ეკონომიკური დახმარება, რომ შვილები გამოვკვებო?

თინა ჩხეიძე

პასუხი: ძალიან ვწუხვარ თქვენი მდგომარეობის გამო და გირჩევთ ყოფილი მეუღლისგან ბავშვების სარჩენად ალიმენტის მიღებაზე დაუყოვნებლივ მიმართოთ სასამართლოს აღმასრულებელს, ხოლო თუ ეს შედეგს ვერ გამოიღებს, კვლავ სასამართლოს უნდა მიმართოთ.

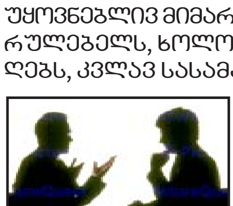

შრომისუნარიანი მამა ყველა შემთხვევაში ვალდებულია არჩინოს შვილები.

* * *

კითხვა: ჩემი მეუღლე არის 86 წლის, II მსოფლიო ომის II ჯგუფისა და სამოქალაქო ომის I ჯგუფის უსინათლო ინვალიდი. მისი პენსია არის 84 ლარი, ჩაწერილია აბაშაში. ზამთრობით ვცხოვრობთ თბილისში. შემოწმების შემდეგ საბუთები გადაგვატანინეს აბაშაში. დეკემბრამდე პენსია არ მიგვიღია. შემდეგ მივიღეთ ნაკლები. როგორც გაირკვა, დაგვაკლეს შეღავათის თანხა. გთხოვთ, აგვიხსნათ, რამდენია შეღავათის დამატებით მისი პენსია?

ლეილა ფუხაშვილი

პასუხი: მოქმედი კანონის თანახმად, II მსოფლიო ომის ინვალიდს პენსია ეკუთვნის თვეში 84 ლარის ოდენობით. გარდა ამისა, ელექტროენერგიისა და კომუნალური მომსახურების გადასახადების დასაფარავად მასვე ყოველთვიურად უნდა მიეცეს საყოფაცხოვრებო სუბსიდიის სახით 44 ლარი (საფუძველი: საქართველოს მთავრობის 2007 წლის 11 იანვრის №4 დადგენილება).

* * *

კითხვა: ვმუშაობდი ჭიათურის მარგანეცის წარმოებაში მიწის ქვეშ. 28 წლის უწყვეტი შრომის სტაჟით, 1989 წელს გავედი პენსიაზე ასაკის გამო. დამენიშნა 220 მანეთი. 1990 წლიდან პენსია აღარ მიმიღია. მეც სხვებივით სამოწყალო პენსიაზე გადამიყვანეს, რომელიც დღეს 38 ლარი გახდა. ეს ხომ პენსია არ არის, ამდენი შრომის შემდეგ, ეს მხოლოდ მოწყალებაა. გთხოვთ, მირჩიოთ, ვის მივმართო?

იასონ ფუტკარაძე

პასუხი: კარგად გვესმის თქვენი გულისტკივილი და სავსებით გეთანხმებით, – მაღაროში 28 წლის მუშაობის შემდეგ დანიშნული 220 მანეთის 38 ლარით შეცვლას, ასე რომ განიცდით. მაგრამ ეს არის დღევანდელი საპენსიო კანონიდან გამომდინარე მწარე სინამდვილე: – პენსია ყველას (გარდა ზოგიერთი კატეგორიისა), 38 ლარის ოდენობით ენიშნებათ (25 წელზე მეტი სტაჟის მქონე თბილისელ პენსიონერს აქვს მხოლოდ 48 ლარი). ვერავისთვის მიმართვას ვერ გირჩევთ ამ საკითხზე, ვინაიდან თუ კანონში არ შევიდა შესაბამისი ცვლილება, ტყუილად დაგაკარგვინებთ დროს.

მოგვმართეთ, შეგვეკითხეთ: 98-96-33.

№ 83. ოთხშაბათი, 2 მაისი. 2007 წელი.

● უახლოეს მომავალში ბელოუსიის მეთაური იქნება ალექსანდრე ლუკაშენკო და სხვა არავინ, — განაცხადა ბატკომ, — ვიქტორიც და იმისი ძმაც, დიმიტრი, გაცილებით სუსტები არიან, ვიდრე მოქმედი ლიდერი, ესე იგი მე

მეზობლების მეზობლებთან

არცთუ ახალგაზრდა ალექსანდრეს ვნებანი

ბელორუსიის პრეზიდენტს ალექსანდრე ლუკაშენკოს ოფიციალურად ორი ვაჟი ჰყავს. ქვეყნის მასმედიისათვის გამართულ პრესკონფერენციაზე ბატკომ უარყო ხმები იმის თაობაზე, თითქოს თავის მემკვიდრედ დანიშვნას უპირებს უფროს შვილს, ვიქტორს, რომელიც ახლა... პრეზიდენტის თანაშემწეა უსაფრთხოების სფეროში.

— უახლოეს მომავალში ბელოუსიის მეთაური იქნება ალექსანდრე ლუკაშენკო და სხვა არავინ, — განაცხადა ბატკომ, — ვიქტორიც და იმისი ძმაც, დიმიტრი, გაცილებით სუსტები არიან, ვიდრე მოქმედი ლიდერი, ესე იგი მე. თუ მაინც საჭიროა მემკვიდრეზე ლაპარაკი, ფსონი სულ სხვაზე კეთდება. მოვიცადოთ, ეგებ ჩვენ ვერა, მაგრამ ბელორუსთა სხვა თაობები მოესწრებიან, — ასე დაასრულა ჟურნალისტებთან მონოლოგი ქვეყნის პირველმა პირმა, მიანიშნა რა, რომ საუბარია პატარა ბავშვზე, რომელიც „უნიკალურ კაცად“ გაიზრდება.

სენსაციური განცხადებაა, თუ გავითვალისწინებთ, რომ ბელორუსიაში დიდი ხანია აგორდა ხმები, თითქოს პრეზიდენტის პირადმა ექიმმა ირინა აბელსკაიამ სწორედ იმისგან გააჩინა ბიჭუნა, რომელიც ამჟამად სამი წლისაა. პრესკონფერენციაზე ყველას პირზე ადგა შეკითხვა, „კი მაგრამ, ვისია ეგ ბიჭი?“, მაგრამ პირდაპირ დასმა ვერცვინ გაბედა.

ალექსანდრე ლუკაშენკოს მეუღლე გალინა როდიონის ასული ცალკე ცხოვრობს, ოღონდ მინსკშივე კი არა, ქალაქ შკლოვში. ცოლ-ქმარი აქამდე არ გაყრილა, რადგან ქალი წინააღმდეგია, ბატკო კი პირველ სვლას არ აკეთებს, რადგანაც საჯარო სკანდალს ერიდება.

ბელორუსიის მეთაურის ნათქვამი, რომ ქორწინებისგარე ვაჟის აღიარება შეაფასეს, არც არის გასაკვირი. ალექსანდრე ლუკაშენკოს პრესსამსახურში ბავშვზე ინფორმაცია არ უარუყვიათ, თუმცა ორჭოფულად შენიშნეს, რომ პრეზიდენტის პირად ცხოვრებას არ გაარჩევენ.

რუსეთული პრესის მიხედვით

„დრო, დრო აღნიშნე!“

მეოცე საუკუნის ფოტომატიანეს წარმოგვიდგენს ფოტოჟურნალისტი

გივი ვახტანგაძე

კეთილისმდომი სტუმარი არასდროს აკლდა საბჭოთა საქართველოს. ამ მხრივ გამორჩეული იყო 80-იანი წლები. აი, ლეგენდარული ინდოელი ქალბატონი ინდირა განდი, რომელსაც თბილისის აეროპორტში გულთბილად ხვდებიან ედუარდ შევარდნაძე, ზურაბ პატარიძე და ვიქტორია სირაძე.

ლარის კურსი

2 მაისიდან დადგინდა ლარის მიმართ უცხოური ვალუტების შემდეგი კურსი

ინგლისური გირვ. სტერლ.	1	3,9574 ლარი
აშშ დოლარი	1	1,6890 ლარი
ევრო	1	2,3033 ლარი
რუსული რუბლი	1	0,0658 ლარი.
აზერბაიჯანული მანათი	1	1,9537 ლარი.
სომხური დრამი	100	0,4731 ლარი.
უკრაინული გრივნა	10	3,3719 ლარი.

ინფორმაცია

„ედპ“-ს ოფისი დაარბიეს

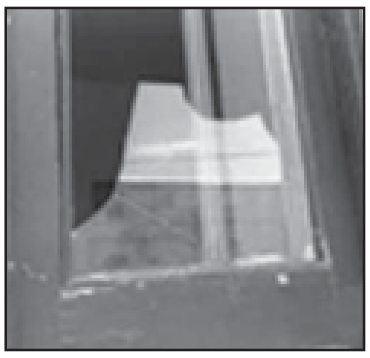

როგორც პარტიის წარმომადგენლები იტყობინებიან, სავარაუდოა, რომ ოფისში შესვლა აივნის მხრიდან მოხდა, რადგან ჩამტვრეულია აივნის მინები, ხოლო დროშა, რომელიც ფასადის მხარეს იყო მიმაგრებული, გატეხილია.

პოლიციისთვის უკვე ცნობილია იმ პირის ვინაობა, რომელიც რუსთაველის გამზირზე მდებარე "ეროვნულ დემოკრატიული პარტიის" ოფისში შეიპარა.

როგორც შემთხვევის ადგილიდან იუწყებიან, აღნიშნული პირი უკან გამოსვლისას ოფისის აივნიდან გადმოხტა, რის გამოც ფეხი მოიტეხა და საავადმყოფოშია გადაყვანილი. ოფისის შესასვლელთან არის სისხლის კვალიც.

სამართალდამცავები მის ვინაობას არ ასახელებენ. არ სახელდება არც ის საავადმყოფო, სადაც იგი იმყოფება.

ინტერპრესნიუსი

ანეკდოტები

აუდიტორიიდან ისმის მასწავლებლის შემპარავი ხმა:

— აბა, ქალიშვილო, გაშალეთ ფეხები, აიღეთ ინსტრუმენტი და ჩაიდგით ფეხებს შუა. ყოჩაღ, კარგია. ახლა კი ნარნარად — იქეთ-აქეთ, იქეთ-აქეთ. და მოდუნდით: ვიოლონჩელო ვერანაირ ქალდატანებას ვერ იტანს...

* * *

ლუქსემბურგმა დაიწყო ერაყიდან თავისი ჯარისკაცის გამოყვანა.

* * *

პაპანაქება სიცხეში სვანი ძმაკაცს ესტუმრა. აუზში მოისურვა გაგრილება. ჩავიდა. ფსკერს დააკვირდა დაინტერესებით. კარგა ხანს დაჰყო წყალში, ამოყვინთა. ისევ ფსკერს დააშტერდა. ჩაყვინთა. ამოყვინთა. თავი გაკვირვებით გააქნია. ისევ ჩაყვინთა და ამოყვინთა.

— ეს მეტლახი ვინ დააგო ფსკერზე? — ჰკითხა ბოლოს მასპინძელს.

— სეროჟამ.

— სალოლ, ძმაო, მაგარი „დიხანია“ ჰქონია!

* * *

ახდა მილიონთა ოცნება — ახლა ნებისმიერ გოგონას შეუძლია, დაემსგავსოს ბრიტნი სპირსს, თუკი თავს გადაიხოტრავს.

* * *

გოგო დათანხმდა მასთან სექსს იმ მიზნით, რომ პეტკა ეტყოდა, თუ ვისთან უნდა ჰქონოდა გოგოს სექსი, რათა იგი კინოში გადაეღოთ.

კადრი

რეკლამა

„საქართველოს რესპუბლიკაში“ 98-96-32; 899 328576

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
აიწყო და დაკაბადონდა გამომცემლობა მაქსიმუმში“. მ. კოსტავას ქ. №14. ტელ: 93-50-22.
იბეჭდება გამომცემლობა „კოლორის“ სტამბაში, რჯინიშვილის ჩიხი, 20.

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემლები
შპს „ახალი საუკუნის“ დამფუძნებელი ჟურნალისტები. მისამართი: კოსტავას ქ. № 14. ტ: 899 537616; 98-96-33.
შპს „თანადგომა -1“ ქიზიყის ქ. № 12. ტ: 899 797679; 98-96-32.

მთავარი რედაქტორი ალეკო ასლანიშვილი
მორიგე რედაქტორი ოთარ ტურაბელიძე

ინდექსი 66434,
მისამართი: 0108, თბილისი, მ. კოსტავას ქ. №14.
მთავარი რედაქტორი: 98-96-34.
მთავარი რედაქტორის მოადგილეები: 98-96-33.
სარეკლამო განყოფილება: 98-96-32; 899 328576

რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. წერილებში მოყვანილი ფაქტების უტყუარობაზე პასუხს აგებენ ავტორები, რომელთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას.

ავტორებს ვთხოვთ, კომპიუტერზე ანაწყობ 2-2,5 ნაბეჭდ გვერდზე მეტი მოცულობის სტატიებს ნუ შემოგვთავაზებენ.